

மறைந்த நாகரிகங்கள்

புலவர்

சொ.ஞானசம்பந்தன்

மெய்யப்பன் பதிப்பகம்

53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம் - 608001

முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர், 2010

திருவள்ளூர் ஆண்டு : 2041

உரிமை : ஆசிரியர்க்கு

விலை : ரூ. 50.00

மெய்யப்பன் பதிப்பக வெளியீட்டு எண் : 394

நினைவில் வாழும் நிறுவனர்

ச. மெய்யப்பனார்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர். பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் இவர் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்.

'வள்ளுவம்' இதழின் நிறுவன ஆசிரியர்.

குன்றக்குடி அடிகளார் 'தமிழவேள்' என்றும், தருமபுரம் ஆதீனத் தலைவர் 'செந்தமிழ்க் காவலர்' என்றும் விருதுகள் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

'பதிப்புச் செம்மல்' என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

கிடைக்குமிடங்கள்:

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608001. Ph. 04144-230069

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600108. Ph. 044-25361039

6, சிவஞானம் தெரு. தி.நகர். சென்னை - 600017. Ph. 044-24357832

110, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625001. Ph. 0452-2622853

15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641001. Ph. 0422-2397155

296/134, செரி சாலை, சேலம் - 636007. Ph. 0427-3207722

28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620002. Ph. 0431-2706450

அச்சிடலோர்: மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,

சென்னை - 600021. தொலைபேசி: 25954528

நூலாசிரியர் பற்றி...

சொ.ஞானசம்பந்தன் 11.02.1926 இல் புதுச்சேரி மாநிலத்துக் காரைக்காலில் பிறந்து, பிரெஞ்சு மொழிவழி மேனிலை வரை கல்வி பயின்றார்.

அரசு தொடக்கப்பள்ளியில் பிரெஞ்சாசிரியராய்ப் பணியாற்றியபோதே தமிழ்ப்புலவர் பட்டம் பெற்று அரசு உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராயும் தலைமை ஆசிரியராயும் வேலை செய்து ஓய்வுற்றார்.

கற்ற பிற மொழிகள்: ஆங்கிலம், லத்தீன், இந்தி

இயற்றிய வேறு நூல்கள்:

1. தமிழைத் திருத்தமாக எழுதுவது எப்படி?
2. லத்தீன் இலக்கிய வரலாறு
3. பிரெஞ்சு இலக்கிய வரலாறு
4. மாப்பசான் சிறுகதைகள்
5. சிங்கவேட்டை

முகவரி:

17, 9ஆம் குறுக்குத் தெரு,

தாசூர் நகர்,

புதுச்சேரி - 605008.

மறைந்த நாகரிகங்கள்

முன்னுரை

பழங்காலத்தில் பல நாகரிகங்கள் முன் பின்னாகவோ சம காலத்திலோ தோன்றி வளர்ந்து ஒளி வீசிச் சாதனைகள் நிகழ்த்திப் பின்பு மங்கி மறைந்து போயின. அவை ஆத்திரேலியா தவிர மற்ற எல்லாக் கண்டங்களிலும் பிறந்தன. ஆனால் சிறப்பில் அவற்றுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு. அவற்றுள் சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசுகிறது இந்த நூல்.

மறைந்த நாகரிகங்களை அறிவதால் பயனில்லை எனப் புறக்கணிக்கக் கூடாது. நம்முடைய இன்றைய வாழ்க்கை வசதிகளுக்கும் நாகரிகத்துக்கும் சிந்தனைப் போக்குக்கும் முற்கால மக்களின் அறிவும் உழைப்பும் ஆராய்ச்சிகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் அடிப்படையாதலால் நன்றிக்கடனுக்காவது அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

இது வரலாற்று நூல் அன்று; ஆயினும் இன்றியமையாத வரலாற்றுச் செய்திகள் அங்கங்கு இடம் பெறல் தேவைப்படுகிறது.

இந்த நூலை இயற்றப் பிரெஞ்சு, ஆங்கில நூல்களும் இணையத் தகவல்களும் பயன்பட்டன.

வரலாற்றுக் காலத்தைக் கிறித்துவுக்கு முன் (கி.மு.) கிறித்துவுக்குப் பின் (கி.பி.) என்று குறிப்பது பழைய மரபு. இப்போதெல்லாம் சமயச் சார்பற்ற விதமாய்ப் பொது யுகத்துக்கு முன் (பொ.மு.) பொது யுகத்துக்குப் பின் (பொ.பி.) எனக் குறிக்கின்றனர். இந்த முறையை நான் ஏற்றிருக்கிறேன்.

சிறந்த நூல்களை வெளியிடுவதை உயர்ந்த குறிக்கோளாய்க் கொண்டு செயல்படும் "மெய்யப்பன் பதிப்பகம்" என் இந்த நூலைப் பதிப்பிக்க ஏற்றுக் கொண்டமைக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேன்மேலும் நூல் இயற்றுவதற்கு என்னைத் தூண்டிய "பதிப்பகச் செம்மல்" அமரர் ச.மெய்யப்பன் அவர்களுக்கு நன்றி யார்ந்த நெஞ்சத்துடன் இந்த நூலைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

சொ.ஞானசம்பந்தன்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

பக்க எண்

பதிப்புரை

1.	நாகரிகத்தின் தொட்டில்	7
2.	சுமேரியா	10
3.	எகிப்து	27
4.	கிரீட்டு	50
5.	அசீரியா	60
6.	பிளீசியா	71
7.	யூதர்	82
8.	கிரேக்கம்	92
9.	ரோம்	112

1. நாகரிகத்தின் தொடட்டில்

ஒரு லட்சம் ஆண்டுக்கு முன்பு எத்தியோப்பியா, கீனியா, தான்சானியா நாடுகள் அடங்கியுள்ள கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் இன்றைய மாந்த இனம் தோன்றிப் பிற கண்டங்களுக்குப் பரவிற்று என்பது உலக ஆய்வறிஞர்களின் ஆதாரபூர்வ ஒருமித்த முடிவு.

அந்த அறிஞர்களுள் குறிப்பிடற்கு உரியவர் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூவர்;

1. கீனிய நாட்டு லீக்கி லூயி (1903 – 1972)
2. அவரின் மனைவியும் ஆங்கிலேயரும் ஆன லீக்கி மேரி (1913 – 1996)
3. அவர்களின் மகன் லீக்கி ரிச்சர்டு (1944 -)

உலகெங்கும் வாழ்கிற மனிதர் எல்லாரும் ஹொமோ சப்பியேன்சு சப்பியேன்சு என்று அழைக்கப்படுகிற ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவரே ஆயினும் நாகரிகத்தில் சில பகுதி மக்களே முன்னேறினார்கள். அந்த முன்னேற்றங்கூட சம அளவில் இல்லை.

ஐம்பதாயிரம் வருடத்துக்கு முன்பே மொழி தோன்றிவிட்டாலும் ஏழாயிரம் ஆண்டு வரலாற்றை மட்டுமே நாம் அறிய முடிகிறது.

வரலாற்றைக் கூறுபவை வரலாற்று நூல்கள். கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் குறைந்த அளவில் பயன்படும். எழுத்து ஆவணங்கள்தான் விரிவான வரலாற்றை அறிவிக்கின்றன என்பதால் தலைசிறந்த கண்டுபிடிப்புகளுள் ஒன்றான எழுத்துக் கண்டுபிடிப்புக்குப் பின்பே வரலாறு தொடங்குகிறது.

கணக்கற்ற மொழிகள் பேச்சில் மட்டுமே பயன்பட்டமையால், அதாவது எழுத்தைப் பெறாமற் போனதால், முன்காலத்தில் அவற்றைப் பேசியோர்க்கும் அவர்களைப் போன்ற நம் காலத்துத் தமிழகத் தோடர், ஆத்திரேலியப் பூர்வீகர், ஆப்பிரிக்காவில் சில இனத்தவர் முதலியோர்க்கும் வரலாறு இல்லை.

எழுத்துக் கண்டுபிடிப்பு மட்டுமே போதும் என்றுஞ்சொல்ல முடியாது. அந்த எழுத்து மேற்கூறிய ஆவணங்களை உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். எந்தெந்த நாட்டு மக்கள் எழுத்தாதாரங்களைத் தோற்றுவித்தார்களோ அந்தந்த மக்களின் வரலாறு தெரிவதற்கான சாத்தியக்கூறு உண்டு.

பொ.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே நெடுங்கணக்கை (Alphabet) உருவாக்கும் அளவு கூரிய அறிவு பெற்று இலக்கிய இலக்கணங்களையும் படைத்தனர் தமிழர் என்பது மகிழ்வுக்கு உரிய செய்திதான்; ஆனால் வரலாற்று நூல்களை அவர்கள் இயற்றாமையால் நம் வரலாறு தெரியவில்லை. இலக்கியங்களின் உதவியால் ஒருவாறு வரலாற்றை உருவாக்கல் ஆகாதோ? ஆகாது. சில குறிப்புகளைத் திரட்டலாம்; அவை தொடர் வரலாறு ஆகமுடியாது. மேலும் எது உண்மை எது கற்பனை என்று பிரித்தறிய இயலாதே!

அதேபோல் பொ.மு. 1000 ஆண்டளவில், கண்கவரும் வெண்கலக் கலைப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் அளவுக்கு நாகரிகம் அடைந்திருந்த ஐரோப்பிய கெல்த்து மக்கள் வரலாறு எழுதாமையால் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் கிட்டவில்லை.

இனி, வரலாற்று ஆவணங்கள் போதுமா என்றால் போதா என்பதே விடை. அவற்றை வாசிக்கத் தெரியவேண்டுமே!

இவ்வாறு பல தடைகள் காரணமாய்ச் சில நாகரிகங்களைப் பற்றி மட்டுமே நிறைவான தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. இந்த நாகரிகங்கள் மட்டுமே இந்த நூலில் இடம் பெறுகின்றன.

நாகரிகக் காலங்களை இரண்டாகப் பிரிப்பது மரபு;

1. வெண்கலக் காலம் – (பொ.மு. 5000 – 1200)

செம்பையும் தகரத்தையுங் கலந்து உருவாக்கிய வெண்கலத்தால் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்திய இந்தக் காலக்கட்டத்தில் சுரங்கத் தொழிலும் உலோகத் தொழிலும் முதலிடம் வகித்தன. அப்போது சக்கரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நாகரிகத்தை முன்னோக்கி உந்தித் தள்ளிற்று.

2. இரும்புக் காலம் (பொ.மு. 1200 முதல்)

வெண்கலத்தின் இடத்தை அதைக் காட்டிலும் உறுதியான இரும்பு பிடித்தது. உலோகத் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்து எஃகு பிறந்து மனித முன்னேற்றத்தைத் துரித கதியில் முடுக்கியது. நாகரிகங்களும் வரவர மேம்பட்டன.

நாகரிகம் என்பது என்ன?

பழைய தமிழ் நூல்களில் நாகரிகம் என்னுஞ்சொல் கண்ணோட்டம் (தாட்சணியம்) என்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாகரிகம் என நாம் கூறுவது ஆங்கிலச் சொல்லான சிவிலிசேஷன் என்பதன் மொழி பெயர்ப்பு. குறிப்பிட்ட மக்களின் உணவு முறை, உடை, உறைவிட அமைப்பு, பழக்க வழக்கங்கள், தொழில்கள், கலைப் படைப்புகள், இலக்கியங்கள் முதலிய எல்லாம் முன்னேறிய நிலையிற் காணப்பட்டால் அவை யாவற்றையும் உள்ளடக்கி அவர்களின் நாகரிகம் என்று கூறுகிறோம். விலங்கு நிலையிலிருந்து உயர்ந்து தம் வாழ்க்கை முறையைச் சீரியதாய், வசதி மிக்கதாய் மேம்படுத்திக் கொண்டதுடன் அமையாது, மாந்த குல முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டிகளாயும் வாழ்ந்த இனத்தாரைச் சிறப்பான நாகரிக மக்கள் என்கிறோம்.

ஐரோப்பாவையும் ஆப்பிரிக்காவையும் பிரிக்கிற நடுநிலக்கடலின் கிழக்குப் பகுதி சில விழுமிய நாகரிகங்களை அடுத்தடுத்துப் பெற்றது. ஆதலால் அந்தப் பிரதேசத்தை 'நாகரிகத்தின் தொட்டில்' என்று புகழ்கிறார்கள். இன்றைக்கு உலக முழுவதும் பின்பற்றுகிற வெள்ளைக்கார நாகரிகத்துக்கு அந்தத் தொட்டில் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது.

அந்தத் தொட்டிலில் வளர்ந்த நாகரிகக் குழந்தைகள் யாவை? கால வரிசைப்படி அறிந்துகொள்வோம்.

2. சுமேரியா

இன்றைய ஈராக் நாட்டை டைகிரீசு, யூப்ரைட்டீசு என்னும் இரண்டு ஆறுகள் வளப்படுத்துகின்றன. இரண்டுமே வடக்கே துருக்கியில் பிறந்து ஈராக்கில் நுழைந்து குறுக்காய் ஓடித் தெற்கே பாரசீக வளைகுடாக் கடலை நெருங்கியதும் ஒன்றாய் இணைந்து அதில் கலக்கின்றன.

அந்த ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலப் பகுதியின் பழைய பெயர் மெசொப்பொட்டேமியா. இதற்கு "ஆற்றிடைப் பிரதேசம்" என்பது பொருள். இதன் தென்பாகம் சுமேரியா என்றும் சில காலத்துக்குப் பின்பு பபிலோனியா உஎனவும் சுட்டப்பட்டது. பொ.மு. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் கேல்தீயர் என்னும் இனத்தார் சுமேரியாவை ஆக்கிரமித்து அங்கே தம் ஆட்சியைச் சுமார் நூறாண்டு காலம் நிலை நிறுத்தினர். அப்போது நாட்டின் பெயர் கேல்தீயா என்று மாறிற்று. இதன் வடபாகம் அசீரியா என்று அழைக்கப்பட்டது.

ஒரு காலத்தில் ஆறுகள் இரண்டும் கடைசி வரை தனித்தனியாய் ஓடின. அப்போதெல்லாம் வசந்தத்தில் அபாயகரமான வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுவது வழக்கம். அதனால் ஏற்படக்கூடிய சேதங்களைத் தவிர்க்க அங்கங்கு அமைந்திருந்த சிறு சிறு அணைகளில் நீரைத் தேக்கி வாய்க்கால்களின் வழியாய்த் திருப்பிவிட்டனர். ஆறுகளின் வண்டல் தந்த நில வளத்துடன் நீர் வளமுஞ்சேரவே கோதுமை திராட்சை மாதுளை பேரீச்சை ஆகியவை பெருமளவில் விளைந்தன. நாகரிகத் தோற்றத்துக்கு ஏற்ற சூழ்நிலை வாய்த்ததால் தெற்கில் ஒன்றும், வடக்கில் ஒன்றுமாய் இரு நாகரிகங்கள் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் முகிழ்த்தன. முன்னது சுமேரிய நாகரிகம்; மற்றது அசீரிய நாகரிகம்.

முதலில் சுமேரிய நாகரிகத்தைப் பற்றிப் படிப்போம்;

மேற்காசியாவின் மூத்த நாகரிகம் சுமேரிய நாகரிகமே. அது பொ.மு. 5000 ஆண்டளவில் உருவாகி வளர்ந்து செழித்துப் புகழெய்தி மூவாயிரம் ஆண்டுகாலம் செம்மாந்து விளங்கிற்று.

அதைப்பற்றிய சில விவரங்கள் பழைய கிரேக்க எழுத்தாளர்களின் நூல்களால் கிடைத்தன. இரு நூறு ஆண்டுக்கு முன்புவரை மேற்கொண்டு புதிய தகவல் எதுவுங்கிட்டவில்லை. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் நிகழ்ந்த

அகழ்வாய்வுகளின் மூலம் தெரிய வந்துள்ள செய்திகளைத் தொகுத்துச் சுமேரிய நாகரிகம் பற்றி அறிஞர்கள் தந்திருக்கிற விவரங்களை இனி அறிவோம்.

முதலில் வரலாறு கொஞ்சந்தெரிவது அவசியம்;

பொ.மு. 2340 இல் சர்கோன் என்னும் மன்னனின் தலைமையில் ஓரினத்தார் சுமேரியாவின் வடபகுதியைக் கைப்பற்றி அங்கே ஆட்சியமைத்து இன்றைய பாக்தாது நகருக்குத் தெற்கே தம் தலைநகரை நிறுவி அதற்கு அக்கேடு என்று பெயர் சூட்டினர். ஊரின் பெயரால் அக்கேடியர் என்று அவர்களையும் அக்கேடியா என்று அவர்களின் நாட்டையும் வரலாறு குறிப்பிடுகிறது.

அந்த நாட்டுக்குத் தெற்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த சுமேரிய ஆட்சிக்குத் தலைநகரமாய்த் திகழ்ந்தது "ஊர்" என்னும் நகர்.

தமிழ் போல் இருக்கிறது அல்லவா? தமிழர்க்கும் சுமேரியர்க்கும் தொடர்பு இருந்தது என ஒரு கருத்து உண்டு.

அந்தக் காலத்தில் கடற்கரையை ஒட்டியிருந்த அந்த ஊர் இப்போது வெகு தொலைவில் தள்ளியிருக்கிறது. ஆறுகள் சிறிது சிறிதாய்க் கடலைத் தூர்த்துவிட்டன.

பொ.மு. 2125 இல் அக்கேடியா மீது படையெடுத்த சுமேரியர் அதை வசப்படுத்தவே இரு நாடுகளும் இரண்டறக் கலந்தன. அக்கேடன் பெயர் பபிலோன் எனவும் நாட்டின் பெயர் பபிலோனியா எனவும் மாறின. சுமேரியா என்றாலும் பபிலோனியா என்றாலும் ஒன்றுதான் என்றாகிவிட்டது.

பபிலோன் என்பது 'கடவுளின் கதவு' எனப் பொருள்படுமாம். "பபிலோனின் தொங்கு தோட்டம்" உலக ஏழு அதிசயங்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ள செய்தி உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே?

அது என்ன தொங்கு தோட்டம்? அறிவோம் பின்னர்.

பபிலோனியாவின் நிலவரை (சாம்ராஜ்யம்) ஒரு காலத்தில் சிரியாவிலிருந்து ஈரான் வரைக்கும் விரிந்திருந்தது. தன் செல்வச் செழிப்பாலும் நாகரிக மேன்மையாலும் அது பிற நாடுகளைப் பார்க்கிலும் பன்மடங்கு புகழ் பெற்று "ஆசியாவின் அரசி" எனப் போற்றப்பட்டது. அதில் குவிந்திருந்த அபரிமிதமான செல்வங்களைக் கொள்ளையடிப்பதற்காகப் படையெடுத்து வரக்கூடிய எதிரிகளைத் தடுத்து நிறுத்த மன்னன் நெபியுக்கெதனசர் யூபிரட்டீசு சமவெளியில் சீனப் பெருஞ்சுவர் போன்ற மதில் ஒன்றை எழுப்பியிருந்தான்.

இந்த அளவில் வரலாற்றை நிறுத்திக் கொண்டு நாகரிகத்துக்குப் போவோம்.

மொழி - சுமேரிய மொழி பொ.மு. 3000-த்திலிருந்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் மெசொப்பொட்டேமியாவில் பேசப்பட்டது. அது அண்டை நாடுகளின் மொழிகளினின்றும் மிக வேறுபட்டு இருந்தது. தமிழைப் போல அதுவும் ஒட்டுமொழி. கூரிய, சிறந்த, பல நூல்களையும் ஆராய்ந்த அறிவு எனபதைத் தமிழில் 'நுண்மாண் நுழைபுலம்' என்பதுபோலச் சுமேரிய மொழியில் சில சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு புதுச் சொல் உண்டாயிற்று.

தங்கள் மொழியைச் சுமேரியர் எதில் எழுதினர்? ஈரக் களிமண்ணால் 2 செ.மீ. தடிமன் உடைய பலகைகள் செய்து அவற்றின் மீது ஒரு புல்லின் தண்டால் சித்திரச் சொற்கள் கீறிய பின்பு அந்தப் பலகைகளை அச் சூளையில் சுட்டுப் பாதுகாத்தனர். பொ.மு. 3300 இல் "ஊருக்" என்ற நகரில்தான் எழுத்துப் பலகைகள் முதன்முதலாய் அகப்பட்டன. ஒவ்வொரு சித்திரமும் பறவை, மீன் என ஒரு பொருளைக் குறித்தது. மொத்தம் 700 சித்திரச் சொற்கள் இருந்தன. காலப்போக்கில் அந்தப் பட எழுத்துக்கள் ஆப்பு எழுத்துக்களாய் மாறின.

சித்திரம் வரைவதை விட்டுவிட்டுக் கிடை மட்டத்திலும் செங்குத்தாயும் ஆப்புகள் போன்று கீறினர். ஒவ்வொரு ஆப்பும் ஓர் எழுத்து. அவை குறுக்கும் நெடுக்குமாய் ஒன்றோடு ஒன்று அல்லது பல சேர்ந்து சொற்கள் ஆயின. அவ்வாறு 1800 - க்கு மேற்பட்ட சொற்கள் புழக்கத்தில் இருந்தனவாம். ஆப்பெழுத்துப் பலகைகள் லட்சக்கணக்கில் கிடைத்தன.

அவற்றை வாசிக்கும் வழியை அறிவது பெரும் சவாலாயாத் தோன்றியது. அறிஞர்கள் நெடுங்காலம் விடாமல் முயன்றார்கள். ஆங்கில ஆய்வறிஞர் சர். ராலின்சன் படிக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்தார். பொ.மு. 1000 - த்தில் சேகரிக்கப்பட்ட அந்தப் பலகைகளுள் பெரும்பான்மை அக்கேடிய மொழியிலும் சிறுபான்மை சுமேரிய மொழியிலும் எழுதப் பட்டிருந்தன.

களிமண் பலகைகளுள் பெரும்பாலானவை ஆவணங்கள். அவற்றில் மாட்டு மந்தைகளின் எண்ணிக்கை, விளைபொருள் கணக்கு, வரிகளின் பட்டியல், உடன்படிக்கைகள் என எத்தனையோ விஷயங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பயனுள்ள பல தகவல்களுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில:

மன்னன் லகாஷ், அவனுடைய புதல்வர்கள் ஆகியோரின் உருவங்களைத் தாங்கியுள்ள பலகை ஒன்று (பொ.மு. 4500) கோயில் கட்டுவதற்காக மலைக் காடுகளிலிருந்து மன்னன் மரங் கொண்டுவரச் செய்தான் என்று தெரிவிக்கிறது.

மாணவர்கள் வாயாடியதற்கும் சரியாய்ப் படிக்காமைக்கும் அனுமதியின்றிப் பள்ளிக்கு வெளியே சென்றதற்கு தண்டனையாய்ப் பிரம்படி தரப்பட்டது. தாமதமாய்ப் போய்ப் பிரம்படி வாங்குவதைத் தவிர்ப்பதற்காகப் பள்ளிக்கு மாணவர் விரைந்து சென்றனர்.

வாணிகர்களுக்கு இடையே வர்த்தகந் தொடர்பான கடிதப் போக்குவரவு நடைபெற்றுள்ளது.

பருவந்தோறும் வயலில் செய்யவேண்டிய வேலைகளை ஓர் உழவர் குறித்திருக்கிறார்.

முக்கிய மருந்துகள் பற்றி மருத்துவர் ஒருவர் எழுதியுள்ள குறிப்புகளை ஒரு பலகையில் காணலாம்.

ஆப்பெழுத்துக்கு ஆங்கிலத்தில் க்யூனி:போம் என்ற பெயர் வைத்துள்ளனர் ஆராய்ச்சியாளர். (லத்தீன் சொல் குனேயுஸ் ஆப்பு என்று பொருள் தரும்). பொ.மு. 9 - ஆம் நூற்றாண்டில் அராமிக் மொழியின் 22 எழுத்துக் கொண்ட நெடுங்கணக்கு புழக்கத்துக்கு வந்து ஆப்பெழுத்தை அகற்றிவிட்டது.

கல்வி - சுமேரியாவில் பொ.மு. 2500 - க்கு முன்பே பொதுப் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. அவை "பலகை வீடு" என்ற அர்த்தம் உடைய எடுபா என்ற பெயர் பெற்றிருந்தன. அங்கே செல்வக் குடும்பத்து மாணவர்கள் முறையான கல்வி பயின்றார்கள். அவர்கள் களிமண்

பலகைகளின் எழுதக் கற்றார்கள் என்பது அகழ்வாய்வு வெளிக்கொணர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான மாணவப் பலகைகளால் உறுதியாகிறது. கோயில்களிலும் அரசு அலுவலகங்களிலும் எழுத்தர்களாய்ப் பணியாற்றவும் ஒப்பந்தங்களையும் வாணிகப் பரிவர்த்தனைகளையும் சட்டப்படி ஆவணப்படுத்தவுந் தேவையான கல்வி அளிக்கப்பட்டது. அதற்கான பாடநூல்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

ஷூரூப்பாக் எரேஷ் என்றவர்களில் நூலகங்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. எவ்வளவு முன்னேற்றமான ஏற்பாடு!

சமுதாய அமைப்பு - நம் காலத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயம் போலவே தான் சுமேரிய சமுதாயமும் சமத்துவம் அற்று இயங்கியது.

உச்சியில் மன்னன், அவனது சுற்றம், உயர் பூசாரிகள், மேலதிகாரிகள், படைத் தலைவர்கள் ஆகியோர் செல்வமுஞ்செல்வாக்கும் நிரம்பியவர்களாய்ச் சுகபோகங்களில் திளைத்து வாழ்க்கை யின்பங்களைத் துய்த்துக் களித்தனர்.

அடுத்த படியில் வாணிகர், கைவினைஞர், சாதாரண பூசாரிகள், அலுவலர்கள் நடுத்தர வர்க்கமாய்க் காலந்தள்ளினார்கள். கைவினைஞர்களின் முழு நேர வேலை கோயிலுக்குங் கோயிலைச் சார்ந்த மதப் பணியாளர்களுக்குந் தேவையான பொருள்களைத் தயாரிப்பதே.

உழவர்களுங் கிராமவாசிகளும் மூன்றாம் நிலையில் உழன்றார்கள். (இலக்கியங்கள் உழவுத் தொழிலைத் தலைமேல் தூக்கிவைத்துக் கொண்டாடினாலும் உழவரின் நிலைமை அன்றும் இன்றும் இரங்கத்தக்கதே!)

அவர்களைக் காட்டிலும் அவல வாழ்வில் அல்லல் உழந்தவர்கள் அடிமைகள். போர்க்கைதிகள், நிலமிழந்த வேளாண் மாந்தர், தங்கள் குடும்பத்தால் விலைக்கு விற்கப்பட்டவர்கள் ஆகியோரே அடிமைகள் எனப்பட்டனர். சில கால அடிமை ஊழியத்துக்குப் பின்பு சுதந்திரம் பெறுவது வழக்கமாய் இருந்தது.

பெண்களுள் விலை மாதர் என ஒரு பிரிவினர் வாழ்ந்தனர். அவர்களின் பிள்ளைகளைப் பிறர் தத்தெடுப்பதுண்டு.

எல்லாத் தட்டு மக்களுந் தங்களைக் கடவுளுக்கு ஊழியர்களாய் எண்ணியே செயல்பட்டார்கள். இள மங்கையர்களுள் சிலரைத் தெய்வத்துக்கு மணஞ் செய்துகொடுத்தனர்.

பொ.மு.26 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அரச கல்லறையொன்று 'ஊர்' நகரிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதில் எக்கச்சக்கமான மற்றும் விலையுயர்ந்த பொருள்கள் பலவற்றுடன் 74 மனிதவுடல்களுங் கிடைத்தன. ஆவியுலகில் அரசனுக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காக அவர்களைக் கொண்டு அவனோடு சேர்த்துப் புதைத்திருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இதிலிருந்து சுமேரிய மன்னன் எத்தகைய மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவனாய்த் திகழ்ந்தான் என்பது விளங்குகிறது அல்லவா? நல்ல காலமாய் அந்தக் கொடிய வழக்கம் பிற்காலத்தில் கைவிடப்பட்டது.

தொழிலும் வாணிகமும் - நாட்டில் உழவர், தச்சர், குயவர், கொல்லர், கல்தச்சர், உலோக வேலைக்காரர், செங்கல் தயாரிப்பாளர், மீனவர், ஆட்டு மந்தைக்காரர், தோல் பதனிடுவோர், மாலுமிகள் எனப் பலதரப்பட்ட தொழிலாளர் நிறைந்திருந்தனர் என்பதிலிருந்து சுமேரிய நாகரிகத்தின் வளர்ச்சி தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

வேளாண் தொழிலும், பிற தொழில்களுஞ் செழித்தன. உழவை அடிப்படையாய்க் கொண்ட பொருளாதாரமே மேலோங்கிற்று. கோயிலுக்கோ தனியார்க்கோ உரிமையான பயிர்ப்பண்ணைகளும் ஆட்டு மந்தைகளும் இருந்தன. யூப்ரைட்டீசு ஆற்றின் வழியாய் மண்பாண்டங்களும் மற்ற சரக்குகளும் ஏற்றிச் சென்ற கப்பல்கள் திரும்பி வருகையில் பழங்களும் மூலப் பொருள்களும் கொண்டுவந்தன. இவற்றுள் தச்சு வேலைக்கு ஏற்ற முதல் தரமான செதார் மரங்களும் அடக்கம். நாணயப் புழக்கம் இல்லாமையால் பண்டமாற்று வாணிகம் நடைபெற்றது. பொதிகளைச் சுமந்து செல்லக் கோவேறு கழுதைகளைப் பழக்கியிருந்தார்கள்.

சரக்கு மூட்டைகளிலும் ஆவணங்களிலும் அடையாளம் பதிப்பதற்குக் களிமண்ணால் இயன்ற உருளை வடிவ முத்திரைகள் பயன்பட்டன. 2 முதல் 6 செ.மீ. வரை உயரங்கொண்ட சிலிண்டர் வடிவக் கற்களில் இலச்சினைகளைப் பொறித்து வைத்துக்கொண்டு ஈரக்களிமண் பலகைகள் பாண்டங்கள் கற்கள் மீது அந்த உருளைகளை உருட்டினர். இலச்சினைகள் பதிந்து கையொப்பம் போல் அல்லது ரசீது போல் சட்ட அங்கீகாரம் தந்தன. பொ.மு.4000 -த்திலிருந்து 3000 ஆண்டுகள் முத்திரைகள் புழங்கின.

பழங்காலத்தில் தமிழகத்தின் புகார் நகரில் சரக்குகளின் மீது புலி முத்திரை பொறித்த செய்தியைப் பட்டினப்பாலை தெரிவிப்பது இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது.

கலைப் படைப்புகள் - கழுதைகள் பூட்டியனவும் மரச்சக்கரம் நான்கு உடையனவுமான தேர்களையும் வரிசை வரிசையாகக் கைதிகளையும் அரசனுக்குத் திறையாகச் செலுத்துங் காட்சி அரசன் கல்லறையொன்றில் சிலைகளால் புலப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தேரில் குதிரையும் பூட்டி ஓட்டியமைக்குச் சான்று உண்டு. பபிலோனியாவில்தான் முறையான சேனை தோற்றுவிக்கப்பட்டதாய்த் தெரிகிறது. செம்பால் செயத் தலைக்கவசமுங் கையற்ற சட்டையும் அணிந்து குறுவேல் தாங்கிய மறவர்களின் சிறு சிறு சிலைகள் அங்கே கிடைத்தன.

நாட்டில் களிமண் மட்டுமே நிறையக் கிட்டியது. ஆதலால் வெளிநாடுகளிலிருந்து சலவைக்கல், வெள்ளை அல்லது பச்சை எரிமலைக்கல் (டியோரைட்), நவமணிகளுள் ஒன்றான நீலக்கல், தங்கம் ஆகியவற்றை இறக்குமதி செய்து அவற்றால் சிறு சிறு சிலைகள் உருவாக்கினர். வேளாண் தெய்வத்தின் சிலையே அதிக உயரமானது; அதன் உயரம் 2½ அடி. அதைக்காட்டிலும் கொஞ்சங் கொஞ்சம் உயரங்குறைந்ததாகத் தெய்வச் சிலைகள், பூசாரிகளின் சிலைகள், வழிபடுவோரின் சிலைகள் எனச் சமுதாயத்தில் நிலவிய ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்குத் தக்கவாறு சிலைகளின் உயரங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன என்பது எளிதில் விளங்குகிறது. எல்லாச் சிலைகளும் கைகளை மடக்கி மார்புக்கு நேரே விரல்களைக் கோத்தபடி நிற்கிற மாதிரி செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

லகாஷ் என்ற ஊரின் வேந்தன் குடேயா மற்றும் அவனுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களின் சிலைகள் கலைநேர்த்தி மிக்கனவாய்த் திகழ்கின்றன. விலங்கு உருவங்கள், பொன் நகைகள், வேலைப்பாடு அமைந்த குவளைகள் முதலிய பல கலைப் பொருள்களை உருவாக்குந் திறன் மிக்க தொழிலாளர்கள் இருந்தனர்.

சுமேரியரின் இசை யறிவுக்குங் கலைத்திறனுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இலங்குவது தங்கத்தாலான தந்தி வாத்தியக் கருவி ஒன்று. லைரா என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுகிற அதன் காலம் பொ.மு.2500 எனவும் உலகின் இசைக் கருவிகளுள் அதுவே மூத்தது எனவும் ஆய்வர் கருதுகின்றனர். பிற்காலத்தில் கிரேக்கரின் முதன்மை வாத்தியமாய் லைரா பயன்பட்டது.

வீடுகள் - நாட்டில் கல் கிடைக்காமையால் சேற்றால் கற்கள் செய்து வெயிலில் காயவைத்து எடுத்து வீடு கட்டினர். அவை எளிய குடிசைகளே ஆயினும் தெருவில்

வரிசையாய் அழகுற அமைக்கப்பட்டன. ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலைச் செய்தோர் ஒரே தெருவில் வசித்தனர். தமிழகத்தில் போல அங்கும் தச்சர் தெரு, கொல்லர் தெரு எனத் தெருக்கள் பெயர் பெற்றிருந்தன.

ஊர்கள் - சுமேரியாவின் முக்கிய ஊர்களாய்ப் பொலிந்தவை கிஷ், ஊர், ஊருக், லகாஷ், பபிலோன் ஆகியவை. 'ஊர்' நகருக்கு முன்னதாய்த் தலைநகரமாய்க் கம்பீரமாய்த் திகழ்ந்த கிஷ் இப்போது சிதைந்து கிடக்கிறது. இரண்டு ஆறுகளுக்கும் இடையிலே பபிலோன் இருந்த இடத்துக்குக் கிழக்கே 13 கி.மீ. தொலைவில் காணப்படுகிற சிதைவுகளுள் இருக்கிற ஒரு கல்வெட்டு பிரளயத்துக்குப் பின்பு நிறுவப்பட்ட முதல் ஊர் கிஷ் என்று தெரிவிக்கிறது.

மதம் - சுமேரியர் வணங்கிய தெய்வங்களின் எண்ணிக்கை மிகப் பெரியது. யாவுமே கொடுங்கோல் மன்னர்களைப் போலப் பயங்கரமானவை என நம்பி மக்கள் அவற்றுக்கு அஞ்சி நடுங்கினார்கள். அவற்றைச் சாந்தப்படுத்தவும் அவற்றிடமிருந்து வரம் பெறவும் தானியம், கம்பளம், வெள்ளிப் பொருட்கள் முதலியவற்றைக் காணிக்கையாய்ச் செலுத்தினார்கள். ஆடு, மாடுகளைப் பலி கொடுத்துத் தங்களைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். போரில் வெற்றி கிட்டவும் கொண்டி (தோற்றவரிடம் அடிக்குங்கொள்ளை) நிறையக் கிடைக்கவும் நேர்ந்துகொண்டார்கள்.

அவர்கள் தொழுத முக்கிய தெய்வங்களாவன:

1. தலைமைக் கடவுள் அனு. வானக் கடவுளான இதன் குறியீடு விண்மீன். பொ.மு.4000 த்தில் மிக முக்கிய ஊராய்த் திகழ்ந்த ஊருக்கின் காவல் தெய்வமான இது அங்கே கோயில் கொண்டிருந்தது. கோயிலின் சிதைவுகள் இன்றும் காணக்கூடியவை.
2. அன்த்து - அனுவின் மனைவி.
3. நினுர்சாகு - மனிதனைப் படைத்த தாய்த் தெய்வமான இவள் அனுவின் மகள். மண் மலை பயிர் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு உடையவள்.
4. என்லில் - நினுர்சாகுவின் உடன்பிறந்தான். நிலவளத்துக்கும் பேரழிவு விளைக்கும் புயலுக்கும் அதிபதி.
5. நபு - பேச்சையும் எழுத்தையுந் தோற்றுவித்த கடவுள்.
6. உத்து - சூரியன்
7. இநன்னா - காமத் தேவதை.

8. எனக்கி - நீர்க்கடவுள். ஆறு கிணறு வாய்க்கால் முதலான நீர் நிலைகளுக்கு அதிபதி. புதுப் புனைவுகளுக்கும் கைத்தொழில்களுக்குங்கூடப் பொறுப்பாளி.
9. லகர் - கால்நடைகளின் தெய்வம்.
10. அதன் சகோதரி அஷ்னன் - வேளாண் தேவதை.
11. நின்த்தி - பூமித்தாய். நின்த்தி என்பதன் பொருள் 'விலா எலும்பின் தேவதை' என்பதாம். ஆதாமின் விலா எலும்பிலிருந்து ஏவாள் உருவானதாய் விவிலியங் கூறுவதால் நின்த்திதான் யூதர் மறையில் ஏவாள் என்ற பெயரில் இடம் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.
12. நம்மு - கடல் தேவதை.
13. நிங்கிரசு - போர்க்கடவுள்.
14. நன்னா - சந்திரன்.

இந்தக் கடவுள்கள் போதாமல் ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனித்தனிக் குலதெய்வங்களை வணங்கிற்று.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் அந்த ஊருக்கேயுரிய கடவுளுக்கான கோயில் இருந்தது. ஊர், ஊருக், சிப்பர், எரிது, நிப்பூர் ஆகிய ஊர்கள் முறையே நன்னா, அனு, உத்து, எனக்கி, என்லில் என்ற தெய்வங்களுக்கு உரியவை. கோயில்களை மையமாய்க் கொண்டே ஊர்கள் விரிவடைந்தன. எனவே எல்லா ஊர்களும் புனிதமாய்க் கருதப்பட்டன. கோயில்களுள் இரு பால் பூசாரிகளும் உறைவதற்கு அறைகள் ஒதுக்கினார்கள். அந்தச் சேற்றுக் கல் கட்டடங்கள் மனித மற்றும் விலங்கு உருவ ஓவியங்களால் அணி செய்யப்படுவதுண்டு. சாதாரண கோயில்கள் காலப்போக்கில் சிகூரத்துகளாய்ப் பரிணமித்தன.

சிகூரத்து என்றால் என்ன?

பிரமிடு வடிவத்தில் ஏழடுக்குகளாய் எழும்புவது சிகூரத்து. ஏழு தளங்களுள் சதுரமாய், கீழ்த்தளம் அகலமாய், மேலே போகப் போகப் பரப்புக் குறைந்து காணப்படும் அந்தக் கோயிலின் உச்சித் தளத்தில் கருவறையும் அதனுள்ளே தெய்வச் சிலையும் இடம் பெறும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு கோளுக்கு உரியது. கோள்களின் நிறம் என்று நம்பிய வெள்ளை, கறுப்பு, ஊதா, நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள் ஆகிய வண்ணங்களை அந்தந்தக் கோளுக்குச் சொந்தமான அடுக்கில் பூசுவர். பொ.மு.30 ஆம் நூற்றாண்டில் சிகூரத்து கட்டும் வழக்கந் தொடங்கிற்று. 'ஊர்' நகரின் சிகூரத்து இன்றுஞ் சிதைந்த நிலையில் காட்சியளிக்கிறது.

ஏழுக்குக் குறைந்த அடுக்குகள் கொண்ட சிகூரத்துகளும் உண்டு.

புசாரிகள் இசைவாணர்கள் பாடகர்கள் ஆகியோர் கோயில் ஊழியர்களாகப் பணியாற்றினார்கள். நாள்தோறும் அபிஷேகம் உணவுப்படையல் முதலிய சடங்குகள் நிகழ்ந்தன. தெய்வங்களுக்கு உணவூட்டுவதும் உடையுடுத்துவதும் புசாரிகளின் முக்கிய கடமைகளாய்க் கருதப்பட்டன. மாத விழாவும் ஆண்டு விழாவும் கொண்டாடினர். புத்தாண்டு விழாவின்போது மன்னனுக்கும் இந்நன்னா தேவதைக்கும் திருமண உற்சவம் நடைபெற்றது.

இன்றைக்கு சாமியார் கூட்டம் மதத்தையும் மக்களின் மடமையையும் பயன்படுத்திச் சொத்து சேர்ப்பதற்கும் சுக போகந்துய்ப்பதற்கும், கொலை உள்ளிட்ட சகல சட்ட விரோத மாபாதகச் செயல்களையும் துணிச்சலுடன் புரிவதுபோல் வரலாற்றின் அந்தத் தொடக்கக் காலத்திலேயே புசாரிகள் ஊழல் பெருச்சாளிகளாய் உலா வந்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்மை, கோயில் வருமானத்தைச் சுருட்டவும், ஆலய நிலங்களையும் கால்நடைகளையும் தங்கள் சொந்த உபயோகத்துக்குப் பயன்படுத்தவும் கூடாது என லகாஷ் மன்னன் உருக்ககினா என்பவன் பிறப்பித்த ஆணையொன்றால் வெளிப்படுகிறது. மேலும் பல சீர்திருத்தங்களையும் அமல்படுத்திய அவனை 'உலகின் முதல் சீர்திருத்தக்காரன்' என்று வரலாறு பாராட்டுகிறது.

நம்பிக்கைகள் - இறந்தவர்களைப் புதைப்பது புனிதக் கடமை எனச் சுமேரியர் நம்பினர். ஒருவருக்கு விதிக்கக்கூடிய மாபெருந் தண்டனை ஈமக்கடன் செய்யாமல் விடுவதே.

சாவுக்குப் பின்னும் வாழ்வு உண்டு, இறந்தவர்கள் ஆவியாய் வந்து தொல்லை தருவார்கள் என நம்பி மக்கள் பீதியுடன் வாழ்ந்தார்கள். கண்ணுக்குத் தோன்றாத பேய், பிசாசுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன; அவை மனிதர்க்குத் தீங்கிழைக்கும், உயிரைக்கூடப் பறிக்கும் என்னும் அசைக்க இயலா நம்பிக்கை அந்த நாசகார சக்திகளிடமிருந்து பாதுகாப்புப் பெற மந்திரவாதிகளின் உதவியை நாடத் தூண்டிற்று. பிரார்த்தனை, மந்திர ஆற்றல் வாய்ந்த மூலிகைகளின் புனித நீரைத் தலை மேலும் உடல் மேலும் தெளித்துக் கொள்ளல் ஆகியவை பேய், பிசாசுகளை வசியப்படுத்தும், மந்திர வாசகங்கள் பொறித்த துண்டுத் துணியோ நன்மை விளைக்கவல்ல சிறு பொருள்களோ படங்களோ வைத்திருந்தால் கெட்ட ஆவி அண்டாது, அணுகாது. இப்படிப்பட்ட சில அபூர்வ கண்டுபிடிப்புகளைப் பரப்பிய சுமேரிய மந்திரவாதிகள் உலக முழுவதும் திருஷ்டிப் படம், அதிர்ஷ்டக்கல், தாயத்து முதலியவை மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெறக் காரணர்களாய் இருந்தார்கள்.

அது மட்டுமா? சோதிட நம்பிக்கையை வளர்த்தவர்களுக்கு சுமேரியரே. தெய்வங்களுக்கு உறைவிடமாங் கோள்களின் நகர்வுகளைக் கவனித்து அந்தந்தத் தெய்வங்களின் விருப்பு, வெறுப்புகளை அறியலாம், எதிர்கால நிகழ்வுகளைக் கணிக்கலாம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள். சோதிடத்தில் ஈடுபட்ட பூசாரிகள் குறியுஞ் சொன்னார்கள். ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையும் அவர் பிறந்தபோது கோள்களும், மீன்களும் வானில் இருந்த இடத்தைப் பொறுத்து நிர்ணயம் ஆவதாய் அவர்கள் கூறினார்கள். எனவே நல்ல விண்மீன் கெட்ட விண்மீன் என்ற பாகுபாடு ஏற்பட்டது. கனவுகளை ஆய்ந்து எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை முன்கூட்டியே தெரிவித்தார்கள். (அவை பலிக்காததைப் பற்றி யாருங் கவலைப்படுவதில்லை.) ஒரு பாத்திரத்தில் உள்ள நீரின் மீது ஒரு சொட்டு எண்ணெய் ஊற்றி இது பரவி எடுக்கும் வடிவத்தைப் பார்த்தும் வருங்காலத்தைக் கணித்தனர். எனவே அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளாய்க் கருதப்பட்டு மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்களாய் உயர்ந்தனர்.

வானியல் அறிவு - உலகத்தில் மூடநம்பிக்கைகள் பரவி மாந்தரின் முயற்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் முட்டுக்கட்டைகள் குறுக்கிடுவதற்குச் சுமேரியர் காரணர்களாய் இருந்துவிட்டாலும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளம் இட்டனர் என்பது அவர்களுக்குப் பெருமை தருஞ் செய்தி.

அவர்களின் சோதிடத்திலிருந்து பிறந்தது வானியல். ஒரு பக்கம் பூசாரிகள் மடமையைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கச் சுமேரிய அறிஞர் விண்ணைக் கூர்ந்து நோக்கி மீன்கள், கோள்கள், மீன் குழுக்கள் ஆகியவற்றை அறிவியல் வழியில் ஆய்ந்து உண்மைகள் பலவற்றைக் கண்டுபிடித்துக் கூறினர். புதன், வெள்ளி, செவ்வாய், வியாழன், சனி ஆகிய ஐந்து கோள்களையும் அடையாளங்கண்டு அவரை விண்மீன்களிலிருந்து வேறுபட்டவை என்பதையறிந்ததுடன் அவையும் சூரிய சந்திரர்களும் ராசிகளிடையே நகரும் ஒழுங்குமுறைகளையுங் கண்டு கொண்டனர். விண்மீன் கூடங்களுக்குப் பெயர்களுஞ் சூட்டினர். (இவற்றைப் பிற்காலத்தில் கிரேக்கரும், ரோமானியரும் மாற்றித் தத்தம் மொழியில் புதுப் பெயர் தந்தனர்.) கிரகண காலங்களை முன்கூட்டியே கணிக்கும் அளவுக்குச் சுமேரிய அறிஞர் நுண்ணறிவு பெற்றிருந்தனர்.

உலகத்தின் முதல் வானியல் அறிஞர்கள் சுமேரியர்களே. அவர்களுள் மிகப் புகழ் பெற்றவர் கிதினனு. பழங்காலத்தில் விண்ணியல் ஆய்வில் சூரியனாய் ஒளி வீசியவர் இவர்.

காலக் கணக்கு - இன்றும் உலகம் பயன்படுத்துங் கால அளவைகள் சுமேரியர் வழங்கிய கொடை என்பதை நன்றியுடன் அறிந்துகொள்வோம்.

நாளின் தொடக்கம் சூரியன் மறையும் நேரம் என வைத்துக்கொண்டு ஒரு பகலைப் பன்னிரண்டு பிரிவுகளாய்ப் பிரித்துப் பிரிவு ஒன்றுக்குக் கப்சு எனப் பெயரிட்டனர் என்னுந் தகவலைப் பொ.மு. 8 ஆம் நூற்றாண்டு ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. நீர்க் கடிகாரங்களின் உதவியால் ஓரளவு துல்லியமாய்க் கப்சுவைக் கணக்கிட்டனர். சுமேரிய வானியல் அறிஞர்கள் மட்டும் நள்ளிரவை நாளின் தொடக்கமாய் வைத்துத் தங்கள் ஆய்வுகளைச் செய்தார்கள். இதை உலகம் ஏற்று இன்றும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது அல்லவா? புத்தாண்டு திசம்பர் 31 ஆம் தேதி நள்ளிரவில் தானே பிறக்கிறது? ரயில் கால அட்டவணையை நினைத்துப் பார்ப்போம்.

சுமேரியர் 12 ஐ ஏன் தேர்ந்தனர்? அதை 2,3,4,6 ஆல் மீதியின்றி வகுக்கலாமே!

கப்சுவை மேலும் 60, 60 ஆய்ப் பிரித்தனர். 60 என்பது 2, 3, 4, 5, 6, 10, 15, 30 எனப் பிரிக்கப்படக் கூடியது. ஒரு கப்சுக்கு 60 நிமிடம், 1 நிமிடத்துக்கு 60 நொடி என்று பிரிக்குங் காலக் கணக்கை உலகுக்கு வழங்கி வரலாற்றில் இடம் பெற்றனர் சுமேரியர்.

(இங்கே ஒரு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. நொடி வேறு. விநாடி வேறு. படித்தவர்கள் கூட இரண்டையும் போட்டுக் குழப்புகிறார்கள். விநாடி என்பது இந்தியக் கால அளவு, அது நாழிகையில் (நிமிடத்தில் அல்ல) அறுபதில் ஒரு பங்கு. நாழிகை = 24 நிமிடம். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 1 விநாடி = 24 நொடி என்பது தெரியும்.)

சுமேரியாவின் பெருமை இதனுடன் நிற்கவில்லை. முதன் முதல் காலண்டர் தயாரித்தவர்களும் அவர்களே. சந்திரனின் வளர்தல் தேய்தல்களை அடிப்படையாய்க் கொண்டு பன்னிரண்டு மாதங்களைக் கணக்கிட்டு அவற்றையுடைய காலம் ஓர் ஆண்டு என அவர்கள் நிர்ணயித்தார்கள். புத்தாண்டின் முதல் தேதியை விடுமுறை நாளாய் அனுசரித்தார்கள். அவர்களது ஆண்டுக் கணக்கு குறைபாடு உடையதாய்த் தெரிய வந்தமையால் அதைச் சரி செய்ய நான்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முழு மாதத்தைக் (ஒரு நாளையல்ல) கூட்டிக்கொண்டார்கள்.

ஏழு கெட்ட எண் என நம்பிய சுமேரியர் மாதத்தின் ஏழாம் நாட்களில், அதாவது 7, 14, 21, 28 தேதிகளில் நல்லது எதையுஞ் செய்வதைத் தவிர்த்தனர். இதிலிருந்து வார ஓய்வு என்பது பிறந்தது.

சுமேரியர்க்கு 13 உம் கெட்ட எண்தான். ஏசுநாதர் தம் 12 சீடர்களுடன் கூடி 13 பேராய் அமர்ந்து உணவு உண்ட பின்பு கைது செய்யப்பட்டதால் 13 பேர் சேர்ந்து சாப்பிடக்கூடாது, வீட்டின் கதவெண்ணாக 13 ஐ எழுதக் கூடாது என்று உலகக் கிறித்தவரிடையே (வெள்ளையர் உட்பட) ஒரு நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால் இதற்கு மூலம் விவிலியம் அல்ல, சுமேரியரே.

பிற சிறப்புகள் - வடிவக் கணித (ஜியோமெட்ரி) வளர்ச்சியிலும் சுமேரியரின் பங்கு உண்டு. பாகை என்னும் அளவு, ஒரு பாகை 60 மினிட், 1 மினிட் 60 செகண்டு என்னும் பிரிவுகள் அவர்களால் தரப்பட்டவை.

கல்லாலும், உலோகத்தாலும் தர நிர்ணயம் (ஸ்டேண்டர்டு) உள்ள எடைகளைச் செய்து அவர்கள் புழங்கினார்கள். அவை மேற்காசியா முழுதும் பரவலாய்ப் பயன்பட்டன.

பொறியியல் திறமையையும் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அதைப் பறை சாற்றுகிறது பெருங்கால்வாய் ஒன்றை வெட்டி இரண்டு ஆறுகளையும் அவர்கள் இணைத்திருந்த சாதனை.

இரண்டாம் நெபியுக் கெதனசர் காலத்தில் (பொ.மு. 604 - 561) பபிலோனைச் சுற்றிப் பிரமாண்ட மதில்களை எழுப்பியிருந்தனர். 95 மீ. உயரம், 25 மீ. அகலம் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்! நிலக்கீல் (தார் போன்றது) கலந்து திண்மை சேர்க்கப்பட்ட களிமண் கற்களைச் சுட்டு அவற்றால் சுவர்களைக் கட்டியிருந்தனர். அங்கங்கு வெண்கலக் கதவுகள் போக்குவரவுக்கு உதவின. அரண்மனைக்கு அருகில் இருந்த மதில்களின் மீது மேடைகளை அமைத்து அவற்றின் மேலே அரிய மரங்கள் பற்பலவற்றைப் பெருஞ்செலவில் வளர்த்துப் பராமரித்தனர். உயரத்தில் உருவாகியிருந்த அந்தத் தோட்டந்தான் "பபிலோனின் தொங்கு தோட்டம்"! (அது தொங்கவில்லை!)

சட்டத் தொகுப்பு - ஆட்சி முறையாக நடைபெறவும் மக்களின் வாழ்க்கையில் அமைதி மற்றும் ஒழுங்கு நிலவவும் பொ.மு. 18 ஆம் நூற்றாண்டு வேந்தன் அம்முராபி தக்க சட்ட திட்டங்களை வகுத்தளித்து உலகின் முதல் சட்டத் தொகுப்பை வழங்கிய பெருமையைப் பெற்றான்.

இரண்டே கால் மீட்டர் உயரமுள்ள கற்பாறையொன்றில் தன் சட்டங்களை ஆப்பெழுத்தில் அவன் பொறிக்கச் செய்துள்ளான். ஈரானின் தென்மேற்கில் சுசா என்னும் பழைய நகரின் சிதிலங்களில் 1901 இல் நிகழ்ந்த அகழ்வாய்வு அந்தப் பாறையை மீட்டது.

அதன் முன்னுரை, “மக்களுக்குத் தந்தை போன்றவர் அம்முரபி. நாட்டில் நீதி நிலைக்க, தீமை ஒழிய, வலியவர் எளியவரை வதைப்பதைத் தடுக்க அவர் சட்டங்கள் இயற்றியுள்ளார்” என்று தெரிவிக்கிறது.

அந்தச் சட்டங்களுள் சிலவற்றைப் படித்துப் பார்த்தால் 6000 ஆண்டுக்கு முந்தைய மக்கட் சமுதாயம் ஒன்றின் நீதி நியாய மனப்போக்கு எவ்வாறு இருந்தது என்பதை அறியலாம் அல்லவா?

வாசிப்போமே!

“ஒருவன் தன் மதகைப் பலப்படுத்துவதை அலட்சிப்படுத்தியதன் காரணமாக உடைப்பு ஏற்பட்டு வெள்ளத்தால் அழிந்த பிறரது கோதுமையை அவன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும்; முடியாவிட்டால் அவனையும் அவனுடைய உடைமைகளையும் விற்றுக் கிடைக்கிற தொகை பயிரை இழந்தவர்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தரப்படும்.

தன் நிலத்தை ஒரு தோட்டக்காரனிடம் ஒப்படைத்து அதைப் பழமரத் தோப்பாக்கும்படி ஒருவன் கோர, அந்தத் தோட்டக்காரன் அப்படியே செய்து நான்காண்டு காலம் பராமரித்து வந்தால் அடுத்த ஆண்டு அந்தத் தோப்பை இருவருஞ் சமமாகப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும்; நிலக்காரன் தனக்குப் பிடித்த பகுதியைப் பெறலாம்.

தந்தையை அடித்த மகனின் கைகளை வெட்ட வேண்டும்.

கோவில் அல்லது வழக்கு மன்றத்தின் சொத்துகளைக் களவாடியவனும் அவற்றை அவனிடமிருந்து பெற்றவனும் மரண தண்டனைக்கு உள்ளாவர்.

ஒரு கேசை விசாரித்து எழுத்து மூலந் தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதி தவறான தீர்ப்பை அளித்துவிட்டார் என்று பின்னாளில் தெரிய வந்து அந்தத் தவற்றுக்கு அவரே காரணம்

எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அர் விதித்திருந்த அபராதத் தொகையைப் போல் 12 பங்கு தொகை செலுத்தவேண்டும்; பதவியிலிருந்து அவர் நீக்கப்படுவார்; பின்பு விசாரணைக்காக நீதிபதியின் இருக்கையில் அவர் ஒருபோதும் அமரக்கூடாது.

சுதந்தர மனிதனின் கண்ணைத் தோண்டியவனின் கண் தோண்டப்படும்.

மருத்துவர் ஒருவர் சுதந்தர மனிதனின் படுகாயத்தை ஆற்ற வெண்கலக் கூர் கருவியைப் பயன்படுத்திச் செய்த சிகிச்சையால் நோயாளி இறந்துவிட்டால் மருத்துவரின் கைகளை வெட்ட வேண்டும்.

படை மறவரோ சேனையதிகாரியோ மேலிடக் கட்டளைப் படிப் போருக்குப் போகாவிட்டால் தமக்குப் பதிலாய் வேறு ஆளை அனுப்பியிருந்தாலும் கொலைத் தண்டனை பெறுவர். அவரது வீடு அந்த மாற்றாளுக்கு உரியதாகும்.

ஒரு கட்டட வல்லுநர் உறுதியற்ற வீட்டைக் கட்டிக்கொடுத்து அது இடிந்து விழுந்து உரியவன் பலியாகிவிட்டால் அந்த வல்லுநருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும். உரியவனின் மகன்தான் இறந்தான் என்றால் வல்லுநரின் மகனைக் கொல்லவேண்டும். தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் மட்டுஞ் சேதமுற்றால் அவற்றுக்கான இழப்பீட்டை நிபுணர் கொடுப்பதுடன் வீட்டையுஞ் சொந்தச் செலவில் பழுது பார்க்கவேண்டும்.

மாட்டையோ கழுதையையோ ஒருவன் வாடகைக்கு அமர்த்தியிருந்து வயலில் அதைச் சிங்கம் கொன்று விட்டால் விலங்குக்கு உரியவனே இழப்பை ஏற்கவேண்டும்.”

குடும்பத்தின் உரிமைகள், வாணிகம், அடிமை முறை, வரிகள், விலைகள், சம்பளம் எனப் பல்வேறு பொருள் பற்றி அந்தச் சட்டத் தொகுப்பு பேசுகிறது.

இப்போது திருமணம், இல்லறம் பற்றிய ஓரத்துகளின் சுருக்கத்தைப் படித்துப் பார்ப்போம்:

திருமண ஒப்பந்தத்தில் இரு சாராரும் கையெழுத்திட்டால்தான் சட்டப்படித் திருமணம் செல்லும்.

பெண்ணுக்குப் பரிசுப் பணத்தை மாப்பிள்ளையும் மாப்பிள்ளைக்கு வரதட்சணையைப் பெண்ணின் பெற்றோரும் கொடுக்கவேண்டும்.

இல்லத்தில் தங்கித் தன் கடமைகளை நிறைவேற்றாத அல்லது படிதாண்டிப் போய் வாணிகத்தில் ஈடுபடுகிற மனைவியைக் கணவன் வரதட்சணையைத் திருப்பித் தராமலே மணவிலக்குச் செய்யலாம்.

அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டுப் பிள்ளை பெறாதவளை விலக்கலாம்.

பொய்க் குற்றஞ் சுமத்துகிற கணவனிடமிருந்து மனைவி மணவிலக்கு கோரலாம், வரதட்சணையையும் திரும்பப் பெறலாம்.

கணவன் சின்ன வீடு வைத்துக்கொள்ளலாம்; ஆனால் ஒழுக்கந்தவறிய மனைவி ஆற்று நீரில் வீசப்படுவாள்.

அரசர்கள் தங்கள் மனம் போனபடி தீர்ப்பு வழங்கிய பழங்காலத்தில் சட்டத் தொகுப்பு ஒன்றை இயற்றியதும் அதை அமல்படுத்தும் பொறுப்பைத் தானே எடுத்துக்கொள்ளாமல் நீதிபதிகள், மன்றம், விசாரணை என்று ஏற்படுத்தியதும் நீதி நிர்வாகப் பிரிவினை என்ற மக்களாட்சிச் சிந்தனை உடையவன் அம்முரபி என்று தெளிவாய்க் காட்டுகின்றன. அந்தக் காலத்திலேயே பதிவுத் திருமணம், மணவிலக்குக் கேட்கப் பெண்ணுக்கு உரிமை ஆகியவை முற்போக்கான நடைமுறைகள் என்பதை யாவரும் ஒப்புவர்.

மொத்தம் 282 ஓரத்துகள் கொண்ட அம்முரபி தொகுப்பில் 13 ஆம் ஓரத்து என ஒன்றில்லை. ஏன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே!

பிற்காலத்தில் கற்பாறைகளில் நற்போதனைகளைச் செதுக்கிய அசோகருக்கு முன்னோடியாய் அம்முரபி தன் சட்டங்களைக் கற்பாறையில் பொறித்தான். அந்தப் பாறையின் ஒரு பகுதி பாரீசு நகரின் லூவ்ரு அருங்காட்சியகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதன் தொடக்கப் பகுதியில் நீதிக் கடவுள் நாற்காலியில் அமர்ந்திருப்பது போன்றும் அதன் எதிரில் அம்முரபி பணிவாய் நிற்பது போன்றும் இரு சிறு சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை - உலகின் மூத்த நாகரிகமான சுமேரிய நாகரிகம் பொ.மு.2000 அளவில் பிற நாடுகளின் ஆக்கிரமிப்பால் சிதைந்தது.

முதன் முதலில் சட்டங்களை உருவாக்கியமை, வானாராய்ச்சியில் மாட்சி, காலக் கணக்கை நிர்ணயித்தமை முதலிய பல மகத்தான சாதனைகளின் தாயான அந்த நாகரிகம் எகிப்திய நாகரிகத்தில் தாக்கம் ஏற்படுத்தியது. சுமேரியரின் மதம் மேற்கு ஆசியா முழுதும் பரவியதால் அவர்களுடைய சிசூர்த்துகள் அந்தப் பகுதியில் பரவலாய்க் காணப்படுகின்றன. அவர்களின் நம்பிக்கைகள், வானியலறிவு ஆகியவை யூத, கிறித்துவ, இசுலாமியர்களின் சிந்தனைப் போக்கை நிர்ணயித்துள்ளன.

அதே சமயம், மூடநம்பிக்கைகளைப் பரப்பிய தீமையையும் சுமேரியர் இழைத்தனர். அந்தத் தவறான நம்பிக்கைகளை உலகில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இன்னமும் விடாப் பிடியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு “மிகத் துயர்ப்படுவார், எண்ணிப் பயப்படுவார், அந்தோ!”

3. எகிப்து

எகிப்து என்றவுடன் நம் நினைவுக்கு வருவன பிரமிடும் மம்மியும். அவைபற்றித் தெரிந்துகொள்வோம்; ஆனால் அவசரங் கூடாது.

ஆப்பிரிக்காவின் வடபகுதியில் உள்ள எகிப்தில் பிரமிடுகள் மட்டுமன்றி பிரம்மாண்டமான மற்றுங் கலை நேர்த்தி கொண்ட வேறு பல கட்டடங்களின் இடிபாடுகளும் அவற்றில் செதுக்கப்பட்டிருந்த சித்திர எழுத்துகளும் ஒரு மறைந்து போன நாகரிகத்தை நீண்ட நெடுங்காலமாய் அடையாளங் காட்டிக்கொண்டிருந்தும் அந்த எழுத்துகளைப் படிக்கும் முறை தெரியாமையால் அதுபற்றி விவரங்களை அறிய இயலாமல் இருந்தது.

அந்தச் சித்திர எழுத்து பொ.மு. 3300 முதல் பொ.பி. 400 வரைக்குமான 3700 ஆண்டு காலம் புழங்கி வந்தது. பின்பு கிரேக்க நெடுங்கணக்கை எகிப்தியர் பயன்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டதால் சித்திர எழுத்தை எழுதுவோரும் படிப்போரும் வரவரக் குறைந்துகொண்டே வந்து கடைசியில் இல்லாமலே போயினர். பிற்காலத்தில் ஆய்வாளர் பலர் அதைப்படிப்பதற்குப் படாதபாடு பட்டுப் பார்த்தனர். பலன் கிடைக்கவில்லை.

19- ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை எகிப்திய நாகரிகம் பற்றித் தெரிந்த விவரங்கள் பழைய கிரேக்க எழுத்தாளர்களின் நூல்களிற் காணப்பட்டவையே. சிறப்பாகப் பொ.மு. 5- ஆம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றாசிரியர் எரோடெத்தசு பாரசீகர்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போர்களைக் குறித்த தகவல்களையும் ஆதாரங்களையுந் திரட்டுவதற்காக எகிப்தில் பயணித்தபோது அந்த நாட்டைப் பற்றிய விவரங்கள் பலவற்றைச் சேகரித்துத் தம் நூலில் எழுதியுள்ளார். அவை முழு உண்மை எனக்கூற முடியாதவாறு நம்புவதற்கு இயலாத கற்பனைகளும் கலந்தே உள்ளன.

ஆதாரபூர்வமான திரளான விவரங்களைச் சுமார் இருநூறு ஆண்டுக்கு முன்புதான் அதுவும் தற்செயலாய்த் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

1789-இல் பிரான்சைக் கலக்கிய மக்கள் புரட்சி அங்கே மன்னராட்சியை ஒழித்துக் குடியரசைத் தோற்றுவித்தவுடன் அந்தக் குடியரசு குழந்தையை நசுக்கிவிடும்

நோக்கத்தோடு அண்டை நாடுகளின் அரசர்கள் பிரான்சின்மீது படை எடுத்து வந்தார்கள். அவர்களை எதிர்த்துப் பிரெஞ்சியர் கடுமையாய்ப் போரிட வேண்டியிருந்தது. அப்போது ஒரு பிரெஞ்சுப் படையின் தளபதியாய் வெற்றி குவித்தவன் பொனாப் பார்த்து. அவனே பின்னாளைய சக்கரவர்த்தி நப்போலெயோன். அவனுடைய சேனை எகிப்துக்குள் புகுந்து தாக்கியபோது நைல் ஆற்றின் டெல்ட்டாவில் ரொசெட்டா (இப்போதைய ரஷீது) என்ற ஊரின் கோட்டையை விரிவுபடுத்தும் அவசியம் நேர்ந்தது. அதற்கான அஸ்திவாரம் தோண்டிய பிரெஞ்சு மறவர்கள் புதைந்து கிடந்த கல்வெட்டு ஒன்றைக் கண்டார்கள். அது "ரொசெட்டா கல்" என்று சுட்டப் படுகிறது. எரிமலைப் பாறையாலான அந்தக் கல் ஆறடி நீளங் கொண்டிருந்ததாம். அதன் ஒரு பகுதியே அகப்பட்டு 1802-இல் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் (லண்டனில்) சேர்க்கப் பெற்றது.

அதில் என்ன செதுக்கப்பட்டிருந்தது?

சில வாசகங்கள் மூலகை எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டிருந்தன.

1. சித்திர எழுத்து.
2. ஏதோ ஓர் எழுத்து. (இது பாமர எழுத்து என்பது பிற்பாடு ஆய்வில் தெரிந்தது.)
3. கிரேக்க எழுத்து.

அந்தக் கல்வெட்டை ஆய்ந்து கிரேக்க வாசகத்தைப் பயன்படுத்திச் சித்திர எழுத்து வாசகத்தைப் படிக்க முயன்ற பன்னாட்டு அறிஞர்களுள் முதல் வெற்றியைப் பெற்றவர் ஆங்கிலேயர் தாமசு யங் (1773 - 1829) என்னும் இயற்பியலார். டோலமி என்னும் எகிப்திய அரசனின் பெயர் ஓர் இடத்தில் வருகிறது என அவர் நிரூபித்தார். அடுத்து மூன் ஃபிரான்சுவா ஷம்ப்பொலியோன் (1790 - 1832) என்னும் பிரெஞ்சு ஆய்வர் இரண்டு ஆண்டு அதே வேலையாய் இருந்து யங்கின் கண்டுபிடிப்பை விரிவுபடுத்திச் சித்திர எழுத்துகளை வாசிக்கத் தெரிந்துகொண்டார்; அவற்றுள் சில படங்கள் சொற்கள் எனவும் வேறு சில படங்கள் எழுத்துகள் மட்டுமே எனவும் எல்லாமே வலமிருந்து இடமாய் எழுதப்பட்டுள்ளன எனவும் புரிந்துகொண்டார். படிப்படியாய் எகிப்திய நெடுங்கணக்கு (அல்ஃபாபெட்), சொற்கள், இலக்கணம் முதலியவற்றை மீட்டெடுத்தார். 1822-இல் அவர் தயாரித்து வெளியிட்ட ஆய்வேடு இருண்டு கிடந்த எகிப்திய நாகரிகத்தை உலகுக்குப் புலப்படுத்துவதற்கான ஒளி யுமிழும் விளக்காயிற்று. ஆகையால் " எகிப்திய தொல்லியல் ஆய்வின் தந்தை" என்று அவர் புகழப்படுகிறார்.

ரொசெட்டா கல் கூறிய செய்தி என்ன?

பொ. மு. 196- இல் செதுக்கிய அந்தக் கல் எகிப்திய வேந்தன் ஐந்தாம் டோலமி முடிசூடி ஓராண்டு நிறைவெய்தியதை முன்னிட்டுப் பூசாரிகளின் குழுவொன்று கூட்டங்கூடிப் பிறப்பித்த ஓர் ஆணையை அது தெரிவிக்கிறது; உள் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் தேசத்துக்காக அவன் ஆற்றிய பணிகளை மெச்சி அவனுக்கு வழங்கப்பட்ட பல கௌரவங்களை அது பட்டியலிடுகிறது.

ஷம்ப்பொலியோனின் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து மேன்மேலும் அகழ்வுகள் செய்து புதுப் புதுத் தகவல்களைச் சேர்த்தவர்கள் இரண்டு பிரெஞ்சு அறிஞர்கள்:

ஒருவர் மரியேத்து (1821 - 1881)

மற்றவர் மஸ்ப்பெரோ (1846 - 1916)

பிற நாட்டு அறிஞர்களும் ஆராய்வில் ஈடுபட்டார்கள். சித்திர எழுத்து மத சம்பந்தமுடைய கல்வெட்டுகளிலும் காகித ஆவணங்களிலும் பயன்பட்டது எனவும் புனிதமாய்க் கருதப்பட்டது எனவுந் தெரிய வந்தது. ஆதலால் "புனிதச் செதுக்கல்" என்று பொருள்படும் ஐயரோகிளிப் என்ற கிரேக்கச் சொல்லால் அதற்குப் பெயரிட்டனர். இன்னோர் எழுத்து சமயச் சார்பற்ற செய்திகளை எழுத உதவிற்று. படங்கள் குறைந்த, வாசிக்க எளிதான அதைப் பாமர எழுத்து எனலாம்.

பல்வேறு தேச அறிஞர்கள் எல்லாரது தன்னலங் கருதாத மற்றுஞ் சலியாத உழைப்பினால் எகிப்திய நாகரிகத்தை உலகம் முழுதுமாய்த் தெரிந்துகொண்டது.

பூர்வீகம் - வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே எகிப்தியர் நைல் ஆற்றின் கரைகளில் வாழ்ந்து வந்தனர். எமிட் என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள். அந்த இனம் இன்னமும் வட ஆப்பிரிக்காவில் வசிக்கிறது.

நாகரிகப் பழமை - வெண்கலக் காலத் தொடக்கமாகிய பொ.மு. மூவாயிரத்திலேயே எகிப்திய நாகரிகம் வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது. அப்போதே நெடுங்கணக்கையும்

உருவாக்கியிருந்தனர். ஆடு, மாடு, கழுதை, நாய், பூனை வளர்த்துப் பயன் கொண்டார்கள். செம்பால் பொருள் தயாரிக்க அறிந்திருந்தனர். சேஃப்டி பின் என்று சொல்லப்படும் ஊக்கு செய்தார்கள்.

எல்லா நாட்டு மக்களும் எண்ணவும் அளக்கவும் முற்பட்டபோது தங்கள் உடல் உறுப்புகளைப் பயன்படுத்தியது இயல்பே. இரு கை விரல்களும் பத்து பத்தாய் எண்ண உதவின. கைகளுங் கால்களும் நீட்டல் அளவைகள் ஆயின. நாம் விரற்கிடை சாண் முழும் அடி என அளந்தோம் அல்லவா? எகிப்தியரும் பத்து பத்தாய் எண்ணினர். முழும் என்னும் அளவைப் பயன்படுத்தி நிலங்களையும் அளந்தனர்.

தரையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாய்க் கோடுகள் கிழித்து அவற்றின் மீது சிறு கற்களை வைத்து எகிப்தியர் கணக்குப் போட்டனர். அந்த முறைதான் இன்றும் உதவுகிற அபெக்கசு என்னும் கணக்குக் கருவியான மணிச் சட்டத்திற்கு அடிப்படை.

பொ. மு. 1650 என்று தேதியிட்ட பெப்பயரசில் எழுதிய கையெழுத்துப் பிரதியொன்று 1858 - ல் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதில் 84 கணித மற்றும் இயல் கணிதக் கணக்குகள் (ப்ராப்ளம்) அவற்றின் விடைகளுடன் எழுதப்பட்டிருந்தன. எகிப்தியர் எந்த அளவு கணக்கில் முன்னேறியிருந்தனர் என்பது புரிகிறது அல்லவா?

சமுதாயம் - ஏறக்குறைய சுமேரியச் சமுதாயம் போலத்தான் எகிப்திய சமுதாயமும் அமைந்திருந்தது.

அடிமட்டத்தில் வேலைக்காரர்களும் அடிமைகளும் அவதியுற்றார்கள். மேலே ஏற ஏற உழவர் கைவினைஞர் வாணிகர் அலுவலர் மறவர் அதிகாரிகள் பூசாரிகள் ஆகியோரையும் எல்லார்க்கும் உச்சியில் மன்னனையும் காண்கிறோம்.

மன்னனின் பட்டப்பெயர் ஃபெயரோவ். இந்தச் சொல் "பெரிய வீடு" என்ற பொருளுடையது. (பெருநிலக் கிழாரை நாம் பெரிய பண்ணை என்று சொல்கிறோம் அல்லவா?)

கோயிலில் அரசன் சடங்குகள் செய்து வழிபடுவதன் மூலம் தன் மக்களின் நன்மைக்காகக் கடவுளுடன் தொடர்பு கொள்கிறான் என எகிப்தியர் நம்பினர்.

அரசனைத் தமிழர் இறைவன் என்றும் "திருவுடை மன்னனைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே" என்றும் கடவுளுக்கு ஒப்பாய்க் கருதியது போன்றே எகிப்தியரும் தங்கள் வேந்தனைக் கண்கண்ட கடவுள் எனவும் ரே என்னுந் தெய்வத்தின் அவதாரம் எனவும் எண்ணினர். அவனுக்குக் கோயில் எழுப்பிச் சிலை சமைத்து வழிபடவுஞ் செய்தனர். தெய்வச் சந்நிதியில் காலில் விழுந்து கும்பிட்டது போலவே அந்தச் சிலையின் முன்னும் அடிபணிந்து வணங்கினர்.

அரசனைக் காலை யிளம் பரிதியாய்ப் பாவித்து வாழ்த்திய ஒரு பாடலைப் படிப்போம்:

"எல்லார்க்கும் உயிர்மூச்சாக விளங்குகிற அருள்மிகு அரசே! உன் எழிலால் உலகுக்கு ஒளி வழங்கும் உதய ஞாயிறே! எல்லா நாடுகளின் தலைவிதியையும் உன் வாய்ச்சொல் நிர்ணயிக்கிறது. உன் அரண்மனையில் நீ இளைப்பாறுகையில் எந்த நாட்டிலும் நிகழ்கிற உரையாடல்களை நீ கேட்கிறாய். உனக்குத்தான் ஓராயிரஞ் செவிகள் உள்ளனவே! யாராவது மறைவாக எது செய்தாலும் உன் கண்களுக்கு அது தப்பாது!

மன்னனே கடவுள் என்னும்போது சட்டங்கள் எதற்கு? அவன் வைத்ததுதானே சட்டம்? ஆதலால்தான் எகிப்தில் சட்டங்கள் இயற்றப்படவில்லை. அரசன் தன் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கு வசதியாய்ப் பல்வேறு அரசு துறைகளை ஏற்படுத்தி அலுவலர்களை அமர்த்தியிருந்தான். நீதி வழங்க, வரி வசூலிக்க, பொதுப் பணிகள் ஆற்ற, மக்கள் கணக்கெடுக்கக் கூட அதிகாரிகளை நியமித்திருந்தான். கல்வி கற்க வாய்ப்பு இருந்தமையால் கற்றவர்களிலிருந்து அதிகாரிகள் உருவானார்கள். உயர் கல்வி பெற்றவர்கள் அமைச்சர், தலைமைப் பூசாரி, அரண்மனைப் பொருளாளர் முதலிய மேல் பதவிகளைப் பெற்றார்கள்.

எகிப்தின் எல்லைகளைப் போர்களால் விரிவாக்கி அதன் ஆதிக்கத்தை உச்சத்துக்கு உயர்த்திய அரசர் இருவர்:

1. மூன்றாம் துத்மோசு பொ. மு 1500-இல் கர்நாக் என்னும் ஊரில் கட்டிய பெரிய கோயிலின் மதில்களில் அவருடைய மெய்க்கீர்த்திகள் புடைப்புச் சிற்பமாய்ப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.
2. அவரைக்காட்டிலும் புகழில் விஞ்சியவர் இரண்டாம் ராம்சீசு. பொ. மு. 1234-இல் காலஞ் சென்ற இவரது மம்மி 1881 இல் அகப்பட்டது. அதிக

எண்ணிக்கையில் கோயில்களை எழுப்பிய இவருடைய மெய்க்கீர்த்திகளும் நிறையவே காணப்படுகின்றன. இவரது பெயர் இடம் பெறாத இடிபாடு எதுவுமில்லை எனலாம்.

பெண்களும் அரசாள்வதற்கான உரிமையை எகிப்திய நாகரிகம் வழங்கியிருந்தது. அந்தப் பழங்காலத்தில் அது ஒரு மிகப்பெரிய முற்போக்கான நடவடிக்கை.

அத்சேப்சுத் 20 ஆண்டுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்தாள். நாட்டில் பல இடங்களிலும் அவள் கட்டடங்களை எழுப்பிவிட்டாள். அழகி கிளியோபாட்ராவைப்பற்றிப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டுள்ளோம். பொ.மு. முதல் நூற்றாண்டில் கோலோச்சிய அவள் 17-ஆம் அகவையில் அரியணை ஏறி 39 வயதில் தற்கொலை செய்துகொண்டாள். ஏழாம் கிளியோபாட்ராவான அவளே கடைசி பெயரோவ்.

வாழ்க்கை - சுடு சாம்பலில் சுட்டெடுத்த ஒரு வகை அடையே மக்களின் முக்கிய உணவாய் இருந்தது. கோதுமையால் ரொட்டி தயாரித்தும் உண்டனர். அந்தத் தொழிலுக்கு அவர்களே வழிகாட்டிகள்.

இடுப்பில் சுற்றிய ஒரு துண்டு அவர்களது உடை. லினன் செடியை வேரோடு பிடுங்கித் தூய்மைப்படுத்தி நீரில் ஊற வைத்துத் தரை மீது அடித்துத் தண்டிலிருந்து நார்களைப் பிரித்தெடுத்து நெய்து துணியாக்கினர்.

லினனை எப்போது பிடுங்கவேண்டும் என்பது தேவைப்படுந் துணியின் தரத்தைப் பொருத்தது. உயர்தர ஆடை வேண்டுமா? கதிர் தோன்றும் முன்பே, அதாவது செடி இளைதாக இருக்கும் போதே பிடுங்கிவிடுவர்.

ஆடவர் மொட்டைத்தலையுடன் அல்லது குட்டை முடியுடன் காணப்பட்டனர். பெண்டிர் காதணி நெக்லசு வளை மோதிரம் கொலுசு ஆகிய நகைகளை யணிந்து மகிழ்ந்தனர்.

வைக்கோலைச் சிறு சிறு துண்டுகளாய் நறுக்கி வெயிலில் காய வைத்து எடுத்துச் சேற்றுடன் கலந்து கற்கள் செய்து அவற்றைக் கொண்டு சின்னஞ் சிறு வீடுகள் கட்டி வசதியின்றி எளிய வாழ்வு வாழ்ந்தனர். வெள்ளப் பாதிப்பைத் தவிர்க்க மேட்டுப்

பாங்கான பகுதிகளில் இல்லங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். அங்கங்கு நீர்த் தடுப்புகளைக் (சிறு அணைகளை) கட்டியிருந்தனர்.

மக்கள் தத்தஞ் சமூகத்துக்குள்ளேயே திருமணம் புரிந்து கொண்டார்கள். குடும்பத்தில் பெரும்பற்று, பொறுமை, உழைப்பு ஆகியவை எகிப்தியரின் நற்பண்புகளாய் விளங்கின. தாயிடம் மரியாதையையும் பாசமும் காட்டுதல் மிகப் புனிதமான கடமை என்பது அவர்களின் கருத்து.

ஓர் எகிப்திய பெரியவர் தம் மகனுக்குக் கீழ்க்காணுமாறு அறிவுரைத்துள்ளார்.

"கடவுள்தான் உனக்குத் தாயை அளித்திருக்கிறார். நீ பிறந்தவுடன் தன்னை அவள் உனக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டாள். மிக மிக அருவருப்பான வேலைகள்கூட அவளுக்கு வெறுப்புத் தரவில்லை.

நீ பள்ளிக்குப் போகையிலே வீட்டிலிருந்து ரொட்டியும் மீனும் நாள்தோறும் கொண்டு வந்து வைத்துக் கொண்டு உன் ஆசிரியர்க்கு அருகில் அவள் காத்திருந்தாள்.

உனக்காக அவள் பட்ட பாடுகளை எப்போதும் நினைவில் வைத்திரு. பிற்காலத்தில் உன் மீது அவள் குறை கூறிக் கடவுளை நோக்கிக் கைகளை உயர்த்தக் காரணமாய் இருந்துவிடாதே! அவள் முறையிட்டால் தெய்வம் அவளது சாபத்தை நிறைவேற்றும்!

பெரும்பாலான மக்கள் அரசனையோ நிலக்கிழார்களையோ கோயிலையோ அண்டி வாழ்ந்தார்கள். பலவித வரிகளை அவர்கள் செலுத்தினார்கள். சில சமயம் கூலியில்லாமல் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. (முன் காலத்தில் கூலி தராமல் உழைப்பைச் சுரண்டும் இரக்கமற்ற வழக்கம் தமிழகம் உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. தமிழில் அதற்கு "வெட்டி" என்று பெயர்.)

ஒவ்வோர் ஊரும் சேனைக்கு, வாய்க்கால் வெட்டுக்கு, கோயில் கட்ட என ஆள்களை அனுப்புவது கட்டாயம். தவறு செய்த ஏழைத் தொழிலாளர் பெற்ற தண்டனைகளுள் ஒன்று: தடியடி. ஓராளைக் குப்புறப்படுக்க வைத்துக் கை கால்களைச் சிலர் பிடித்துக் கொள்ள ஒருவர் கம்பால் அடிக்கிற காட்சி கல்லறையொன்றில் ஓவியமாய்த் தீட்டப்பட்டிருந்தது.

மருத்துவம்:- எகிப்திய மருத்துவர்கள் இதயத்தின் துடிப்பே நாடித் துடிப்பு என்பதையும் கை, கால்களை இயக்குவது மூளை என்பதையும் அறிந்திருந்தார்கள். எலும்பு முறிவுகளைச் சரி செய்தார்கள். அறுவைச் சிகிச்சையும் மேற்கொண்டார்கள். ஒலிவ் எண்ணெய், தேன், மூலிகைகள் ஆகியவற்றை மூலப்பொருள்களாய்ப் பயன்படுத்தி மருந்து தயாரித்தார்கள்.

தீய ஆற்றல்களே நோய்களைத் தருவதாய் நம்பி அவற்றை விரட்ட மந்திரம், மாயங்களையும் பயன்படுத்தினார்கள்.

காலக் கணக்கு:- ஞாயிறு தோன்றும் நேரந்தான் நாளின் தொடக்கம் என்று கொண்ட எகிப்தியர் 365 நாள் சேர்ந்தது ஓர் ஆண்டு என்று கணக்கிட்டு மாதத்துக்கு முப்பது நாள் எனப் பகுத்து 12 மாதங்கள் ஏற்படுத்தினர்.

எஞ்சிய ஐந்து நாளையும் மத விழாக்கள் கொண்டாடுவதற்கு என ஒதுக்கினர்.

எகிப்திய ஆண்டு பருவ காலங்களுக்குப் பொருந்தி வந்தது. சுமேரியக் காலண்டரைக் காட்டிலும் இது மேம்பட்டது. நான்கு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஒரு மாதத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளத் தேவையில்லை அல்லவா?

ஆனால் தொடக்கக் காலத்தில் ஆண்டின் ஆரம்பத்தைப் பலமுறை மாற்றிக் கொண்டதாலும் ஒரே சமயத்தில் பல ஆண்டுக் கணக்குகளைப் பின்பற்றியதாலும் அவர்களின் வரலாற்று முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவதற்குச் சரியான ஆண்டைக் கண்டுபிடிப்பது வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு எளிதாயில்லை.

நைலின் கொடை:- "எகிப்து நாடு நைல் ஆற்றின் கொடை" என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த ஆறு மட்டும் இல்லையெனில் எகிப்து பாலையாய் வறண்டு போயிருக்கும். தெற்கில் ஏறக்குறைய 1000 கி.மீ.க்கு அப்பால் உள்ள பல பென்னம் பெரிய ஏரிகள் தூன் முதல் திசம்பர் வரை பெய்கிற அடை மழையால் நிரம்பி வழிய விடுகிற நீர்ப்பெருக்கு வெள்ளை நைல் என்னும் பெயருடன் ஆறாக வடக்கு நோக்கி ஓடி வருகையில் எத்தியோப்பிய நாட்டின் மலைகளிலிருந்து இறங்கி வருகிற நீல நைல் என்னும் ஆற்றுடன் கலந்து எகிப்தையடைந்து அந்த நாட்டைச் செழிப்பாக்குகிறது. சிறப்பாகக் கழிமுக டெல்ட்டாப்பகுதி வளமோ வளம்!

தங்களை வாழ வைக்கிற நைலை எகிப்தியர் தெய்வமாய் வணங்கியது இயல்புதானே!

அவர்களின் பழம் பாடல் ஒன்று ஆற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் கீழ்வருமாறு பாடுகிறது.

"நைலே! வணக்கம். இந்த வலகில் நீ எழுந்தருளி எகிப்துக்கு உயிரூட்ட அமைதியாய் வந்தனையே! தானியங்களின் கடவுளே! மீன்களின் தெய்வமே! கோதுமையின் கர்த்தாவே! பார்லியின் படைப்பாளியே! நீ எங்கெங்கும் நிலத்தின் தாகத்தைத் தீர்க்கிறாய்.

நீ தோன்றிய மறு கணமே பூமி கழிபேருவகை எய்தி எக்காளமிடுகிறது. இனிய தேர்ந்த உணவுகளின் இறையாகிய நீ சுவை மிக்க உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு வருகிறாய்; நல்லன எல்லாம் உற்பத்தி செய்கிறாய்; பற்கள் மெல்லுகின்றன, வயிறுகள் பூரிக்கின்றன, சிரிப்பால் விலாக் குலுங்குகிறது. நீ மட்டும் உணவு வழங்க மறந்துவிடுவாயானால் நிலம் வற்றி வறண்டு விடும்; இல்லங்களினின்று இன்பம் பறந்தோடிவிடும்."

இந்தப் பாடலின் கூற்று மிகை நவிர்சியன்று, முழுக்க முழுக்க உண்மையே. நைல் கொண்டு வந்து பரப்பிய வண்டல் மண்ணின் பெரு வளத்தால், "வித்தும் இடல் வேண்டுங் கொல்லோ?" என்று வினவுமளவுக்கு மாந்த வுழைப்பின்றியே கோதுமை, பார்லி முதலிய தான்ய வகைகளும் அவரை மொச்சை கொண்டைக் கடலை முதலான செடி கொடிகளும் செழித்து வளர்ந்தன. ஏற்றத்தால் நீர் இறைத்தும் பாசன வசதி பெருக்கியும் தோட்டந் துரவுகளையும் பழமரத் தோப்புகளையும் மக்கள் பராமரித்தார்கள். அங்கே எப்ரிகோட் மரங்களையும் அத்தி மரங்களையும் வளர்த்து அவற்றின் மீது திராட்சைக் கொடிகளைப் படர விட்டார்கள். ஆற்றின் சதுப்புக் கரைகளில் பல்வேறு நீர்ச் செடிகள் மண்டின. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை தாள் நாணலாகிய பெப்பயரசு மற்றும் தாமரை.

தாள் நாணலின் பட்டையிலிருந்து ஒருவிதத் தடித்த தாளைத் தயாரித்து அதன்மீது எழுதினர். (பேப்பர் என்னும் ஆங்கிலச் சொல் பெப்பயரசு என்னும் எகிப்திய சொல்லிலிருந்து பிறந்தது). தாமரை மலர்கள் ஓவியத்திலும் சிற்பத்திலும் அலங்கார வேலை செய்யக் கருத் தந்தன.

வாணிகம்:- நகரங்களில் வாணிகமும் கைத்தொழில்களும் வளமாயும் விறுவிறுப்பாயும் நடைபெற்றன. ஒருபுறம் பெரிய வாணிகர்கள் செல்வச் செழிப்புடன் விளங்க மறுபுறஞ் சிறு வியாபாரிகள் இரண்டொரு உதவியாளர்களைக் கொண்டு தாங்களே உற்பத்தி செய்த பொருள்களைத் தங்கள் கடைகளில் விற்கார்கள். மாதந்தோறும் உணவுப் பண்டத்தைக் கூலியாய்ப் பெற்றுக்கொண்டு காலந் தள்ளிய தொழிலாளர்களுக்கும் குறைவில்லை; அவர்களுள் சிலர் நெசவாளிகள், காலணி தயாரித்தோர், கொல்லர், குயவர் ஆவர்.

கைவினைஞர் திறமை மிக்கவராய்த் திகழ்ந்தனர். அவர்களின் கை வண்ணத்தில் உருவான கண்ணாடிப் பொருள்கள், நகைகள், எம்பிராய்டரி செய்த தோலுடைகள் ஆகியவை உலக முழுதும் விரும்பி வாங்கப்பட்டன. சிரியா, பினிசியா, கிரீட்டு, அரேபியா, சுமேரியா ஆகிய பக்கத்து நாடுகளுடன் எகிப்து சிறப்பான வாணிகம் நடத்திற்று. தன் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்து செதார் மரம், உலோகங்கள், தந்தம், வாசனைப் பொருட்கள் ஆகியவற்றை இறக்குமதி செய்து கொண்டது. அரசி அச்சேப்சுத் சோமாலிலாந்துக்கு அனுப்பிய ஆள்கள் வாசனைப் பொருள்கள், மணங் கமழும் மர வகைகள், பொன், தந்தம், குரங்குகள் முதலியவற்றைக் கொணர்ந்தார்கள். மன்னர்கள் பெரு விருப்பத்துடன் வளர்த்த மயில்கள் தமிழகத்திலிருந்து போயிருக்கலாம். துகி (தோகை) என்ற பெயருடன் மயில்கள் தமிழகத்திலிருந்து பழங்காலத்தில் ஏற்றுமதியாயின.

பொன், வெள்ளி, நகைகளையும் கல் பதித்த அணிகலன்களையும் செய்வதில் உலகின் தலைசிறந்த கலைஞர் என எகிப்தியர் பெயர் பெற்றுள்ளனர். தோற்றத்திலும் கலை நேர்த்தியிலும் விழுமியவையாய்க் கல்லறைகளிற் கிட்டிய வளையல்கள், கழுத்தணிகள், மகுடங்கள், முகம் பார்க்குங் கண்ணாடிகள், நகைப் பெட்டிகள் முதலியவற்றைப் பார்த்துப் பார்த்து ஐரோப்பியக் கலைஞர்கள் உந்தாற்றல் பெற்றும் போலவாக்கியும் (இமிட்டேஷன்) உள்ளனர்.

ஒரு முதிய அலுவலர் தம் மகனுக்கு அறிவுறை கூறுவதாக அமைந்துள்ள கல்வெட்டொன்று அக்கால எகிப்திய தொழில்களையும், தொழிலாளர்களின் நிலைமையையும் அறிய உதவுகிறது:

"உழவரது நிலையை எண்ணிப் பார்த்ததில்லையா நீ? விளைச்சல் வரியை வசூலிப்பவர் கருமமே கண்ணாய்ச் செயல்படுவார். அவருக்கு உதவியாளராய்க் கையில் கம்புடன் சிலர், பனங்கருக்குடன் வேறு சிலர். "கொடு, கொடு. தானியங் கொடு!" என்று அவர்கள் அதட்டுவார்கள். உழவரால் தரமுடியவில்லையெனில் அவரைக் கீழே தள்ளிக் கை

கால்களைக் கட்டி வாய்க்காலுக்கு இழுத்துப் போய்த் தலைகீழாய் நீரில் அமிழ்த்துவார்கள்.

கைத்தொழிலாளர் பாடும் மேம்பட்டதல்ல. தீயின் அருகில் உழைக்குங் கொல்லரின் கைகள் முதலைத் தோலால் பண்ணப்பட்ட பொருள்கள் போலக் கரடு முரடாக இருக்கின்றன. கல் உடைப்பவர் விடியலிலேயே குந்திவிடுகிறார் வேலை தொடங்க; அவருடைய முழங்கால்களும் முதுகெலும்புகளுஞ் சீர்கெடுகின்றன. முடி வெட்டுபவர் நாள் முழுதும் மழிக்கிறார்; சாப்பிடும் நேரம் மட்டுந்தான் ஓய்வு. கொத்தரோ வெட்ட வெளியில் நின்றும் தூண்களிலும் உத்தரங்களிலும் தொற்றிக்கொண்டும் வேலை செய்வதால் கைகள் காய்ப்பு ஏறிவிடுகின்றன; உடைகள் அலங்கோலம் அடைகின்றன; ஒரு நாளில் ஒரு தடவை மட்டுமே குளிக்கிறார். நெசவாளி வீட்டை விட்டு நகர்வதில்லை. அவருடைய முழங் கால்கள் வயிற்றில் முட்டுகின்றன. செய்தித் தூதர் வெளிநாடுகளுக்குப் புறப்படுகிறபோது உயில் எழுதிவிட வேண்டியதுதான்.

காட்டு விலங்குகளும் பகைவர்களும் எதிர்ப்படுவார்களே! எகிப்துக்குத் திரும்பி வந்தால்கூட அடுத்த கணமே மறு பயணங் கிளம்ப வேண்டி வரும். சாயந்தோய்ப்பவரின் கைகள் அழுகிய மீனின் வாசனை வீசுகின்றன; அவருடைய கண்கள் களைப்பால் குழி விழுந்து விடுகின்றன. ரொட்டி சுடுபவர் ரொட்டிகளை அடுப்புக்குள் வைக்கும்போது தலையை உள்ளே நுழைக்கிறார்; அவருடைய கால்களைப் பிடித்திருக்கிற மகன் கொஞ்சம் பிடியைத் தளர்த்தினால் தந்தை தீயில் விழுந்து விடுவார்.

ஆதலால் கல்வியைக் கற்றுக்கொள். எல்லாத் தொழில்களையும் நான் சீர்தூக்கிப் பார்த்துவிட்டேன். படிப்பைவிட மேலானது எதுவுமில்லை."

தெய்வங்கள்: எகிப்தியர் இயற்கை யாற்றல்களை மட்டும் அல்லாமல் விலங்குகளையும் கடவுள்கள் என நம்பி வழிபட்டதால் சுமேரியரைப் பார்க்கிலும் இறை பற்றிய அறிவுத் தெளிவு குறைவாகவே பெற்றிருந்தனர் என்பது விளங்குகிறது. மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் அவர்கள் ஆட்பட்டிருந்தார்கள்.

அவர்களுடைய முக்கியமான தெய்வங்கள்:

1. ரே - நண்பகல் சூரியன். இதுவே முதற்கடவுள்.

2. ஓரசு - உதய ஞாயிறு.
3. ஓசிரிசு - பாதாளவுலகின் தலைவர். இறுதித் தீர்ப்பு வழங்குபவர்.
நீர் வளத்தின் அதிபதி. எகிப்தியர்க்கு உழவுத் தொழிலைக்
கற்பித்தவர்.
4. இசிசு - நிலா. ஓசிரிசின் மனைவி - நில வளத் தேவதை.
5. தோத் - சுமேரியரின் நபு கடவுள்.
6. ஷூ - காற்றுத் தெய்வம்
7. தெஃப்னுத் - மழைக் கடவுள்
8. நுத் - வான தேவதை.

ரேயைப் போற்றும் பாடல்கள் பலவுண்டு. காட்டாக ஒன்றை யறிவோம்.

"நன்மை புரிபவனே! ஒளி வெள்ளமே! அனற் பிழம்பே! நீ எழுகிறாய். உச்சிக்கு ஏறுகிறாய், உன் எதிரிகள் மாய்கிறார்கள்.

உலகை, வெள்ளியை, பொன்னை, நவ மணிகளை நீ படைத்தாய். மாந்தரும் விலங்குகளும் உண்பதற்கு ஏற்ற தாவரங்களைத் தோற்றுவித்தாய். நீரிலே மீன்களையும், வானிலே பறவைகளையும் இயக்குவிக்கிறாய். உயிரினம் யாவும் உன்னை வாழ்த்துகின்றன; எவ்விடத்து உள்ளாரும் ஏத்தித் தொழுகிறார்."

தலைநகர் லுக்ஸாவின் தெய்வமான அமன், கர்நாக் என்னும் ஊரில், கொயில் கொண்டிருந்தது. நாளடைவில் தனிப் பெருங் கடவுளாய் அது உயர்வு பெற்று ரேவுடன் ஒன்றி அமன் - ரே என்னும் புதுப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

சில விலங்குகளின் உடலில் தெய்வங்கள் உறையக் கூடும் என்னும் நம்பிக்கை எகிப்தியரிடம் இருந்தது. பூசாரிகள் சிற்சில அறிகுறிகளைக் கவனித்துத் தெய்வ விலங்கை அடையாளங் கண்டு தெரிவிப்பார்கள். (அவர்களுக்கு அதில் ஆதாயம் இருந்திருக்கும் என்று ஊகிக்கலாம்). அதன்பின்பு அது வழிபாட்டுக்கு உரியதாகிவிடும். ஊர்தோறும் தெய்வ விலங்குகளுக்குப் பஞ்சமேயில்லை. இங்கே ஒரு பூனை, அங்கே ஒரு நாய், வேறிடத்தில் ஓர் எருது. இவ்வாறே நரி, சிங்கம், தவளை, முதலை, தேள்

முதலியவை ஊருக்கு ஊர் தொழப்பட்டன. ஒரு பகுதியில் தெய்வமென விலங்கு ஒன்று வணங்கப்பட்டால் அதன் இனம் முழுதும் கடவுள்தான். அதைக் கொல்வோர் மரண தண்டனைக்கு உரியோராவர்.

தெய்வமெனக் கும்பிடப்பட்டு வந்த ஹப்பி என்னும் பெயருடைய எருது ஒன்றைக் கௌரவிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் கோலாகல மதவிழா நடைபெற்றது. அது இறந்த பின்பு அதை மம்மியாக்கிக் கல்லறையில் பாதுகாத்தனர் என்றால் எகிப்தில் தெய்வ விலங்குகள் பெற்றிருந்த ஏற்றம் எவ்வளவு என்பது புரிகிறது அல்லவா?

மனித உடலில் விலங்குத் தலை கொண்ட தெய்வச் சிலைகளும் அகழ்வாய்வில் அகப்பட்டன. எடுத்துக் காட்டாக ஒரு பெண் கடவுளின் உடம்பு பசுத்தலையுடன் காணப்பட்டது. தெய்வப் பசுவொன்றின் உடலுக்குள் இசிசு புகுந்தமையால் உருவான கூட்டுத் தேவதை அது என்று தெரிய வந்தது.

எண்ணற்ற தெய்வங்கள் இருந்தமையால் ஏராள பூசாரிகள் தேவைப்பட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்த மந்திரங்கள் முதலியவற்றைக் கமுக்கமாய் வைத்திருந்த காரணத்தால் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய மதிப்பும் செல்வாக்கும் சேர்ந்தன. பெருஞ் செல்வமும் தேடி வந்தது. மக்களின் அச்சத்துக்கும் பக்திக்குமோ அளவேயில்லை. கேட்க வேண்டுமா அவர்கள் கோயில்களுக்கும் பூசாரிகளுக்கும் வாரி வாரி வழங்குவதற்கு? அதன் விளைவு என்னவாயிற்று? தெய்வங்கள் பெருநிலக் கிழார்களாகவும் லட்சாதிபதிகளாயுந் திகழ்ந்தன. அவற்றின் கணக்கில்லா சொத்துக்களை நிர்வகித்த பூசாரிகள் செல்வச் சீமான்கள் ஆனார்கள். தலைமைப் பூசாரி அரசனுக்கு அடுத்த நிலையில் செல்வாக்குடைய பெருஞ் சக்திமானாய் அதிகாரஞ் செலுத்தினார்.

ஒரு கால கட்டத்தில் அமன் - ரே கடவுளின் பூசாரிகளது செல்வாக்கு எக்கச் சக்கமாய் பெருகி அரசுக்கே அறைகூவல் விடக்கூடிய நிலைமை தோன்றியபோது அரியணை ஏறிய நான்காம் அமன்ஹொத்தெப் (பொ.மு. 14 ஆம் நூ.) அந்தக் கடவுளின் மகத்துவத்தைக் குறைத்துப் பூசாரிகளின் கொட்டத்தை அடக்குவதற்காக அத்தோன் என்னும் பெயரில் புதுச் சூரியக் கடவுள் வழிபாட்டைப் புகுத்தி நடைமுறைப்படுத்தி அதைப் போற்றிக் கவிதைகள் இயற்றிப் பரப்பினான். அமன்-ரேயின் பெயரை எல்லாக் கோயில்களிலிருந்தும் நீக்கினான். பழைய பூசாரிகளின் சலுகைகளைப் பறித்தான். ஆனால் இறுதியில் அவனுக்குத் தோல்வியே கிடைத்தது.

அவன் இறந்த பிறகு பூசாரிகள் தங்கள் ஆவணங்களில் அவனைக் குறிப்பிடவேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் அவனது பெயரை எழுதாமல் 'குற்றவாளி' (கிரிமினல்) என்றே

எழுதினார்கள். மீண்டும் அமன் - ரே வழிபாடு எங்கும் பரவிற்று என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுகோ?

பிரமிடுகள் - எகிப்தின் புகழை எட்டுத் திக்கும் பறை சாற்றும் பிரமிடுகளைப் பற்றி இனித் தெரிந்துகொள்வோம்.

பிரமிடு என்றால் என்ன? அடியில் சதுரமாய் அகன்றும் மேலே போகப் போகக் குறுகியும், உச்சியில் கூரையும் முடிகிற வடிவம் பிரமிடு எனப்படும். இந்த வடிவத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டடங்களைப் பிரமிடுகள் என்கின்றனர். சிகூரத்துப் போல இதில் அடுக்கு இருக்காது. சிகூரத்து ஒரு கோவில். பிரமிடுகள் கோயில்கள் அல்ல, மன்னர்களின் கல்லறைகள்.

சிறியனவும் பெரியனவுமாய் ஏறத்தாழ எண்பது பிரமிடுகள் வெவ்வேறு காலங்களில் எகிப்தில் கட்டப்பட்டன.

பொ.மு. 2900 வாக்கில் எழும்பிய பிரமிடுகள் சேற்றுக்கல் கட்டடங்களாய்த்தான் இருந்தன. அரசர்களின் அல்லது உயர்குடியினரின் உடல்களைப் புதைத்த இடங்களுக்கு மேலே சிறியவையாய் அவற்றைக் கட்டினர். 2700 இலிருந்து கல் பிரமிடுகள் தோன்றின. சோசர் என்ற வேந்தனின் கல்லறையாய் 20 மாடிக் கட்டட உயரத்துக்கு முதல் கல் பிரமிடு பொ. மு. 2700-இல் எழும்பிக் கற்களால் கட்டடங்கட்டிய உலக முதல்வர் எகிப்தியர் என்னும் பெருமையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தது.

காலஞ் செல்லச் செல்ல அரசர்கள் தங்களை அடக்கஞ் செய்வதற்கான கல்லறைகளைத் தாங்களே பெரிய அளவில் கட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

எகிப்திய பிரமிடுகளுள் உலகப் புகழ் பெற்றவை கீஜா பிரமிடுகள் என்று சொல்லப்படும் மூன்று பிரமிடுகள். தலைநகர் கெய்ரோவுக்குத் தென்மேற்கில் ஐந்து கி.மீ. தொலைவில் உள்ள கீஜா என்னும் ஊருக்கு அருகில் இருப்பதால் அவை அப்பெயர் பெற்றன. அங்கே 4800 ஆண்டுகளாய் மலைபோல வானோங்கி அவை நிற்கின்றன. ஒளிப் படங்களிலும் திரைப் படங்களிலும் காட்சியளிக்கிற அவை பொ.மு. 27-ஆம் நூற்றாண்டின் பிரபல மன்னர்களான கீஓப்சு, கஃப்ரா, மன்க்காரா ஆகியோரால் கட்டப்பட்டன.

மிகப் பெரியதான கீஓப்சு பிரமிடு 13 ஏக்கர் பரப்பளவும் 146 மீ. உயரமும் 227 மீ. அடிப் பக்கமும் உடையது. உலகின் ஏழு அதிசயங்களின் பட்டியலில் இது இடம் பெற்றுள்ளது; அது மட்டுமல்ல. அந்த ஏழில் மிஞ்சியிருப்பது இது ஒன்றுதான், உலகத்தின் மிக உயரமான கட்டடம் என்ற பெருமையை 4000 ஆண்டு காலம் இது பெற்றிருந்தது.

கஃப்ரா பிரமிடு 136 மீ. உயரங்கொண்டது. மன்க்காரா பிரமிடு சிறியது. இந்த மூன்று பிரமிடுகளுக்கும் அருகே பாறையைக் குடைந்து செதுக்கிய, மனிதத் தலையும் சிங்கவுடலும் உடைய விலங்கு ஒன்று உட்கார்ந்திருக்கிறது. அதன் பெயர் ஸஃபின்க்சு. அது கஃப்ரா மன்னனைக் குறிக்கிறது என்பர் சிலர். 39 மீ. நீளமும் 17 மீ உயரமும் (பத்து ஆள் உயரம்) கொண்ட அதற்குத் தஞ்சாவூர் நந்தி உறைபோடக் காணாது!

ஒவ்வொரு பிரமிடின் அடிவாரத்திலும் அரச குடும்ப உறுப்பினர்களுக்காகச் சிறு சிறு பிரமிடுகளும் இறந்த மன்னருக்கு வழிபாடு இயற்றுவதற்காக ஒரு கோயிலுங் கட்டினர்.

அந்த மாபெருங் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு நவீன இயந்திர வசதிகள் இல்லாத காலத்தில் எகிப்திய தொழிலாளர் எவ்வளவு கடுமையாய் உழைத்திருக்கவேண்டும்! மன்னனை அடக்கஞ் செய்த பின்பு உள்ளே போவதற்கான வழியை அடைத்துவிடுவர். ஆகவேதான் எந்தவிதச் சேதமும் ஏற்படாமல் காலத்தை வென்று பிரமிடுகள் நிற்கின்றன.

அரசன் ஆட்சிக் கட்டில் ஏறியவுடனே தனக்கான பிரமிடைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாட்டைத் தொடங்கிவிடுவான். கட்டட வேலையும் உள்ளே வசதிகள் அமைக்கிற பணியும் தொடர்ந்து நடக்கும். பிரமிடின் உட்புறம் ஒரு கல்லறை (கல்லால் ஆன அறை) நிர்மாணிக்கப்படும். அங்கே அரசன் மற்றும் அவனது குடும்ப உறுப்பினர் மம்மிகள் கிடத்தப்படும். பிரமிடின் மீதிப் பகுதியில் ஓர் அகன்ற ஹாலும் ஒரு கோயிலும் கீழே ஒரு சிறு கட்டடத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் வழியும் அமைக்கப்படும்.

மம்மி - ஆங்கிலத் திரைப்படங்களில் மம்மிகள் இயங்குவதும், சண்டை போடுவதும் பார்த்திருக்கிறோம். உண்மையில் மம்மி என்பது பக்குவப்படுத்தப்பட்ட பிணந்தான்.

சாவுக்குப் பின்னும் வாழ்வு நீடிப்பதாக எகிப்தியர் நம்பினர். அப்படி நீடிக்க வேண்டும் என்றால் இறந்தவரின் உடம்பைச் சிதையாமல் காத்து அவர் புழங்கிய பொருள்களை அருகில் வைப்பதுடன் அவருக்குப் பழக்கமான குடும்ப மற்றும் இயற்கைக் காட்சிகளை ஓவியமாய்ப் பிணப் பெட்டியின் மீது தீட்டி வைக்க வேண்டும்.

உடல் கெடாமல் இருப்பதற்குத்தான் மம்மி உருவாக்கப்பட்டது.

உள்ளூறுப்புகளையெல்லாம் தொழில் வல்லார் வெளியில் எடுத்துவிட்டு உடம்பினுள் நறுமண மூலிகைகளைத் திணித்துப் பல வாரங்கள் எரி சோடா நீரில் ஊற வைப்பர். எலும்புந் தோலுந்தான் மிஞ்சும். அந்த எலும்புக் கூட்டை வெளியிலெடுத்துக் காயத்துக்குக் கட்டுப் போடுவதுபோல் அகலக் குறைவான துணியால் உடல் முழுதையுஞ் சுற்றிப் பல போர்வைகளால் போர்த்துவார்கள். இதுவே மம்மி. (இன்றைக்குப் பார் முழுதும் பயன்படும் பேன்டேஜ் சிகிச்சைக்கு வழி காட்டியோர் எகிப்தியர்.)

மம்மியை ஒரு மரப்பெட்டியில் கிடத்திப் பலகையால் மூடி அந்தப் பலகை மேலே ஓவியமாய் இறந்தவரின் உருவத்தைத் தீட்டுவர். உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் அன்றாட வாழ்வுக்குப் பயன்படும் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் படங்களையும் வரைவார்கள். இவை மெய்யான உருவங்கொண்டு பாதாளவுலக வாழ்க்கையில் பயன்படுமாம்.

இரண்டு ஆங்கிலேய அகழ்வாய்வர்களான லார்டுகர்னார் வோர்ன், ஹோவர்டு கர்ட்டர் ஆகியோர் பதினோராண்டு கால உழைப்புக்கு பின்பு, 1922- இல், துத்தன் காமென் என்னும் வேந்தனின் (பொ.மு. 14-ஆம் நூ.) பிணப் பெட்டியைத் தோண்டியெடுத்தனர். அது தங்கத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தது. அரச சுவப் பெட்டிகளுள் சேதமின்றிக் கிடைத்தது இதுவொன்றே. இந்தக் கண்டுபிடிப்பு எகிப்திய மன்னன் ஒருவனின் பிணப் பேழை எவ்வாறு இருக்கும் என்ற விவரத்தை அறிவித்ததுடன் பண்டைய எகிப்து பற்றிக் கூடுதல் தகவல்களையும் வழங்கிற்று. அவற்றுள் முக்கியமான தகவல் தரைக்கடியில் விசாலமான சுரங்கம் ஒன்றில் பற்பல மன்னர்களை அடக்கங் செய்திருக்கின்றனர் என்பதே. நைலின் மேற்குக் கரையிலுள்ள அகன்ற வெட்ட வெளியாகிய அந்த இடத்துக்கு "அரச பள்ளத்தாக்கு" எனப் பெயரிட்டுள்ளனர். அங்குக் கிடைத்த ஏராளக் கலைப் பொருட்களைக் கெய்ரோவிலுள்ள எகிப்திய காட்சியகத்தில் பாதுகாத்து வைத்துள்ளனர்.

கல்லறைக்குள் மம்மியைப் புதைத்த பின்னர் அதைச் சுற்றிலும் பாத்திரங்கள், மரக்கட்டில், நாற்காலிகள், நகைகள், புத்தகங்கள், போர்க் கருவிகள், விளையாட்டுப்

பொருட்கள், தேர்கள் முதலியவற்றை வைப்பார்கள். இவையெல்லாம் மம்மியின் இரண்டாம் வாழ்க்கைக்காகச் செய்யப்படும் வசதிகள். காலமானவரின் சிலைகளும் அங்கே இடம் பெறும். எதிர்பாராத விதமாய் மம்மி சிதைந்து போனால் அல்லது அப்புறப்படுத்தப்பட்டால் அதற்கு மாற்றாக அந்தச் சிலைகள் இயங்கும் என்பது நம்பிக்கை.

இறந்தவரின் பயணத்துக்குத் தேவைப்படக்கூடும் என்ற எண்ணத்தில் சில கல்லறைகளுள் கப்பல்களைச் செய்து வைத்திருந்தனர்.

அரச குடும்பத்தாரின் மறு வாழ்க்கையின்போது அவர்களுக்கு இடப்படும் வேலைகளை அவர்களே செய்வதா? அவர்களின் அந்தஸ்து என்னாவது? இதை உத்தேசித்துக் கல்லறைக்குள் மரம், கல், களிமண், பீங்கான் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட வேலைக்காரப் பதுமைகளை நிறுத்தி வைப்பார்கள். இவர்களின் கைகள் கடப்பாரை, மண்வெட்டி முதலிய கருவிகளை ஏந்தியிருக்கும். இறந்தவர் பாதாளவுலகில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகளை விவரித்துக் கல்லறைச் சுவர்களில் பொறிக்கப் பட்ட வாசகங்களில் அந்த வேலைக்காரர்களுக்கு இடப்பட்ட கட்டளை: "எஜமானுக்கு ஏதாவது வேலை பணிக்கப்பட்டால், "இதோ நான் இருக்கிறேன், நான் செய்வேன்" என்று கூறு" என்பதாகும். இறந்தவரின் அன்றாட வாழ்க்கை, வேலைகள், பொழுது போக்கு முதலியவற்றைச் சித்திரிக்கும் ஓவியக் காட்சிகளைக் கல்லறைச் சுவர்களில் வரைந்தனர். சில மந்திர உச்சாடனங்களால் அந்தக் காட்சிகள் உயிர் பெறுமாம்.

இறப்புக்குப் பின்பு உயிர் எங்கே போகும்? கீழுலகில் ஓசிரிசு தெய்வத்தின் முறை மன்றில் ஆஜராகும். புண்ணிய உயிர் இன்பந்துய்ப்பதற்காக சுவர்க்கத்துக்கு அனுப்பப்படும். பாவி என்று தீர்ப்பு பெற்ற உயிர் அழிக்கப்படும்.

ஓசிரிசின் முன்னால் நிற்கையில் சொல்லவேண்டிய வாக்குமூலம் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்றை மம்மியின்மேல் வைப்பதுண்டு.

அதிலிருந்து சிறிது படித்துப் பார்க்கலாம்:

"வணக்கம், மேலான தெய்வமே! உண்மைக்கும் நீதிக்கும் பொறுப்பான தேவரே! நான் எந்த மோசடியுஞ் செய்ததில்லை. கைம் பெண்டிரைத் துன்புறுத்தவில்லை. மன்றத்தில்

பொய் உரைத்தறியேன். ஆள்களிடம் அதிக வேலை வாங்கியதில்லை. அடிமையைப் பற்றி ஆண்டானிடம் பொல்லாங்கு சொன்னேனில்லை. யாரையும் பட்டினி போட்டதோ அழ வைத்ததோ கொன்றதோ இல்லை. இறந்தவர்களின் உணவுப் பண்டங்களைத் திருடியறியேன். எவரது இடத்தையும் ஆக்கிரமிக்கவில்லை, தராசில் சூது செய்ததில்லை, நான் தூயவன்! தூயவன்! தூயவன்!"

(5000 ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே மானிடர் மேற்கூறிய குற்றங்களை இழைத்து வருகின்றனர் என்பது புரிகிறதல்லவா? மனிதன் மாறவில்லை!)

கட்டடக்கலை - எகிப்தில் தலைசிறந்த கலையாய்த் திகழ்ந்தது கட்டடக் கலையே. இந்தக் கலையின் தொழில் நுட்பத்தில் எகிப்தியர் மேம்பட்டு விளங்கினர். எகிப்திய கட்டடக்கலை மதஞ் சார்ந்ததாய் இருந்தபடியால் கடவுள்களுக்கும் இறந்து போன வேந்தர்களுக்கும் காலத்தால் அழியாப் பெரும் பெருங்கட்டடங்களை எழுப்புவதைக் குறிக்கோளாய் கொண்டிருந்தது. எனவேதான் அந்த நாட்டில் முக்கியமான கட்டடங்களாய்க் கோயில்களும் கல்லறைகளுமே காணப்படுகின்றன. எழில் வாய்ந்தவையாய், பிரம்மாண்டமாய் எழும்பியுள்ள அவை திண்மை உடையவை. கருங்கல், சுண்ணாம்பு, மணற்கல் முதலான உறுதியான கட்டுமானப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கூரையைத் தாங்கக் கம்பம் (பைல்) தூண் (காலன்) ஆகியவற்றை 5000 ஆண்டுக்கு முன்பே உருவாக்கிப் பயன்கொண்ட அந்த நாட்டுப் பொறியாளரின் நுண்ணறிவையும் தொழில் வித்தகத்தையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்!

தொடக்கக் காலத்தில் பெரிய கல் பெஞ்சுகளைப் போலச் சமாதிகளைக் கட்டிய எகிப்தியர் பின்பு கல் பெஞ்சு பலவற்றை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய் அடுக்கிக் கட்டினர். இறுதியில் விண்ணோங்கிய பிரமிடுகளாய் உயர்த்தினர். அதற்கும் பிற்காலத்தில் பாதாளக் கல்லறைகளைச் சமைத்தனர், அதாவது தரைக்கடியில் கட்டடங்கட்டினர். இறங்கவும் ஏறவும் படிக்கட்டுகள், உள்ளே நடமாட நடைப்பாதைகள், அறைகள் முதலியன அங்கே உண்டு. எங்கு நோக்கினும் வேலைப்பாடுகள்! ஓவியக் காட்சிகள்!

எகிப்தியரின் கட்டடக் கலைச் சிறப்புக்குச் சான்று கூறப் பிரமிடுகளே போதும். அதிகப்படிச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன அவர்கள் எழுப்பிய கோயில்கள். இவற்றின் அமைப்பு பின்வருமாறு இருந்தது:

நுழைவாயிலில் பக்கத்து ஒருவராய் இரு துவார பாலகர் சிலைகளாய் நின்று காவல் புரிந்தனர். உள்ளே முன்கட்டில் ஒரு விசாலமான முற்றம், அதைச்சுற்றி நாற்புறமும் தூண்கள் கொண்ட தாழ்வாரங்கள்; இரண்டாங் கட்டில், பருத்த உயரமான கல் தூண்கள் அணிவகுத்து நின்று தாங்கும் அகன்ற மண்டபங்களும் கோடியில் இருண்ட கருவறையில் தெய்வத்தின் சிலையும் இடம் பெற்றிருந்தன. சிலையை நெருங்கும் உரிமை படைத்தவர்கள் பூசாரிகள் மட்டுமே.

கோயில்களின் இடிபாடுகள் கர்நாடக, லுக்ஷா ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. கர்நாக்கிலுள்ள அமன் - ரே தெய்வத்தினது கோயிலின் இரண்டாங்கட்டு மண்டபம் 100 மீ. நீளமும் 50 மீ. அகலமும் உடையது. அதைத் தாங்கி நிற்பவை 16 வரிசைகளில் 144 டூண்கள். நடு வரிசைகள் இரண்டிலும் நின்ற தூண் ஒவ்வொன்றும் 24 மீ. உயரமும் 10 மீ. சுற்றளவும் கொண்டிருந்தது. கற்பனை செய்து பாருங்கள். பிரம்மாண்டம் மலைக்க வைக்கும். அதன் கருவறை இருண்டதாய் அமைக்கப்பட்டது.

பல நூற்றாண்டுகள் தலைநகராய்ப் பொலிந்து தற்போது சிறு நகரமாய்ச் சிதைந்துவிட்ட லுக்ஷாவில் உள்ள கோவில் பொ.மு. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் மூன்றாம் அமன்ஹொத்தப்பால் கட்டப்பட்டது. அதிலிருந்த தூபிகளுள் (ஆங்கிலத்தில் ஒபிலிஸ்க்) ஒன்று பாரீசில் கோங்க்கோர்து சதுக்கத்திலும் இன்னொன்று லண்டன் தேம்சு ஆற்றங்கரையிலும் பிறிதொன்று நியூயார்க்கின் மையப் பூங்காவிலும் நின்று ஊரை அணி செய்கின்றன.

இப்சாம்புல் என்னும் இடத்திலுள்ளது ஒரு பாதாளக் கோயில். இதன் முன்பக்கத்தைப் பொ.மு. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் மாமன்னன் இரண்டாம் ராம்சீசின் மிக உயரமான சிலைகள் (20 மீ.) அலங்கரிக்கின்றன. அவை பாறையில் குடையப்பட்டவை. இந்தக் கோயிலின் இடிபாடுகளும் எகிப்தியரின் கட்டடக்கலை மேன்மையை உலகுக்கு அறிவித்துக் கொண்டுள்ளன. இந்த மன்னன் அபு சிம்பல் என்னும் இடத்தில் குடைவறைக் கோயில்கள் இரண்டு கட்டினான். ஆண்டுக்கு இரு தடவை கருவறைக்குள் வெயில் நுழைவதற்கு ஏற்றவாறு நுட்பமாய் அவை அமைக்கப்பட்டன.

38 மீ. அகலமும் 56 மீ. நீளமும் 33 மீ. உயரமுங்கொண்ட பெரிய கோயிலின் வாயிற் புறத்தில் ஒவ்வொன்றும் 20 மீ. உயரமுடைய நான்கு சிலைகள் ராம்சீசை அமர்ந்த நிலையிற் காட்டுகின்றன. கருவறையிலும் மூன்று தெய்வங்களுக்காக மூன்றும் ராம்சீசுக்காக ஒன்றும் என நான்கு சிலைகள் பாறையிற் செதுக்கப்பட்டன. கோயிலை அந்த நால்வர்க்கும் அர்ப்பணித்துள்ளனர். ஒரு புடைப்புச் சிற்பத்தில் ராம்சீசு தன்

பகைவரை வீழ்த்துகிறான். இன்னொன்றில் அவன் தேரேறிப் போர்க்களம் நோக்கி விரைகிறான்.

சிறிய கோயிலை ராம்சீசின் மனைவி நெபர்த்தாரிக்காக எழுப்பினர்.

இரு கொவில்களினுள்ளும் வேட்டைக் காட்சிகள், விழா நிகழ்வுகள் முதலியவற்றைச் சித்திரிக்கும் வண்ண ஓவியங்கள் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கோயில்கள் முதலில் கட்டப்பட்டிருந்த இடம் அஸ்வான் அணை (1960 - 1970) யால் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருந்ததால் அணை கட்டுவதற்கு முன்பு கோவில்களின் கற்களை (சுமார் 20 லட்சம்!) ஒவ்வொன்றாய்க் கவனத்துடன் பெயர்த்தெடுத்து அதே பாறையில் மேலே உயர்த்திக் கட்டியுள்ளனர், கோயில்கள் இடம் பெயர்ந்ததற்கான எந்தச் சிறு அறிகுறியுந் தெரியாதவாறும் எந்தச் சேதமும் ஏற்படாதவாறும். யுனெஸ்கோவின் ஆதரவும் நவீன பொறியியல், கட்டடவியல் நிபுணத்துவமுஞ் சேர்ந்து அந்த மகத்தான சாதனையை நிகழ்த்தியிருக்கின்றன.

கோம் ஒம்பொவில் அரேபீசு தெய்வம், முதலைக் கடவுள் சொபேக் ஆகியவற்றுக்காக எழும்பியுள்ள கோயில் ஒரு மலைச் சாரலில் இருக்கிறது. அதன் சுவர்களின் புடைப்புச் சிற்பங்கள் காட்டுகிற பழைய அறுவைச் சிகிச்சைக் கருவிகள் நம் கால நவீன கருவிகளைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன என்று அறிஞர் வியக்கின்றனர்.

தோற்றத்தாலும் விசாலத்தாலும் செய் நேர்த்தியாலும் பண்டைய உலகக் கட்டடங்களுள் தலை சிறந்தவை எகிப்திய கோவில்கள் என மதிப்பிடுகின்றார்கள் அறிஞர்கள்.

சுமேரியக் கோயில்கள் சிறியவை. அவை மத நடுவங்களாய் விளங்கியதுடன் அரசியல், பொருளாதாரப் பணிகளுக்கும் இடங்கொடுத்தன. ஆனால் எகிப்திய கோவில்கள் மதத்துடன் மாத்திரந் தொடர்பு கொண்டிருந்தன.

சிற்பமும் ஓவியமும் - எகிப்தியர் சிற்பத்திலும் ஓவியத்திலும் கூடக் கைதேர்ந்தவர்களாய் இருந்தனர். மரத்திலும் கருங்கல்லிலும் அவர்கள் சிற்பஞ் செதுக்கினார்கள்.

கோயில்களிலிருந்தும் கல்லறைகளிலிருந்தும் வெளிக்கொணரப் பட்ட சிலைகள் ஏராளம். அவை இரு வகைப்படும்:

1. தெய்வங்களையோ மன்னர்களையோ குறிக்கும் சிலைகள் ஒருவகை. இவை கோயில்களுக்குப் பொலிவு கூட்டுவதற்காக வடிக்கப்பட்ட அலங்காரச் சிலைகள்.
2. கல்லறைகளில் மம்மிக்கு உதவுவதற்காக வெண்கல அல்லது மரச் சிலைகள் மறுவகை. இவை மனிதர்களையோ பல பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள வேலைக்காரர்களையோ மெய்யான அல்லாவிடில் கற்பனையான விலங்குகளையோ உயிர்த்துடிப்புடன் நம் கண்முன் காட்டுபவை.

பூசாரிகள் விதித்திருந்த சில கட்டுப்பாடுகள் எகிப்திய சிற்பிகளின் சுதந்திரத்தைப் பெருமளவு பறித்துவிட்டதால் சிலைகள் ஒரே மாதிரி தோற்றத்தில் செதுக்க வேண்டியிருந்தது. (கைகளை மடக்கி மார்புக்கு நேரே விரல்களைக் கோத்தபடி நிற்கிற நிலையில் மட்டுமே சிலைகளை உருவாகிய சுமேரியச் சிற்பிகளையும் மதங் கட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம்.)

எகிப்திய சிலைகள் காட்டுகின்ற பெரும்பாலான மனித உருவங்கள் நேராய் நம்மைப் பார்ப்பது போலவும் கைகள் உடலை ஒட்டித் தொங்குவதுபோலவும் செதுக்கப்பட்டிருப்பதால் விறைப்பாகவும் வேறுபாடு இன்றியுந் தோன்றுகின்றன. ஒரு குழுவில் முக்கியமானவர் மற்றவர்களைவிட பன்மடங்கு பெரிதாய்ச் செதுக்கப்படுவார். இது ஒன்றே மாறுதல்.

இதுவாவது பரவாயில்லை. இதைவிட மோசம் என்னவென்றால் ஒரு மனிதனின் முகமும் இடுப்பிலிருந்து கால்களும் பக்கவாட்டில் திரும்பியிருக்கக் கண்களும் தோள்களும் நேர்ப்புறம் நம்மைப் பார்க்கும்படி சிலைகள் காட்சியளிப்பதுதான்.

மதக் கட்டளைகளை மீறிச் செதுக்கிய சிற்சில சிலைகளில் மட்டுமே உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றின் வளைவு நெளிவுகளும் உயிரோட்டமும் சிற்பிகளின் செம்மையான திறமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. அந்தத் திறமை பரவலாயும் முழுமையாயும் வெளிப்படுவதற்கு மதம் தடையாய் நின்று விட்டமை வருந்துதற்கு உரியது.

கோயில் மதில்களிலும் தூண்களிலும் கல்லறைச் சுவர்களிலும் ஓவியக் காட்சிகள் அல்லது புடைப்புச் சிற்பங்கள் - பெரும்பாலும் வண்ணப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் - நிறைந்திருந்தன; தெய்வங்கள் அரசர்கள் இறந்துபோனவர்கள் ஆகியோரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை அவை சித்திரித்தன. ஓவியம் தனிக்கலையாய் வளரவில்லை; கட்டடங்கள் சிலைகள் மற்றும் சிற்பங்களுக்கு வண்ணப் பூச்சால் வனப்பு ஊட்டவே அது பயன்பட்டது.

எனினும் பறவைகள் விலங்குகள் ஆகியவற்றின் தனி ஓவியங்களும் அகப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பல விழுமிய படைப்புகள் (மாஸ்டர் பீசுகள்) உள்ளனவாம். ஆனால் வெவ்வேறு தளங்களில் மனிதர்களைக் காட்டுவதற்கான உத்தியை ஓவியர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. கீழே, மேலே, அதற்கும் மேலே என உருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. (நம் பழங் கால ஓவியங்களிலும் இந்தக் குறைபாடைக் காணலாம்).

பிற்கால அகழ்வு - 1843 இல் ரிச்சர்டு லெப்சியுசு (1810 - 1884) என்னும் ஜெர்மன் ஆய்வர் மயா என்பவரின் கல்லறையை அகழ்ந்தார். அதை அலங்கரித்த சிற்ப வேலைப்பாடுகளை அவர் ஓவியமாய் வரைந்துகொண்டார். சுண்ணாம்புக் கல்லால் ஆன சில கலைப் பொருட்களை எடுத்துப் பெர்லின் அருங்காட்சியகத்துக்கு அனுப்பினார்.

மய என்பவர் ஒரு முக்கிய எகிப்திய அதிகாரியாய்ப் பதவி வகித்தவர். துத்தன் காமென், அய், ஒரேம்காபு என்ற மூன்று அரசர்களின் கீழ்ப் பணியாற்றிய அவருக்கு அந்த மன்னர்களின் கல்லறைகளைக் கட்டும் வேலையை மேற்பார்வையிடல், வரி வசூலித்தல் முதலிய பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. அவரது கல்லறை கெய்ரோவுக்குத் தென்மேற்கில் இருந்த மெம்பிசு என்ற பழைய நகரின் இடுகாடு ஆகிய சகாரா என்னும் இடத்தில் இருந்தது.

காலப்போக்கில் அது மண்மூடி மறைந்துபோக அதன் இருப்பிடமும் மறந்துபோனது.

1975 இல் தொடங்கிய ஆங்கில, நெதர்லாந்து நாடுகளின் ஆய்வாளர்களது மறுமுயற்சியால் அது 1986 இல் மீண்டுங் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

முடிவுரை- எகிப்தின் உயர் நாகரிகம் அக்கம் பக்க நாடுகளிடையே ஆழமான தாக்கம் ஏற்படுத்தியது. அவற்றுக்கு எகிப்து குருவாய் விளங்கிற்று என்றே கூறலாம்.

சுமேரிய நாகரிகத்தின் ஆயுள் 3000 ஆண்டு நீடித்தது. அதைவிட மேலும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் எகிப்திய நாகரிகம் வாழ்ந்து ஒளி வீசிற்று.

அபார வலிமையுடன் படையெடுத்து வந்த பாரசீகரால் எகிப்திய நாகரிகம் முடிவுக்கு வந்தது. (பொ.மு. முதல் நூற்றாண்டு).

4. கிரீட்டு

ஆங்கிலத்தில் கிரீட்டு எனவும் கிரேக்கில் கிரீட்டி எனவும் சுட்டப்படுகிற ஒரு தீவ நடுநிலக் கடலின் மேற்குப் பகுதியான ஈஜியன் கடலில் எகிப்துக்கு வடக்கிலும் கிரேக்கத்துக்குத் தென் கிழக்கிலுமாகக் கிழக்கு மேற்காக நீண்டு கிடக்கிறது. அதன் பரப்பளவு 8000 ச.கி.மீ. 1913 இலிருந்து அது கிரேக்கத்துக்குச் சொந்தம்.

பொ.மு. 3000 -த்திலிருந்து 1050 வரை, சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டு, சுதந்தர நாடாய் நாகரிகத்தில் மேன்மையற்றுத் திகழ்ந்திருந்த அதன் சிறப்பை உலகம் அறிந்துகொண்டது, மிக்க அண்மைக் காலத்தில்தான்.

ஆங்கிலத் தொல்லியல் ஆய்வர் சர். ஆர்தர் ஈவான்சு (1851 - 1941) அந்தத் தீவில் அகழ்வு தொடங்கி ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டு கால முயற்சியில் நோசெசு என்ற நகரையும் அதில் ஓர் அரண்மனையையும் வெளிப்படுத்தினார் (1899). அதனுடைய மன்னர்கள் வலியவர்கள், பெருஞ்செல்வர்கள், ஆடம்பர தர்பார் நடத்தியவர்கள் என்பது புரிந்தது.

1935 வரை நீடித்த அவருடைய ஆய்வுகளின் விளைவாய் அரண்மனைச் சிதிலங்கள், எண்ணற்ற கலைப் படைப்புகள், தொழிற்கருவிகள், அணிகலன்கள் முதலியன கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வெண்கலக் கால உயர் நாகரிகம் ஒன்றனுக்குச் சான்றாய் விளங்கின. பொ.மு. 7000 ஆண்டளவில் தயாரிக்கப்பட்ட மண்பாண்டங்களுங் கிடைத்தமையால் மிகப் பழங்காலத்திலேயே கிரீட்டில் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது உறுதியாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும் கிரீட்டு நாகரிகம் பற்றிய முழுமையான விவரங்களை அறிய இயலவில்லை.

மினோசு என்னும் மன்னன் பற்றிய சில தகவல்கள் கிரேக்கத் தொன்மங்களாலும் (தொன்மம் - புராணம்) கிரேக்க வரலாற்று ஆசிரியர்களாலுங் கிடைத்தன.

கிரேக்கத் தலைமைக் கடவுளான சியூசு கைக் குழந்தையாய் இருந்தபோது அதைக் கொல்ல விரும்பிய அதன் தந்தை குரோனெசுவின் கைகளில் அது சிக்காமலிருக்க அதன் தாய் ரீய இரவு நேரத்தில் அதைக் கிரீட்டுத் தீவுக்குத் தூக்கிச் சென்று அங்கே ஒரு குகையில் ஒளித்து வைத்துக் காப்பாற்றினாள் என்றும் சியூசின் மகனே மினோசு என்றும் ஒரு தொன்மமும் இறந்து போனவர்களை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கிற மன்றத்தின் தலைவன் முன்னாள் கிரீட்டிய அரசன் மினோசு என்று இன்னொரு தொன்மமும் தெரிவிக்கின்றன.

பொ.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர் தியூசிதிதசு பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“செவி வழிச் செய்திப்படி மினோசுதான் முதன் முதலாய்க் கடற்படையை உருவாக்கியவன். ஈஜியன் கடலின் மிகப் பெரும்பாலான பகுதியில் அவன் ஆதிக்கஞ் செலுத்தினான். அந்தக் கடலில் உள்ள சிக்லடிசு என்னுந் தீவுக் கூட்டங்கள் அவன் கையில் இருந்தன. அங்கே அவன் தன் புதல்வர்களை அதிகாரத்தில் அமர்த்தினான். பக்கத்துத் தீவுகளில் கொடி கட்டி வாழ்ந்த அநேகங் கடற்கொள்ளையர்களை விரட்டி விட்டு அங்கெல்லாம் காலனிகளைத் தோற்றுவித்தான்.”

மேற்கண்ட தகவல்களை ஆதாரமாய்க் கொண்டு ஈவான்சு தாம் அறிந்துகொண்ட புது நாகரிகத்துக்கு மினோவன் நாகரிகம் எனப் பெயரிட்டார். (1904)

மினோவன் நாகரிகத்தைப் பற்றி ஏன் முழுமையாய்த் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை? எழுத்தாவணங்கள் பஞ்சமா? அல்ல அல்ல. அவை நிறையவே கிடைத்தன. ஆனால் ஒரு சங்கடம். நாம் அறிந்துள்ள சங்கடந்தான். எழுத்துப் புரியவில்லை. காலந்தோறும் அந்த எழுத்து மாறி மாறி வந்திருக்கிறது. பொ.மு. 1900 -1700 இல் சித்திர எழுத்தும் 1700 - 1450 இல் வரிவரியான வேறெழுத்தும் புழக்கத்தில் இருந்திருக்கின்றன. இந்தக் கடைசி எழுத்துகள் இரண்டுக்கும் ஆங்கிலத்தில் லினியர் ஏ, லினியர் பி என்று பெயர் சூட்டினர். (லத்தீன் சொல் லினியா என்பதற்கு வரி என்பது பொருள்). மூன்று காலக்கட்டத்துக்குமாகச் சேர்த்து ஏறத்தாழ மூவாயிரம் களிமண் பலகை யாவணங்கள் கிடைத்தன.

கிரேக்க நாட்டிலும் லினியர் பி எழுத்துகளைக் கொண்ட ஏராளக் களிமண் பலகைகள் இருப்பது தெரிய வந்தது. அவற்றை வாசிக்கும் முறையை ஆங்கிலக் கட்டட வல்லுநர் மைக்கேல் வெண்ட்ரிசு (1922 - 1956) கண்டுபிடித்து அது கிரேக்க மொழியின் பழைய வடிவம் என்று நிரூபித்தார். இதனால் லினியர் பியில் எழுதப்பட்டிருந்த கிரீட்டிய ஆவணங்களைப் படிக்க முடிந்தது. மினோவன் நாகரிகம் பற்றிய பல தகவல்களை அறிய இயன்றது, முந்தைய எழுத்துகள் இரண்டும் இன்னமும் புதிராகவே உள்ளன. அவற்றையும் வாசிக்க முடிந்தால் மேற்கொண்டும் விவரங்கள் தெரிய வரும். ஒரு பகுதி தகவல்களையாவது அறிவதற்கு உதவிப் புண்ணியங் கட்டிக் கொண்டார் வெண்ட்ரிசு.

மினோவன் நாகரிகத்தில் மூன்று காலக் கட்டங்களைப் பிரித்தறிய முடிகிறது:

முதல் கட்டம் - பொ.மு. 3000 - 2150

இரண்டாம் கட்டம் - பொ.மு. 2150 - 1700

கடைசிக் கட்டம் - பொ.மு. 1700 - 1400

இதன் பொற்காலம் 1700 - 1450 என அறுதியிட்டுள்ளனர். இதுபற்றிக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்களை இனியறிவோம்.

வாழ்க்கை முறை - எழுத்தாவணங்கள் மட்டும் அன்றித் தீவின் நிலத்துக்கு அடியிலிருந்து கிடைத்த ஓவியங்கள், சிற்பங்கள், மண்பாண்டங்கள் முதலானவையும் மினோவன் மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

அவர்கள் குள்ளமானவர்கள், சுறுசுறுப்பும் அளவான உடலும் உடையவர்கள்; கருப்புச் சுருட்டைத் தலைமுடி கொண்டவர்கள்.

ஆடவர் குட்டைப் பாவாடை போன்ற வேட்டியோ மடிப்பு வைத்த துண்டோ இடுப்பில் உடுத்தினர். தட்டையான தொப்பியணிந்தனர். பெண்டிரோ அலங்கரிப்பிலும் நளிணத்திலும் அதிமோகங்கொண்டவர். பிரில் வைத்துத் தைத்த அகன்ற பாவாடை, வேலைப்பாடு மிக்க தொப்பி, குதிகால் உயர் காலணி, பொன்னகை என்றெல்லாம் அணிந்து தங்களை அழகுபடுத்திக்கொண்ட அவர்கள் நம் கால நாகரிக நங்கையர்க்குச் சளைத்தவர்கள் அல்ல. இடிந்த அரண்மனையின் சுவரில் தீட்டப்பட்டிருந்த ஓவியம் ஒன்று கிரீட்டுத் தீவின் காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஓவியப் பெண்மணியின் கூந்தல் பக்கவாட்டில் சுருள் சுருளாகக் கழுத்துவரை தொங்குகிறது. கழுத்தை மூடாத சட்டை கலை நேர்த்தி கொண்ட வேலைப்பாடு உடையது. கழுத்துக்குப் பின்னால் ஒரு பெரிய ரிப்பன் முடிச்சு போடப்பட்டுள்ளது. 3500 ஆண்டுப் பழைமை வாய்ந்த அந்த ஓவிய மங்கை மிக நவீன காலத்தவளாய்த் தோன்றியதால் அவளுக்குப் 'பாரீஸ்காரி' என்று பெயரிட்டிருக்கின்றனர். உடல் மற்றும் உடையலங்காரங்களில் பாரீசு மாதர்களே உலக வழிகாட்டிகள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது.

தொழில்நுட்பம் - கிரீட்டிய நகர அமைப்பும் நவீனமானதே. தெருக்களில் நீர் தேங்காமல் வடிகால் வசதிகள் தடுத்தன. வீடுகள் சன்னல்களும் பால்கனிகளும் மொட்டை மாடிகளுங் கொண்டிருந்தன. களிமண் குழாய்களின் மூலம் குடிநீர் விநியோகமும் கழிவு நீர் அகற்றும் வசதியும் மேல் வகுப்பார் பெற்றனர். சொகுசு வசதிகள் நிரம்பிய அரண்மனையில் வரவேற்பறை, படுக்கையறை, அரசியின் தனி உறைவிடம், களிமண்ணால் கட்டப்பட்ட குளிக்குந் தொட்டியை உடைய குளியலறை மற்றும் சுகாதார வசதிக்கான செம்மையான ஏற்பாடுகள் இருந்தன. தரைக்குக் கீழே கழிவு நீர்க் குழாய்கள் அமைக்கும் அளவுக்குப் பொறிஞர்கள் கைதேர்ந்தவர்களாய் இருந்தார்கள். கல் பதித்த சாலைகள் நகரங்களை இணைத்தன.

பொ.மு. 2000 வாக்கில் மாளிகைகள் எழுப்பும் வழக்கம் தொடங்கிற்று. அவை அரசு அலுவலகங்கள், நிர்வாக மையங்கள், வழிபாட்டு இடங்கள், தொழிற்கூடங்கள், தானியக் கிடங்குகள் என்றெல்லாம் பயன்பட்டன. அவற்றை மாளிகைகள் என்பதைவிடப் பொது நிலையங்கள் என்பது பொருந்தும். அவற்றின் மொட்டை மாடிகளில் டைல்ஸ் பதித்திருந்தார்கள். கல் அல்லது மரத்தால் தரை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. சுவர்களின் கீழ்ப் பகுதிகள் முழுக் கற்களாலோ உடைந்த கற்களாலோ எழுப்பப்பெற்று மேற்பாகங்கள் சேற்றுக் கற்களால் கட்டப்பட்டன.

கூரைகளை மர உத்தரங்கள் தாங்கின. நோசெசு, மல்லியா, பேய்த்தோசு ஆகிய நகரங்களில் உள்ளவையே மிகப் பழைய கட்டடங்கள்.

மதம் - அண்டை நாடுகளின் மதங்களிலிருந்து மிக வேறுபட்டுத் தனித் தன்மை வாய்ந்திருந்தது மினோவன் மதம். எல்லா நாடுகளும் ஆண் தெய்வங்களைத்தானே முழு முதற் கடவுள்களாகக் கருதி வணங்கின? இன்றைக்கும் வணங்குகின்றன? கிரீட்டில் சில இடங்களில் ஒரு தாய்க் கடவுள் சிலையும் அதனுடன் சேர்ந்த ஓர் இள ஆண் கடவுள் சிலையும் (தாயும் மகனும்) கிட்டின எனினும் பெண் கடவுள்களே அதிகமதிகமாய்த் தொழப்பட்டன. செழிப்புக்கு ஒரு தாய்க் கடவுள், நகரங்களைக் காக்க, வீடுகளுக்கு, விலங்குகளுக்கு, கீழுலகுக்கு எனத் தனித்தனிப் பெண் தெய்வங்கள் வழிபடப் பட்டன. பாம்பு, பறவை, அபின் செடி முதலிய உருவங்கள் அவற்றுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டன. காளையும் தெய்வமாய் ஆராதிக்கப் பெற்றது.

இருபுறமும் வெட்டக்கூடிய கோடரியைக் கடவுள்கள் கையில் தாங்கியுள்ளன. தெய்வத்தின் மற்றும் மன்னனின் ஆற்றலுக்குக் குறியீடு அந்தக் கோடரி. ஆகவே அது புனிதமாய்க் கருதப்பட்டது. சில தெய்வங்களை பக்கவாட்டில் நீட்டிய இரு கைகளிலும் பாம்பைப் பிடித்துள்ளன.

மேற்கண்ட கடவுள் சிலைகளே யன்றி மனிதச் சிலைகளும் விலங்குச் சிலைகளுங்கூடக் கிடைத்தன. எல்லாச் சிலைகளுக்கும் மூலப் பொருளாய் வெண்கலம் தந்தம் பயன்பட்டுள்ளன. களிமண்ணாலுஞ் சிலைகள் செதுக்கிச் சூளையிற் சுட்டு அவற்றின் மீது ஓவியந் தீட்டினர். இவை சுமேரியச் சிலைகளைப் போலன்றித் தலைக்கு மேலே கைகளைத் தூக்கித் தெய்வந் தொழுதல் முதலிய வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோரைக் காட்டுகின்றன. விலங்குகள் ஓடுவது போல் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மதந்தொடர்பான ஓவியங்கள் பலவற்றுள் பறவைகளைக் காண்கிறோம். மனிதமுகமும் விலங்குக் கால் அல்லது பாதம் உடைய உருவங்களும் உண்டு. (இந்தியத் தொன்மத்தில் வரும் வியாக்கிரபாதர் ஒரு புலிக்கால் முனிவர்).

தெய்வங்களுக்கு இருப்பிடமாய்த் தொடக்கத்தில் மலைக் குகைகள் பயன்பட்டன என்பதற்குப் பல குகைகளில் கிடைத்த மண் பாண்டங்கள், சுட்ட களிமண்ணால் இயன்ற சிறு சிறு விலங்குச் சிலைகள் மற்றும் வெண்கலப் பொருள்கள் சான்று பகர்கின்றன.

சிற்பில குகைகளில் மான், எருது, ஆடு ஆகியவற்றின் எலும்புகள் நிறையக் கிட்டியதால் அங்கே விலங்குகள் பலியிடப் பட்டன என்று தெரிகிறது. இருபால் மனிதர்களையுங்கூடப் பலி கொடுத்தமைக்குச் சான்றுகள் அகப்பட்டுள்ளன. பலிபீடங்கள் வட்ட அல்லது நீள் சதுர வடிவிலும் ஏறுவதற்குப் படிகள் உடையனவாயும் அமைந்துள்ளன. ஆனால் பலிகளைச் சித்திரிக்கும் ஓவியங்களில் விலங்கைக் கட்டிப் போட்டு வெட்டுகிற இடமாக மேற்கூறிய பீடங்களுக்குப் பதிலாய் மேசைகள் வரையப்பட்டுள்ளன.

முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குகைகள் ஆராயப்பட்டன. எதிலும் கோவில் எழுப்பப் பட்டதற்கான தடயம் இல்லை.

பிற்காலத்தில் குகைகளைக் கைவிட்டுக் குன்றுகளின் உச்சியிலோ அதற்குச் சற்றுக் கீழோ வழிபாட்டு இடங்களை ஏற்படுத்தினர். அங்கு எலும்புகளுக்குப் பதிலாய்ச் சாம்பல் அடுக்குகள் தென்பட்டன. சொக்கப் பனை போல் கொளுத்திய பெருந்தீயின் மிச்ச சொச்சம் அந்தச் சாம்பல் எனக் கருதுகின்றனர் ஆய்வர்.

பொழுது போக்கு - விளையாட்டுகளில் பேரார்வம் கொண்டிருந்த கிரீட்டியர் பொது அரங்குகளில் குத்துச் சண்டை, ஓட்டப் பந்தயம், நடனம், இசைக் கச்சேரி முதலான பொழுது போக்கு நிகழ்வுகளிற் பங்கு கொண்டோ அவற்றைப் பார்த்தோ மகிழ்ந்தனர். துள்ளுகிற காளைகளின் மீது விசித்திரமான முறையில் ஏறியமர்வது ஒரு சாகச விளையாட்டாய் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆண்களே யன்றிப் பெண்களும் உயரே பாய்ந்து அந்தரத்தில் பல்டியடித்து மாட்டின்மீது உட்கார்வது என்பது சாமான்யமா? அதைக் கண்டு களிப்பது முக்கிய நிகழ்ச்சியாய் இருந்திருக்கும் என்று எளிதில் யூகிக்கலாம். ஆடவரும் பெண்டிருங்கூடி விளையாடியதாலும் பெண்களும் பூசாரிகளாய் இருக்கத் தகுதி பெற்றிருந்தார்கள் என்பதைப் பெண் பூசாரிகளின் சிலைகள் காட்டுவதாலும் ஆண் பெண் சமத்துவம் மிளிர்ந்தது என முடிவு செய்யலாம். தாய்வழிச் சொத்துரிமை இருந்திருக்கலாம் எனவும்

நம்பப்படுகிறது. முழுதும் பெண் தெய்வ வழிபாடு எதைக் காட்டுகிறது?
பெண்மைக்கு ஏற்றத்தைத் தானே?

அரண்மனையில் 4000 த்துக்கு மேற்பட்ட இருக்கைகள் கொண்ட பெரிய வளாகம் இருந்தது. மத விழாக்களின்போது அங்கே நடைபெற்ற ஆட்டமும் பாட்டமும் மக்களைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தின. கிரீட்டிய நடனங்கள் தீவு தாண்டிப் புகழ் பெற்றவை. பொ.மு. 9 ஆம் நூற்றாண்டு கிரேக்க கவிஞர் ஓமர் அவற்றைப் பாராட்டியுள்ளார்.

கலைப் படைப்புகள் - கேளிக்கை விரும்பிகளான கிரீட்டியரின் மத்தியிலே கலைஞர்களும் தோன்றியிருந்தார்கள். சிலை செதுக்குவதில் அவர்கள் வல்லவர்கள் என்பதை மேலே படித்தறிந்தோம். ஓவியத்திலும் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். தொடக்கத்தில் மண்பாண்டங்களின்மேல் சுருள் கோடுகள் முக்கோணங்கள் வளைகோடுகள் பெருக்கல் குறிகள் மீனெலும்புகள் ஆகியவற்றை வரைந்தனர்; இடைக் காலத்தில் மீன், அக்டோப்பஸ், பறவைகள், மலர்கள் தத்ரூபமாய் இடம் பெற்றன. இறுதிக் கட்டத்தில் பூக்களும் விலங்குகளும் தொடர்ந்து முக்கிய இடம் வகித்தாலும் அவற்றின் வகைகள் அதிகம் ஆயின. பாண்டங்களின் வடிவத்துக்கேற்ப விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களை வளைத்தும் நெளித்தும் உயிர்த் துடிப்புடனும் சிறப்பான தனிப் பாணியிலும் வரைந்துள்ள மண்பாண்டங்கள் செய் நேர்த்தி மிக்கவை. கருப்புப் பின்னணியில் வெளிர் நிறங்களில் அவற்றின் ஓவியங்கள் பொலிவு நிரம்பியவையாகத் தோன்றுகின்றன. எனவே உயர்தரமான கலை நுட்பம் கிரீட்டிய ஓவியர்களுக்குக் கைவந்திருந்தது என்பது புரிகிறது.

பூ வேலை அலங்கரிக்கும் பெரிய பெரிய முதுமக்கள் தாழிகளும் அகழ்வாய்வில் கிடைத்தன.

நோசெசு, பேய்த்தோசு, மல்லியா ஆகிய நகரங்களில் எழும்பிய அழகழகான அரண்மனைகளின் சுவர்கள் பிளாஸ்டர் மீது வரைந்த ஓவியங்களால் பொலிவு பெற்றன; பார்ப்போரை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் அமிழ்த்தும் அவை அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், தாவரங்கள், பறவைகள், துள்ளும் மீன்கள், டால்பின்கள் எனப் பல்வேறு காட்சிகளைத் தத்ரூபமாய்ச் சித்திரித்தன. சங்கினங்கள் பவளப்

பாறைகள் ஆகியவற்றுக்கு மேலே மீன்களோடு சேர்ந்து நீந்துகிற டால்பின்களைக் காட்டுகிற ஓவியம் என்ன, மண்டபத்தில் நாகரிக நாரீமணிகள் குழுமியிருக்கிற அல்லது பொது நிகழ்வைப் பார்த்துச் சுவைக்கிற காட்சியைக் காண்பிக்கிற ஓவியமென்ன, எல்லாம் அற்புதக் கைவண்ணம்!

ஆங்கிலத்தில் லில்லி, ஐயரிசு என்றழைக்கப்படும் மலர்கள் கிரீட்டியர்க்கு மிக விருப்பமானவை போலும்! அவை இரண்டும் ஓவியங்களில் அங்கிங்கு எனாதபடி எங்கும் காணப்படுகின்றன.

அலங்கார வேலைகளிலும் மினோவக் கலைஞர்கள் சோடை போகவில்லை. இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கி அதை அப்படியே பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் செம்மையான படைப்புகளை அவர்கள் உருவாக்கியுள்ளார்கள்; ஓவியந் தீட்டிய அல்லது புடைப்புச் சிற்பத்தாங்கிய அல்லது எனாமல் பதித்த பாத்திரங்கள், பொன் இழையோடிய சிறு தந்தச் சிலைகள், வெண்கலத்தால் செய்து பொன் மற்றும் வெள்ளிச் சித்திரங்கள் வரைந்த வாள்கள், குத்துக் கத்திகள் முதலியவை அவர்களின் திறமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மினோவன் கலையில் போர்க்காட்சி எதுவும் காணப்படாமையால் கிரீட்டியர் எந்தப் போரிலும் ஈடுபடத் தேவையின்றி அமைதியாய் வாழ்ந்தனர் எனலாம்.

அவர்களுடைய கலைப் பொருள்களுள் இப்போது எஞ்சியிருப்பவை மண்பாண்டங்கள், ஈரப் பிளாஸ்டர் மீது தீட்டிய வண்ண ஓவியங்கள், கல்லில் செய்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மட்டுமே. அவற்றின் பெரும்பகுதியைத் தீவின் வடபகுதியில், நோசெசின் அருகில், இராக்கிளியோன் காட்சியகத்தில் காணலாம்.

தொழில், வாணிகம் - மினோவன் நாகரிகச் சின்னங்கள் கிரீட்டில் செழிப்பிலும் ஆடம்பர மோகத்திலும் திளைத்திருந்த ஒரு சமுதாயத்தை அடையாளங் காட்டுகின்றன. அந்தச் செழிப்புக்குக் காரணம் உழவுந் தொழிலும் அவற்றுக்கு மேலாக வாணிகமுங் குவித்த செல்வமே.

மினோவர் மரத்தாலான கலப்பையில் ஓர் இணை மாடுகள் அல்லது கழுதைகள் பூட்டி வயலை உழுதனர். கோதுமை, பார்லி, கொண்டைக் கடலை பயிரிட்டனர்; திராட்சை, அத்தி மரம், ஒலிவ மரம், கஞ்சாச் செடி வளர்த்தனர்; பக்கத்து நாடுகளிலிருந்து மாதுளை மரத்தையும் ஜாம் செய்யப் பயன்படும் மஞ்சள் பழம் தரும் ஒரு வகை மரத்தையும் தங்கள் தீவுக்குக் கொணர்ந்து வளர்க்கிற அளவுக்கு அவர்கள் தாவர வளர்ப்பில் ஆர்வங் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். தேனீ வளர்ப்பும் அவர்களின் தொழிலாய் இருந்தது.

நெசவுத் தொழில் சிவப்பு நிறந்தோய்ந்த அழகிய துணிகளுக்கும் கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவர வல்ல நுட்பமான டிசைன்கள் கொண்ட எம்பிராய்டரிகளுக்கும் பேர் போனதாய் விளங்கிற்று. அதற்கும் மேலாய் உலோகத் தொழில் சிறந்திருந்தது. செம்பு ஆயுதங்களும் செம்பையும், தகரத்தையுங் கலந்து கிடைத்த வெண்கலத்தால் ஆன பாத்திரம் பாண்டங்களும் போர்க் கருவிகளும் உற்பத்தி செய்தனர்.

நடுநிலக் கடலைக் குறுக்கும் நெடுக்குமாய்க் கடந்து வாணிகம் புரிந்த உலக முதல்வர்கள் கிரீட்டியர்களே. நீண்ட குறுகலான மற்றும் முன்புறம் நன்கு தூக்கலான படகுகளை ஓட்டிக் கடல் வாணிக மன்னர்களாய் அவர்கள் நெடுங்காலம் ஆதிக்கஞ் செலுத்தினார்கள். மண்பாண்டங்கள், கோதுமை, லினன், மது, ஒலிவ் எண்ணெய், சிப்பிரசு மரம் முதலானவற்றை எகிப்து, சிரியா, இத்தாலி நாடுகளுக்கு அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்தார்கள். நாட்டில் அபரிமிதமாய் உற்பத்தியாகிய எண்ணெயையும், மதுவையும் பெரிய பாத்திரங்களிலும் பலவகைப் பாண்டங்களிலும் நிரப்பிக் கவனமாய்ச் சீலிட்டு அனுப்பினார்கள். நோசெசு அரண்மனையின் அறைகளில் கோதுமையும் ஒலிவ் எண்ணெயும் ஆளுயரச் சாடிகளில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது அகழ்வாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

அவர்கள் இறக்குமதி செய்தவை சைப்பிரசு தீவிலிருந்து செம்பும் தொலைதூர இங்கிலாந்திலிருந்து தகரமும் ஆகும். மெசொப்பொட்டேமியா, எகிப்து, கிரேக்கம், சிரியா, துருக்கி, ஸ்பெயின் தேசங்களுடனும் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டு பொன், வெள்ளி வாங்கினார்கள். இவ்வாறு கடல் வாணிகத்தில் மும்முரமாய் இயங்கிய அவர்கள் பிற நாட்டு வியாபாரிகளுக்கு இடைத் தரகுஞ் செய்தார்கள். எடுத்துக் காட்டாக, லெபனானிலிருந்து தச்சர்க்கு வேண்டிய மரத்தை எகிப்துக்குக் கொண்டு வருவதற்குத் துத்துமோசு III என்ற ஃபெயரோவ் கிரீட்டிய வாணிகர்களைத்தான்

அணுகினான். எந்த அளவு எகிப்துடன் கிரீட்டியர் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதை எகிப்துக்கு அருகில் உள்ள ஃபாரோசு தீவில் அவர்களால் 60 எக்டேருக்கு மேல் விசாலமான ஒரு பிரமாண்ட துறைமுகத்தை அமைக்க முடிந்தது என்பதிலிருந்து அறியலாம்.

முடிவு - அதிக உறுதியுடைய இரும்புக் கருவிகளின் பயன்பாடு வரவர மிகுந்தமையால் வெண்கலக் கருவிகளும் அவற்றைத் தயாரிக்க உதவும் தகர வாணிகத்தின் முக்கியத்துவமும் குறையவே அதில் மேம்பட்டிருந்த மினோவன் நாகரிகம் மங்கத் தொடங்கிற்று.

பொ.மு. 1400 அளவில் இப்போது சாந்த்தோரினி என வழங்கும் முன்னாள் தேரா தீவின் எரிமலை வெடித்தபோது அங்கு செயல்பட்ட மினோவன் நாகரிக மையம் அழிந்தது. படகுகளும் சேதமுற்றன. ஈஜியன் தீவுகளை மைசீனியர் வசப்படுத்திக் கொள்ள மினோவன் ஆட்சியும் மறைந்தது. கிரீட்டிய நகரங்களும் பொது நிலையங்களும் கடல் வாணிகம் நின்றுபோனதால் சீரிழந்தன; மக்கள் வறுமை வாய்ப்பட்டார்கள்.

ஒரே யோர் ஆறுதல்: அரசு அகன்றாலும் கிரீட்டிய நகாரிகத்தைப் பிற நாடுகள் கைக்கொண்டன. சிறப்பாகத் தொழில் திறம், வீடுகளை அலங்கரிக்குங் கலை இரண்டையும் மைசீனியர் பரப்பினர்; கிரீட்டியர் சின்னஞ்சிறு தீவினர்தான் எனினும் கடல் முழுவதையும் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டு கடல் வாணிகத்தில் நிகரற்ற ஆதிக்கஞ் செலுத்தியமை எவ்வளவு பெரிய, வியக்கத்தக்க சாதனை!

5. அசீரியா

மெசொப்பொட்டேமியாவில் இரண்டு நாகரிகங்கள் தோன்றின என்று சொல்லிச் சுமேரிய நாகரிகத்தை அறிமுகப்படுத்திவிட்டு மற்றதைப் பற்றி மூச்சுவிடவில்லையே என்று நினைத்தீர்களா? எதற்குங் காலம் வரவேண்டும் அல்லவா?

அந்தக் காலம் வந்துவிட்டது. அசீரிய நாகரிகத்தை இப்போது அறிவோம்.

அசீரியா பற்றி விவிலியம் “சினேயார் நாட்டிலுள்ள பாபேல், ஏரேக், அக்கேடு, கல்னே என்னும் இடங்கள் நிம்ரோது ஆண்ட ராஜ்யத்துக்கு ஆதி ஸ்தானங்கள். அந்த நாட்டிலிருந்து அசுர் மன்னன் புறப்பட்டுப் போய் நினவையும் ரெகோபோத் பட்டணத்தையும் கலாகையும் கலாகுக்கும் நினவவுக்கும் நடுவாக ரெசேனையுங் கட்டினான். இது பெரிய பட்டணம்” எனத் தெரிவிக்கிறது.

அதை ஆதாரமாய்க் கொண்டு ஆய்வாளர்கள் அகழ்வுக்காகச் சென்றபோது நினவ, கலாகு நகரங்கள் இருந்ததாய்ச் சொல்லப்பட்ட இடங்களில் பெரும் பெருங்களிமண் குன்றுகளைத்தான் காண முடிந்தது. இருப்பினும் ஊக்கங்குறையாமல் தோண்டிப் பார்த்து விடுவது என்று கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு களத்தில் இறங்கினார்கள்.

போல் எமீல் பொத்தா, விக்தோர் ப்ளாசு என்னும் பிரெஞ்சு அறிஞர்கள் 1842 இல் தொடங்கி ஆறாண்டு முயன்று சிலைகள் சிலவற்றையும் புடைப்புச் சிற்பங்களையும் கட்டட இடிபாடுகளையுங் கண்டு வெளிக்கொணர்ந்தார்கள். 1854 வரை ஆய்வு நீடித்தது.

ஆங்கிலேயர்கள் சர், ராலின்சன் (1810 -1895), சர். அஸ்டின் ஹென்றி லேயார்டு (1817 - 1894) ஆகியோர் அகழ்வாய்ந்து டைகிரீசின் கிழக்குக் கரையில் நினவவின் அழிபாடுகளையும் அசுர்பனிப்பால் நூலகத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து 1922 இலிருந்து அமெரிக்கரும் பிரெஞ்சியரும் மும்முரமாய் ஈடுபட்டு அரிய மண்பாண்டங்களை அடுத்தடுத்து எடுத்தனர். பின்பு இரண்டாம் நெபியுக்கெதனசர் (பொ.மு. 604 - 561), நபோனிதசு (பொ.மு. 556 - 529)

ஆகிய அரசர்கள் கட்டிய கோவில் ஒன்றையும் முதல் சர்கோன் மன்னனின் அரண்மனையையும் அக்கேடு என்னும் பகுதியில் கண்டுபிடித்தனர். அவற்றின் இடிபாடுகள் பொ.மு. 3000 த்திலிருந்து பொ.மு. 550 வரைக்குமான காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. 1931 இல் பிரபல ஆங்கில அகழ்வாய்வர் சர்.மக்சு மலோவன் (1904 - 1978) நினவவின் களிமண் குன்று ஒன்றைத் தோண்டி அங்கே வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மண்பாண்டங்களைக் கண்டெடுத்தார். எனவே பொ.மு. 5000 க்கு முன்பே அங்கே மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வந்தது.

கோர்சாபானு என்னும் இடத்திலிருந்து 1933 - 34 இல் இறக்கைகளும் மனிதத் தலையும் உடைய காளைச் சிற்பமும் இரண்டாஞ் சர்கோனின் சிலையும் அகப்பட்டன. பன்னிரண்டு கோயில்களை 1950 இல் நிகழ்ந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்திற்று.

இவ்வாறு அசீரியாவின் பல பகுதிகளிலும் ஏறக்குறைய நூறாண்டு காலம் ஆய்வுகள் நிகழ்த்திய அறிஞர்களால் அசீரிய நாகரிகத்தைப் பற்றி உலகம் அறிய முடிந்தது.

அசுர்பாணிப்பால் நூலகம் - அசீரிய அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த பொருள்களுள் விழுமியது அசுர்பாணிப்பால் நூலகமே. வேறெந்த நாட்டு அகழ்விலுங் கிடைக்காத மிக அரிய செல்வம் அது.

சுட்ட களிமண்ணால் ஆன மற்றும் ஆப்பெழுத்துகள் கொண்ட ஏறக்குறைய 25,000 பலகைகள் முழுமையாகவோ சிதைந்தோ அகப்பட்டன. அவற்றை உருவாக்கிய மன்னன் அசுர்பாணிப்பாலின் பெயரால் அந்தப் பலகைகள் அசுர்பாணிப்பால் நூலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் அன்றாட வாழ்க்கை, அரசாட்சி, சட்டம், போர் உட்படப் பல்வேறு பொருள் பற்றிய தகவல்கள் அடங்கியுள்ளன. நம் காலத்தில் புத்தகங்களைச் சேகரித்து நூலகம் அமைப்பது போல் ஒரு வேந்தன் பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பு களிமண் பலகை நூல்களைத் தயாரித்துச் சேகரித்து வைத்திருந்தான் என்றால் அவனது அறிவுப் பசியையும் வரலாற்று ஆர்வத்தையும் தொலை நோக்கையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும் அல்லவா? லண்டன் நகரில் பிரிட்டிஷ் காட்சியகத்தில் பத்திரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அவை மெசொப்பொட்டேமிய நாகரிகங்களின் தலை சிறந்த ஆவணங்களாகப் பயன்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல; அந்தப் பிரதேசத்தின் முந்தைய பல நாகரிகங்கள் விட்டுச் சென்ற அறிவுச் செல்வத்தையும் அவை சேமித்துள்ளன. யாவற்றுக்கும் மேலாகக் குறிப்பிடத்தக்க செய்தி ஒன்றுண்டு. அது என்ன?

பொ.மு. 3000 த்தில் ஆண்டதாய்க் கூறப்படும் சுமேரிய அரசன் கில் காமேஷ் என்பவனைத் தலைவனாய்க் கொண்ட செய்யுளிலக்கியம் ஒன்று அசுர்பாணிப்பால் நூலகத்தின் 12 பலகைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “கில் காமேஷ் இதிகாசம்” எனச் சுட்டப்படுகிற அது “உலகின் முதல் இதிகாசம்” என்று போற்றப்படுகிறது.

அந்த முதல்திகாசத்தின் கதையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

ஊருக் நகரின் மன்னன் கில் காமேஷ் அழகும் அறிவும் வலிவும் மிக்கவன். அதனால் அவன் கொண்ட செருக்கை யடக்க அவனுக்கு இணையானவனாய் எனக்கிடு என்பவனைக் கடவுள் படைத்தார். இவன் ஊருக்கை அடைந்து கில்காமேஷ்டன் மற்போர் புரிந்தான். இருவரும் சம பலசாலிகள் என்பதையறிந்துகொண்ட அவர்கள் ஒருவர்மீது ஒருவர் மதிப்பு வைத்து நண்பர்கள் ஆனார்கள்.

புனிதக் காடு ஒன்றின் பயங்கரக் காவல் பூதத்தை இருவரும் சேர்ந்து எதிர்த்து வென்று கொன்றனர். பின்பு கடவுள் ஏவி விட்ட ஒரு காளையுடன் பொருது அதையும் அழித்தனர். இரு கொலைகளுக்குந் தண்டனையாய் தெய்வம் எனக்கிடுவை நோயுறச் செய்து அவனது வாழ்வை முடித்தது.

அது கண்டஞ்சிய கில் காமேஷ் தனக்கும் நேரக்கூடிய சாவைத் தவிர்த்துச் சிரஞ்சீவியாய் வாழ விரும்பி அதற்கு வழி சொல்ல வல்லவர் உத்துனாப் பிஷ்திம் என்னும் முனிவர் என்பதையறிந்து அவரது வசிப்பிடந் தேடிச் சென்றான்.

அவரை யடைவது அவ்வளவு எளிதாய் இல்லை. ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் நேரிட்ட இடர்களையெல்லாம் சமாளித்துப் போய் முனிவரைச் சந்தித்தான். அவரோ மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வு யாருக்குஞ் சாத்தியமில்லை என்று கைவிரித்தார். அவர் மட்டும் பன்னூறாண்டு வாழ்வது எப்படி என்று வினவிய அரசனுக்கு விடையாய் அவர் தேவ ரகசியமான பெருவெள்ளம் ஒன்றின் வரலாற்றை விவரித்தார்.

மாந்தர்களின் ஒழுங்கீனத்தைத் தண்டிப்பதற்காகத் தெய்வங்கள் பிரளயத்தை ஏவி யாவரையும் அழிக்கத் திட்டந் தீட்டின. எயா என்னுங் கடவுள் உத்துனாப்பிஷ்திமுக்கு முன்கூட்டியே செய்தி தெரிவித்துப் பெரும் படகு ஒன்றைப் பெட்டி போலக் கட்டி அதில் விலங்குகளையும் உணவுப் பண்டங்களையும் நிரப்பிக் கொள்ளக் கட்டளையிட்டது. அவர் அவ்வாறே செய்த பின்பு வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டது. நீர் வழிச் சென்ற படகு மலையொன்றின் மீது தங்கிற்று. ஒரு புறாவை வெளியில் அனுப்பியபோது அது திரும்பி வந்துவிட்டது. பின்னர் அனுப்பிய ஒரு குருவியும் அவ்வாறே வந்தது. கடைசியாய் விடுவிக்கப்பட்ட காக்கை திரும்பவில்லை. ஆகவே வெள்ளம் வடிந்துவிட்டதையறிந்து முனிவரும் விலங்குகளும் வெளிவந்தனர்.

அந்த முனிவர்க்கும் இறப்பு உறுதி என்பதையும் அமர வாழ்வு யாருக்குச் சித்திக்காது என்பதையும் புரிந்துகொண்ட கில் காமேஷ் தன் நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான்.

எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா மக்களுக்கும் சாகாமலிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிற எண்ணத்தை மையக் கருத்தாய்க் கொண்ட அந்த இதிகாசம் வெள்ளம் பற்றி விவரிப்பதைக் கொஞ்சம் படித்தறிவோம்:

“எவனுந் தடுக்க இயலா வெள்ளம்

வானங் குலுங்க ஞாலம் நடுங்கப்

பெருகிப் பெருகிப் பயங்கரக் கம்பளத்துள்

பிள்ளையை அன்னையைச் சேர்த்துச் சுருட்டிச்

செழித்து வளர்ந்த பயிர்களைச் சாய்த்துக்

கதிர்முதிர் விளைச்சலை மூழ்கடிக்கின்றது.

மனிதக் கண்கள் அவலங் கொள்ள

நீர்மட் டத்தை மேன்மேல் உயர்த்தி

எலாம் வல்ல வெள்ளம் கரைகளைத் தகர்த்து

வலுமிக்க மரங்களை வீழ்த்து கின்றது.

வெறிப்புயல் மின்னல் வேகத்தில் வீசிச்

சிதைக்கும் யாவையுஞ் சின்ன பின்னமாய்.”

மிகையற்ற இயல்பான வர்ணனை! இதிற்கூறிய வெள்ளந்தான் விவிலியத்தில் சொல்லப்படுகிற வெள்ளத்துக்கு மூலம் எனவும் கில்காமேஷ் - எனக்கிடு நட்புதான் விவிலியத்தின் தாவீது - யோனத்தான் நட்புக்கும் ஒமரது இலியட் கூறுகிற அக்கிலீசு - பெட்ரோக்குளுசு நட்புக்கும் குரு எனவும் ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர்.

அசீரிய வல்லரசு - அகழ்வாய்வுகளிற் கிடைத்த ஆப்பெழுத்து ஆவணங்கள் அசீரிய வரலாற்றைப் பொ.மு. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தெரிவிக்கின்றன.

சுமேரியருக்கு அடங்கியிருந்த அசீரியர் காலப்போக்கில் வலிவடைந்து பொ.மு. 1200 ஆம் ஆண்டளவில் மெசொப்பொட்டேமியா முழுதையும் வசப்படுத்தியது மட்டுமன்றி எத்தியோப்பியாவிலிருந்து எகிப்து துருக்கி உட்பட ஈரான் வரைக்குமான ஒரு பெரிய பிரதேசத்தையே கைப்பற்றி 600 ஆண்டு காலம் மாபெரும் வல்லரசாய்க் கோலோச்சினர். அப்போதைய உலகில் அவர்களுடையதே மிகப் பெரிய நிலவரை (சாம்ராஜ்யம்); அதன் வலிய சேனை ஈடிணை யற்றதாய் மேம்பட்டு விளங்கிற்று. காலாட்படையினர் உடல் கவசம் அணிந்திருந்தனர்; குதிரைப்படை எதிரிகளுக்குச் சிம்ம சொப்பனமாய்த் திகழ்ந்தது. முற்றுகையின்போது சுற்றுப்படிகள் கொண்ட கோபுரங்களை எழுப்பி அவற்றின் உச்சியிலிருந்து கோட்டைக்குள் ஆயுதங்களை எறியவும் ஏணிகளை மதில்களில் சாத்தி மேலேறவும் சேனை பயிற்சி பெற்றிருந்தது.

அசீரிய மன்னர்களுக்கு ஒரு கெட்ட பெயர் உண்டு: அவர்கள் இரக்கமில்லா ஆக்கிரமிப்பாளர்கள்; அவர்களின் போர்கள் யாவும் கொலை கொள்ளைகளே. இதற்குச் சான்று பகர்வன அவர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள ஆவணங்கள்.

பகைவரின் ஊரொன்றை வென்ற செய்தியை அசுர்பானிப்பாலின் கல்வெட்டு விவரிக்கிறது, படியுங்கள்:

“போரிட்டும் அழிவு வேலைகளைச் செய்தும் நகரைத் தாக்கிப் பிடித்தேன். மூவாயிரம் எதிரிகளை வெட்டி வீழ்த்தினேன். கணிசமான பேரைத் தீக்கிரையாக்கினேன். ஏராளமான பேரைக் கைது செய்து சிலருடைய கைகளை மணிக்கட்டோடு துண்டித்தும் கொஞ்சம் பேருடைய மூக்கையுஞ் செவிகளையும் அரிந்தும் பலரது பார்வையைப் பறித்தும் ஊனமாக்கினேன். உயிரோடிருந்தவர்களை ஒரு குவியலாயும் இறந்தோரின் தலைகளை மறு குவியலாயும் குவித்தேன். அந்தத் தலைகள் ஊரைச் சுற்றிலும் திராட்சைக் கொடிகளின் அடிப்பாகத்துடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டன; இள ஆடவர் பெண்டிரைத் தீயில் எறிந்தேன்.”

ஜெர்மன் நாஜி வெறியர்களை நினைவூட்டுகிறான் அசுர்பாணிப்பால்! இது அவனது மறுமுகம்; ஒரு முகத்தை அவனுடைய நூலகத்திற் கண்டோம்.

அசீரிய வேந்தர்களுக்கு வேட்டையாடுவதில் பெரு விருப்பு இருந்தது. போர் இல்லாமல் போரடிக்குங் காலங்களில் அவர்கள் குதிரை யூர்ந்து வேட்டைக்குக் கிளம்பி விடுவார்கள். சேணமோ காலுக்குப் பிடிமானமோ இன்றி ஆரோகணித்து வெகு வேகமாய், நாலு கால் பாய்ச்சலில், குதிரையை விரட்டுவதில் அசீரியர்க்கு நிகர் அசீரியரே! புதர்களில் பதுங்கியிருந்த சிங்கம், காட்டுக்கழுதை, காட்டெருது முதலிய விலங்குகளை வேட்டை நாய்களை ஏவி வெளிவரச் செய்து அவற்றை அம்பெய்து வீழ்த்தும்போது அவர்களின் உற்சாக வெள்ளம் சுனாமி போல் பொங்கும். மனித வேட்டையே ஆடிய அவர்களுக்கு மிருக வேட்டை எந்த மூலை?

ஆட்சி - அசீரியாவின் தலைநகர்களாய் முதலில் அசுர் என்ற ஊரும் பின்பு கலாகும் இறுதியில் நினவ (இன்றைய மொசல்) வும் இயங்கின. பிற நாடுகளை அடிமைப்படுத்திப் கொள்ளையடித்த செல்வங்கள் வந்து குவிந்தமையால் நினவ அப்போதைய மற்ற தேசத் தலைநகரங்கள் யாவற்றுக்கும் மெய்யாகவே ‘தலை’ நகரமாய் ஒளிர்ந்தது. அர்பேல், நிம்ரோது ஆகியவை மற்ற முக்கிய ஊர்கள்.

நாட்டைப் பல பகுதிகளாய்ப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரதேசத்தையும் மன்னனின் பிரதிநிதியாய் நிர்வகிப்பதற்கு ஓர் ஆளுநரை நியமித்து மத்திய அரசு மாநில அரசு என நிர்வாகப் பங்கீடு கொண்ட புதுமையான கூட்டாட்சி முறையை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்கு உரியோர் அசீரியரே.

பொ.மு. 1300 இல் அசீரியாவின் பல பகுதிகளில் விலங்குக் காட்சி சாலைகளை ஏற்படுத்தி வெளிநாட்டு மிருகங்களையும் அவற்றில் பாதுகாத்தனர். இது மற்ற நாட்டினர்க்குத் தோன்றாத அபூர்வ எண்ணம், அவர்கள் ஆற்றாத அரிய பணி.

மொழி - அசீரியர் முதலில் அக்கேடியன் பின்பு அசீரிய அராமிக் என இரண்டு மொழிகளைப் பேசினர். சுமேரிய மொழியைப் போன்றே அக்கேடியனும் களிமண் பலகைகளின் மீது ஆப்பெழுத்துகளால் எழுதப்பட்டது. பொ.மு. 750 இல் அராமிக் எழுத்து புழக்கத்துக்கு வந்தது. இதைத் தோலில் அல்லது பெப்பயரசில் எழுதினர். நாளடைவில் அக்கேடியனும் அராமிக்கும் கலந்து அசீரிய அராமிக் என்ற கலப்பட மொழி உருவாயிற்று.

கடவுள்கள் - அசீரியரின் தலைமைக் கடவுள் அசுர். (இதற்கும் இந்துத் தொன்மங்களின் அசுரர்க்கும் பெயரொற்றுமை காண்கிறோம்.) அசுர் என்பதிலிருந்துதான் அசீரியர் என்னுஞ் சொல் பிறந்தது. அசீரிய அரசன் அசுர்க் கடவுளின் உலகப் பிரதிநிதி யாகையால் தலைமைப் பூசாரி பதவியையும் அவனே வகித்தான்.

அவர்களின் பிற தெய்வங்களாவன;

1. சின் - சந்திரன் - இதற்குக் குறியீடுகள் பிறை அல்லது வட்டம்
(அதாவது முழு நிலா).
2. அதாது - புயற்கடவுள்
3. எயா - அறிவுத் தெய்வம். (எயாவும் சுமேரியரின்
எனக்கியும் ஒன்றுதான்)
4. நபு - (பேச்சும் எழுத்தும் உண்டாக்கிய இது சுமேரியரின்
கடவுள்களுள் ஒன்று)
5. இஷ்த்தார் - போருக்கும் அன்புக்கும் உரிய பெண் தெய்வம்

(சுமேரியரின் இந்நன்னாதான் இஷ்த்தார் ஆயிற்று)

மத நம்பிக்கைகள், மற்ற நம்பிக்கைகள், சமுதாய அமைப்பு ஆகியவற்றில் அசீரியர்க்கும் சுமேரியர்க்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை.

தெய்வங்களுக்கு உதவியாளராகப் பல நல்ல கணங்களும் தீய கணங்களும் ஏவல் செய்தன. இறகுகள் முளைத்த பெரிய பெரிய உருவங்கொண்ட மாந்தராகவோ மனிதத் தலையும் இறகுகளும் உடைய சிங்கம் எருது பறவை முதலிய விலங்குகளாகவோ அவை உருவகிக்கப்பட்டன.

கலைகள் - அசீரிய நாகரிகத்தின் சிறப்பம்சம் கட்டடக் கலையிலும் சிற்பத்திலும் அது எட்டிய உன்னத நிலை. கல்லோ உலோகமோ கிடைக்காத மெசொப்பொட்டேமியாவில் அகப்பட்ட ஒரே மூலப்பொருளான களிமண்ணைப் பயன்படுத்திக் கட்டடங்களை உருவாக்கிய மகத்தான சாதனைக்குச் சொந்தக்காரரான அசீரியர் பின்பு சிலைகளையும் செதுக்கினர்.

களிமண் கட்டடங்கள் உறுதியாக நிலைத்து நிற்க வேண்டுமே! மேலும் கடு வெப்பத்துக்கு ஈடுகொடுக்கவும் வேண்டும். அந்த நோக்கங்கைக் கருத்தில் கொண்டு சுவர்களை மிக மிகத் தடிமனாய் அமைத்தனர். சுட்ட செங்கற்களால் ஆன அந்தச் சுவர்களின் இடைவெளிகளை அடைக்கக் கற்களைச் சுடாமல் வெயிலில் நன்கு காய வைத்துப் பயன்படுத்தினர். கட்டட அமைப்புகள் வளைவு நெளிவு இன்றி நேர் நேராய்ச் சதுர அல்லது நீள் சதுர வடிவங்களில் உருவாயின. கூரைகள் மட்டும் சிலசமயம் வளைவாயோ கூண்டு வடிவமாயோ அமைந்தன.

அரண்மனைக் கட்டடக் கல் ஒவ்வொன்றிலும் மன்னனின் முத்திரை பொறிக்கப்பெற்றது. மாடியோ சன்னலோ இல்லாத மாபெருஞ் செங்கற் கட்டடமே அரண்மனை. உள் முற்றங்களில் வைத்த பென்னம் பெரிய கதவுகளின் வழியாய்த்தான் வெளிச்சமுங் காற்றும் கட்டடத்துள் புக முடிந்தது.

உள் நாட்டிற்கிடைத்த மிருதுவான சுண்ணாம்புக் கல்லில் மன்னர்கள், மனித தோற்றங்கொண்ட ஆவிகள், இறகுகளை உடைய காளைகள் ஆகிய

உருவங்களைச் செதுக்கி அவற்றால் கதவுகளை அலங்கரித்தனர். பெரிய பெரிய பலகைகளை அந்தக் கல்லால் உருவாக்கி அவற்றில் அரசர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், அவர்கள் ஈடுபட்ட போர்களும் வேட்டைகளும், பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள் முதலியவை தொடர்பான காட்சிகளைப் புடைப்புச் சிற்பங்களாய்ச் செதுக்கி வண்ணம் பூசினர். அந்தச் சிற்பங்கள் யாவும் நுண்ணிய கலைச் சீர்மை உடையவையாயும் எந்தச் சிறு விவரமும் விடப்படாமல் தத்ரூபமாயும் விளங்கின.

மூன்று பகுதிகளாய்ப் பிரிந்திருந்தது அரண்மனை. ஒரு பகுதி சமையற்கூடம், குதிரை லாயம் முதலியவற்றுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. மன்னர் குடும்பம் உறைவதற்கானது இன்னொரு பகுதி; வேறொரு பகுதி கோவில்.

நினைவின் அருகில் கோர்சாபாத்தில் சர்கோன் மன்னனின் சதுர வடிவ அரண்மனை 24 மீ. பருமனும் (ஏ அப்பா!) ஒவ்வொரு பக்கமும் 300 மீ நீளமும் கொண்ட சுவர்களுடனும் 208 அறைகளுடனும் பத்து ஏக்கர் பரப்பில் விரிந்திருந்தது. வேலைப்பாடமைந்த பீங்கான் பதித்த சுவர்களைச் சுண்ணாம்புக்கல் புடைப்புச் சிற்பங்கள் அணி செய்தன. உயர உயரமான கதவுகளில் பொன் மற்றும் தந்த வேலைப்பாடுகள் செய்யப் பெற்றிருந்தன. அடிப்பகுதிகளை இறகு முளைத்த எருதுகளின் சிற்பங்கள் அழகுபடுத்தின. தூண்கள் பொன் மூலாம் பூசிய வெண்கலத் தகடுகளால் போர்த்தப் பெற்றிருந்தன. உறைவிடத்தின் தளத்தில் விலையுயர்ந்த சலவைக் கல் பதித்துக் கலை நேர்த்தி மிக்க கம்பளம் விரித்திருந்தனர்.

அரண்மனையின் மொட்டை மாடியிலே நீள் சதுர வடிவத்தில் பெரிய கட்டடமாய்ச் சிகூரத்து எழும்பியிருந்தது; பல முற்றங்களும் ஊழியர்கள் வசிப்பதற்கான அறைகளும் அந்தக் கோயிலுள் இருந்தன. பொன்னும் மணியும் இழைத்த கருவறையில் நுழையப் பூசாரிகளுக்கு மட்டுமே உரிமையுண்டு.

அசீரிய ஆட்சி நடைபெற்ற எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் தனியாகவே சிகூரத்துகள் கட்டப்பட்டன. அசுர்பாணிப்பால் காலத்தில்தான் (பொ.மு. 9 ஆம் நூ.) அசீரியக் கலை ஓங்கியுயர்ந்து புகழ்க்கொடி நாட்டியது. அப்போது அந்த நாட்டுச் சிற்பிகள் படைத்த விலங்குச் சிற்பங்களுள் விழுமியவை (மாஸ்டர் பீஸ்) பலவுண்டு

எனவும் இதுவரை எந்த நாட்டுக் கலைஞர்களும் அவர்களை மிஞ்சவில்லை எனவும் திறனாய்வு மதிப்பிடுகிறது.

இரட்டைக் குதிரைகள் இழுத்தோடும் இரு சக்கரத் தேரில் நின்றபடி வில் அம்பு கொண்டு சிங்கத்தை வேட்டையாடும் அரசன் சிற்பம், மூன்று அம்புகள் உடலைப் பாதி துளைத்து மீதி வெளியில் நீட்டியவாறு செருகியிருக்க வேதனையில் துடிக்கும் பெண் சிங்கச் சிலை, மனிதவுடலும் கழுகு முகமும், உடலில் இறக்கைகளும் கொண்ட ஒரு பூதமும் இறக்கைகள், சிங்கவுடல், மனித முகம் உடைய ஒரு தேவதையும் சண்டையிடும் சிற்பம் ஆகியவை லண்டன் பிரிட்டிஷ் காட்சியகத்தில் உள்ளன. கழுகின் முகத்தில் கொடூரமும் தேவதையின் வதனத்தில் கம்பீரமும் கருணையும் மிக மிகத் திறம்படக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

படுத்திருக்கும் வெண்கலச் சிங்கச் சிலையையும் இறக்கை முளைத்த மாபெரும் எருதின் சிலையையும் பாரீசின் லூவ்ரு காட்சியகத்தில் கண்டு களிகூரலாம். தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் நகைகள் எனப் பல வகைப் பொருள்களை அசீரியக் கைவினைஞர் அசாதாரண நேர்த்தியுடன் படைத்துள்ளனர். பாலிஷ் செய்த கற்களில் உருவங்களைச் செதுக்குவதில் அவர்கள் நிபுணர்கள்.

பொறியியல் - அசீரியரின் பொறியியல் திறனை எடுத்துக் காட்டுஞ் சாதனை ஒன்றுண்டு.

நினவ நகரின் வயல்களுக்குந் தோட்டங்களுக்கும் நீர் கொண்டுவர சனாக்கரீபு என்னும் வேந்தன் காலத்தில் (பொ.மு.8 ஆம் நூ.) 45 மீ நீள வாய்க்கால் வெட்டி அதன் ஒரு பகுதியில் குழாய் அமைத்து அதன்வழி நீரோடச் செய்திருந்தமை அந்தக் காலப் பொறியியற் புதுமை.

நகர அமைப்பிலும் அவர்களின் நுண்ணறிவு வெளிப்படக் காண்கிறோம்: தெருக்கள் ஒன்றையொன்று 90 பாகையில் சந்திக்கும்படி நூல் பிடித்தாற்போல் ஒரே நேராய் அவர்கள் அமைத்திருந்தார்கள். அத்தகைய தெரு அமைப்பைப் புதுச்சேரியிலும் பாரீசு மாநகரிலும் அமெரிக்க லூர்களிலும் இன்று காணலாம்.

திருடர்களிடமிருந்து வீடுகளைக் காக்கப் பூட்டுஞ் சாவியும், அஞ்சல் முறை, மின்கல உருவாக்கம் ஆகியவற்றை அசீரியர் தான் உலகுக்கு வழங்கினராம்.

முடிவு - பொ.மு. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பாரசீகர் படையெடுத்து அசீரியாவைக் கைப்பற்றினர். அசீரிய நாகரிகம் மறைந்தது.

மெசொப்பொட்டேமியாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாய் நிகழ்ந்த பல்வேறு படையெடுப்புகள் எத்தனையோ கட்டடங்களையும் கலைப் படைப்புகளையும் அழித்து விட்டன. இடிபாடுகள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தன.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து அகழ்வாய்வு செய்தவர்கள் கலைப் பொருள் பலவற்றைத் தத்தம் தேச அருங்காட்சியகங்களுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். மிஞ்சியவை ஈராக்கின் காட்சியகங்களில் பத்திரமாய் இருந்தன. அவற்றுக்கும் வந்தது ஆபத்து!

அமெரிக்கா 1991 இல் படையெடுத்தபோது 'ஊர்' நகரின் 4000 ஆண்டுப் பழைமை வாய்ந்த திண்ணிய சிஊரத்திலிருந்து கணிசமான பகுதிகள் களவு போயினவாம். நாட்டின் காட்சியகங்களிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான தொல் பொருள்கள் திருடப்பட்டன.

2003 மார்ச்சில் அமெரிக்காவின் இரண்டாம் ஆக்கிரமிப்புத் தொடங்கியவுடனே பழங்கோயில்கள், மண்டபங்கள், கல்லறைகள், அருங்காட்சியகங்களில் மீண்டுங் கொள்ளைகள் நிகழ்ந்தன. பொருள்களின் எண்ணிக்கையை யாரும் அறியார் எனினும் அவை ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்கக் கலைப் பொருள் சந்தையை அடைந்து கோடிக்கணக்கான டாலர்களுக்கு விலை போயிருக்கும் என்பது மட்டும் உறுதி.

ஆக்கிரமிப்பு முடிவடையும் வரைக்கும் கலைப் பொருள் கடத்தல் ஒரு தொடர்கதையே.

6. பினீசியா

கிரீட்டியர்களுக்குப் பின்பு கடலாதிக்கத்தைக் கைப்பற்றியவர்கள் பினீசியர்கள்.

இனம் - அசீரியரைப் போலவே செமித்திய இனத்தைச் சேர்ந்த பினீசியர் பொ.மு. 3000 - த்திலேயே நிலைத்து வாழ்ந்து வந்த நாடு நடுநிலக் கடலின் கிழக்குக் கரையில் கிரீட்டுக்கு வடகிழக்கேயுள்ள தற்போதைய லெபனானின் மேற்கு மற்றும் தெற்குப் பகுதியாகும். அவர்களின் வாழிடம் 200 கி.மீ. தொலைவு தென் வடலாய் நீண்டிருந்த மலைப்பகுதி.

அவர்களை விவிலியம் 'சீதோனியர்' என்கிறது:

“பெலிஸ்தரின் ஐந்து அதிகாரிகளும், சகல கானானியரும், சீதோனியரும்.....”
(நியாயாதிபதிகள். அதிகாரம் 3.37) பினீசியர் என்பது பொ.மு. 1000 ஆம் ஆண்டளவில் கிரேக்கர் சூட்டிய பெயர். அதற்குச் சிவப்பர் என்பது பொருள். பொ.மு. 1200 க்கு முன்பு வரை கானானியர்க்கும் பினீசியர்க்கும் இடையே என்ன வேறுபாடு என்பதும் அவர்கள் ஒரே இனமா அல்லவா என்பதும் தெரியாமல் இருந்து வந்தன. செமித்திக் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரே மொழியை அவர்கள் யாவரும் பேசினர். அந்த மொழியைப் பினீசிய மொழி என்கிறோம். அது யூத மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உடையது. பொ.மு. 11 ஆம் நூற்றாண்டு வரைக்குமான அந்த மொழியாவணங்கள் கிடைத்துள்ளன. அராமிக் மொழி புழக்கத்துக்கு வந்த பின்பு பினீசிய மொழி அழிந்து போனாலும் அதன் பல சொற்கள் யூத, கிரேக்க, லத்தீன் மொழிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன எனப்படுகிறது. இன்றைய லெபனான் மக்கள் பினீசியரின் பரம்பரை என்பது ஆய்வாளர்களின் கூற்று.

அகழ்வாய்வுகள் - பினீசியாவில் சரேப்தா என்ற நகரில்தான் பெரும்பாலான அகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன. அயர்லாந்து ஆய்வறிஞர் ஜேம்ஸ் பிரிச்சார்டு (1782 - 1880) அங்கே தோண்டிப் பார்த்தபோது நொறுங்கிக் கிடந்த சிவப்புக் கிளிஞ்சல்களையும் செஞ்சாயக் கறை படிந்த மண்பாண்டங்களையும் கண்டார். 1929 இல் சிரியாவில் நடந்த அகழ்வாய்வு பினீசிய நாகரிகம் பற்றிய தகவல்கள் பலவற்றை வழங்கிற்று. 1996 இல் ஸ்பானிஷ் ஆய்வர்கள் தங்கள் நாட்டிலுள்ள மாலாகா என்னும் ஊரின் அருகில் பொ.மு. 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பெரும் பரபரப்பைக் கொண்ட பினீசிய காலனி ஒன்றின் தடத்தைக் கண்டுபிடித்துச் சில விவரங்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

முதலில் பினீசியாவில் பிப்லோசு என்ற ஓரிலும் பின்பு லெபனான் சிரியா இசுரேல் முதலிய நாடுகளிலும் கல்வெட்டுகள் கிட்டின. கிரேக்க வரலாற்று நூல்களும் விவிலியமு பினீசியர் பற்றிய குறிப்புகள் தருகின்றன. அவர்கள் நிறையப் புத்தகங்கள் எழுதினார்கள் எனவும் அவை அழிந்துபோயின எனவுந் தெரிகிறது.

பினீசியரின் நாகரிகக் காலம் பொ.மு.2500 -த்திலிருந்து பொ.மு.400 வரை எனக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர்.

சமுதாயம் - பினீசியா ஒரே நாடாய் ஒரே ஆட்சியில் இல்லாமல் சுதந்தரமான தனித்தனி நகரங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டிருந்தது. முக்கியமானவை கெபால் (பின்னாளில் பிப்லோசு), சிதோன், டயர், சரேப்தா.

ஒவ்வொரு நகரையும் வேந்தன் ஒருவன் ஆண்டான். அவனையொத்த செல்வாக்கும் வலுவும் உடையவர்களாய் வர்த்தகர்கள் விளங்கினார்கள். உரிமைகள் சிலவற்றை அவர்கள் பெற்றிருந்தமையால் சட்டத்தின் பிடிகளில் சிக்காமல் தப்பித்து அவர்களால் கவலையின்றி வாழ முடிந்தது.

சிறு வாணிகர், கை வினைஞர், கடைக்காரர், தொழில் முனைவோர்களை அடுத்த படியில் காண்கிறோம்.

மூன்றாம் நிலையில் பாமர மக்களும் அவர்களுக்குங் கீழே அடிமைகளும் வாழ்ந்தார்கள். அடிமைகளுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு ஓரளவு கிடைத்ததால் பணஞ் சம்பாதிப்பதும் அதைக் கொடுத்து விடுதலை பெறுவதும் சாத்தியம் ஆயின.

பினீசியர் பின்பற்றிய சட்டங்கள் பற்றிய விவரம் தெரியவில்லை.

தெய்வங்கள் - பினீசியரின் தெய்வங்கள், மதம் பற்றிக் கொஞ்சந்தான் தெரிகிறது. தலைமைக் கடவுள் பால் என்றும் அடுத்த கடவுளான மொலோக்கின் அருளைப் பெறுவதற்காகக் குழந்தைகளை உயிருடன் எரித்துப் பலியிட்டனர் என்றும்

அறிகிறோம். அன்புக்கும் போருக்கும் அதிபதியான அசீரியரின் பெண் தெய்வம் இஷ்டத்தாரையும் வணங்கினர். பெரும்பாலும் ஆண் பூசாரிகளும் சிறுபான்மை பெண் பூசாரிகளுக்கு சேர்ந்த மத ஊழியர்கள் மரியாதைக்கு உரியவர்களாயும் செல்வாக்குடனும் திகழ்ந்தார்கள்.

கடல் வாணிகம் - பயிர் உற்பத்திக்கு இடங்கொடாத குறிஞ்சி நிலமாய் நாடு இருந்தபடியால் பினீசியர் உழவுத் தொழிலை மேற்கொள்ளாமல் செம்மறியாடுகளைப் பெருமளவில் வளர்த்து அவற்றையும் அவற்றின் கம்பளத்தையும் விற்றார்கள்.

கடலை மட்டும் நம்பிப் பிழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் கிரீட்டியரை முன் மாதிரியாய்க் கொண்டு அவர்களையும் மிஞ்சிய விதத்தில் நடுநிலக் கடலின் மிகப் புகழ் பெற்ற, இணையற்ற, அஞ்சா நெஞ்சங் கொண்ட கடலோடிகளாய் அவர்கள் மேம்பட்டனர்.

பினீசியாவுக்கு மேற்கே ஓங்கியுயர்ந்த அடர்த்தியான மலைகளில் மர வேலைக்குத் தோதான செதார் முதலிய மரங்கள் நிறைந்திருந்தமையாலும் பினீசியத் தச்சர்களின் தொழில் திறமையாலும் நுட்பத்தாலும் கெபால் என்ற ஊரின் துறைமுகம் அப்போதைய உலகின் மாபெருங் கப்பல் கட்டுந்தளமாய்த் திகழ்ந்தது. கப்பல்களையும் பெரும் பெரும் படகுகளையும் பினீசியர் கட்டினர். மேலே தளம் உடையனவாய் இரு முனையும் உயர்ந்து பக்கவாட்டில் வெளிப்புறமாய் வளைந்து பாய்மர உதவியாலோ துடுப்பால் தள்ளியோ பயணிக்கக் கூடியனவாய்க் கப்பல்கள் உருவாயின.

சிறுவயதில் நாம் கத்திக் கப்பல் என்று ஒருவிதக் கப்பலைத் தாளை மடித்துச் செய்து ஓடும் நீரில் மிதக்கவிட்டு விளையாடி மகிழ்ந்தோம். அதில் அடிப்பக்கம் கத்தி போல் தாள் நீட்டிக்கொண்டிருக்கும். அது மாதிரி முன்புறம் துருத்திக் கொண்டிருந்த கூரிய முனைப் பகுதியே பினீசியக் கப்பலின் முக்கிய உறுப்பு. நீருக்கடியில் மறைந்திருந்த அந்த முனை பகைக் கப்பல்களை மோதித் துளைக்க வல்ல திண்மை வாய்ந்தது. இன்றைய இசுரேல் - ஜோர்டான் எல்லையிலுள்ள பள்ளத்தாக்குப் பகுதியிலிருந்து வந்த கீல் எண்ணெய் (பிட்டுமென்) பூசிப் படகுகளிலும் கப்பல்களிலும் நீர் புகாதபடி உயர்தரமாய் அவற்றைத் தயாரித்தனர். கை தேர்ந்த மாலுமிகளாயும் அவர்கள் இயங்கினார்கள். அதனால்தான் கிரேக்க எழுத்தாளர் எரோடெத்தசு, “அவர்கள் உலகின் தலை சிறந்த கடலோடிகள்; அவர்களுள்ளும் சீதோன் பகுதியினர் மேம்பட்டவர்” என்று புகழ்ந்திருக்கிறார்.

அந்தக் காலத்தில் சுக்கான் கண்டுபிடிக்கப்படாமையால் பகலில் மட்டுமே பயணம் நிகழ்ந்தது. அதுவும் கரையை ஒட்டிய பகுதியிலேதான். இரவு நேரத்தில் நங்கூரமிட்டுத் தங்குவர்; கடல் கொந்தளித்தால் பயணந் தொடராது. இப்படிப்பட்ட வசதிக் குறைவுகளுக்கும் இடையூறுகளுக்கும் ஈடு கொடுத்துத்தான் பினீசியர் பொ.மு. 11 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கடல் வாணிகத்தை மேற்கொண்டனர்.

முதலில் வாணிக நடுவமாய்ச் செயல்பட்டது கெபால். பொ.மு. 1000 அளவில் அதன் இடத்தை டயரும் சீதோனும் பிடித்தன. இறுதிக் காலத்தில் ஒளி வீசியது கர்த்தேஜ். இது பொ.மு. 800 வாக்கில் வட ஆப்பிரிக்காவில் பினீசியர் புதிதாய்த் தோற்றவித்த ஊர்; இன்றைய துனிசியாவின் தலைநகர் துனிசுக்கு அருகில் இருந்தது.

கிரீட்டியரைப் போலப் பினீசியரும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் பெருமளவில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஏற்றுமதி செய்வதற்கான பொருள்களை உற்பத்தி செய்து குவிப்பதற்காகப் பெருந் தொழிற்சாலைகளை அவர்கள் நிறுவினார்கள். அந்தப் பொருள்களுள் எகிப்திய அல்லது சுமேரியப் பொருட்களைப் போன்ற போலிகளும் உண்டு. அவர்களுடைய தொழில்களின் சிகரங்களாய்ப் பொலிந்தவை மெல்லிய கண்ணாடிப் பொருள் உற்பத்தியும் செஞ்சாயத் துணியுற்பத்தியும்.

கண்ணாடி செய்யத் தேவையான சன்ன மணலைக் கடற்கரை வழங்கிற்று. அதே கடற்கரையளித்த ஒருவகைச் செந்நிறச் சிப்பிகளின் கிளிஞ்சல்களிலிருந்து சிவப்பு வண்ணத்தைத் தயாரித்து ஸ்பெயினிலிருந்து இறக்குமதி செய்த கம்பள நூல்களை அந்தச் சாயத்தில் தோய்த்து நெய்த துணிகள் உலக முழுதும் ஆடம்பர உடைகளுக்குப் பயன்பட்டதால் மிக உயர்ந்த விலைக்கு விற்பன. அவற்றின் புகழ் பொ.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை நிலைத்து நின்றது!

கண்ணாடியை உருக்கிக் குழாயால் ஊதிக் காற்றை உட்செலுத்திப் பாண்டங்கள் செய்யுந் தொழில் நுட்பத்தைப் பினீசியரிடமிருந்தே உலகம் அறிந்து கொண்டது.

கண்ணாடிப் பொருள்களும் சிவப்புத் துணியும் மட்டும் அன்றிச் செதார் மரம், பைன் மரம் ஆகிய யானை விலை குதிரை விலை மரங்கள், தந்தத்திலோ மரத்திலோ செதுக்கு வேலை செய்த பொருள்கள், மெல்லிய லினன் துணி, பூ வேலைப்பாடு கொண்ட துணி, மது வகைகள், உப்பு, கருவாடு, பீங்கானில் உருவாக்கிய பொருள்கள் ஆகியவற்றையும் பினீசியர் ஏற்றுமதி செய்து செல்வ வளம் பெற்றனர்.

நடுநிலக் கடலை ஒட்டியிருந்த ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களுக்கும் பிடித்தமான பொருள்களின் பட்டியலைத் தயாரித்து அவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் நோக்கத்தில் அவர்களுக்கு மனநிறைவும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும் விதமாய்ப் பொருள்களைக் கொண்டு சென்று வழங்குஞ் சாதூர்யமும் திறமையும் கைவந்திருந்தமையால் அவர்கள் ஒப்பற்ற ஏகபோக வியாபாரிகளாய்ச் செழித்தார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, எகிப்தியர்க்குத் தேவை செதார் மரங்கள் என்பதறிந்து அவற்றை எகிப்துக்குக் கொண்டுபோய் அதிக அளவில் விற்றனர்.

அந்தக் காலச் சமுதாயங்களுக்கு இன்றியமையாத ஆண் பெண் அடிமைகளையுங் கூடப் பினீசியர் விநியோகித்தனர்!

வியாபாரப் போட்டிகளைத் தவிர்ப்பதற்காக அவர்கள் இரு தந்திரங்களை மேற்கொண்டார்கள்:

1. தங்கள் போக்குவரவு பற்றிய விவரங்களைக் கழுக்கமாய் வைத்திருந்தார்கள். காட்டாக, தகரமும் செம்புஞ் சேர்த்து வெண்கலமாக்கி அதைக் கொண்டு ஆயுதங்கள் தயாரித்த அவர்கள் எங்கிருந்து தகரம் வருகிறது என்பதை வெளிப்படுத்தாமையால் தகர வாணிகத்தில் அவர்களுக்கு ஏகபோகம் இருந்தது.
2. அவர்கள் போய் வந்த நாடுகளைப் பற்றித் திகிலூட்டும் வதந்திகளைப் பரப்பினார்கள். அதனால் அந்தத் தேசங்களுக்குப் பிறர் போக அஞ்சினர்.

சில சமயம் அட்டுழியம் புரியவும் அவர்கள் தயங்கவில்லை. வெளிநாட்டுத் துறைமுகத்தில் தங்கள் கப்பல்களில் வேற்று நாட்டினர் ஏறியிருக்கிற சமயம் பார்த்து அவசர அவசரமாய்க் கப்பல்களைச் செலுத்தித் தொலைநாடுகளில் அவர்களை அடிமைகளாய் விற்பது, கடற்கொள்ளையடிப்பது இரண்டும் அவர்களது அக்கிரமங்கள்.

வெளிநாடுகளில் தங்கள் பொருள்களை விற்ற பினீசியர் அங்கங்குத் தங்களுக்கு வேண்டிய சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்து தங்கள் நாட்டில் இறக்குமதி செய்தனர். பிற தேச வாணிகர்களுக்கு இடைத் தரகர்களாயும் இயங்கினர்; தங்கள் கப்பல்களை வாடகைக்கும் விட்டனர். இந்த வர்த்தகங்களில் கிரீட்டியரைப் பார்க்கிலும் பன்மடங்கு மேம்பட்டுத் திகழ்ந்தார்கள்.

பினீசிய நகரங்களில் வகை வகையான இறக்குமதிப் பொருள்கள் குவிந்தன:

அரேபியாவிலிருந்து	- சாம்பிராணி, மரப்பிசின், ஒனிக்க எனப்படும் ரத்தினம்.
எகிப்து	- குதிரைகள், பருத்தி உடைகள்.
ஆப்பிரிக்கா	- தந்தம், பொன், கருங்காலி மரம்.
ஸ்பெயின்	- கோதுமை, வெள்ளி, தகரம், கம்பள நூல்.
கிரேக்கம்	- சலவைக்கல், செம்பு.
சிரியா	- நவமணிகள், கம்பளம்.
மெசொப்பொட்டேமியா	- விலையுயர்ந்த துணி, பேரீச்சம்பழம்.
கோக்கேசியா	- அடிமைகள்

காலனிகள் - பல்வேறு நாடுகளில் முதலில் சிறு இடம் பெற்று வாணிக நிலையங்களை நிறுவிக்கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் காலனிகளை ஏற்படுத்திய மக்களுள் காலத்தால் முந்தியவர்கள் பினீசியர்கள். அவர்களைப் பின்பற்றித்தான் மிகப் பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர்கள் ஆசிய ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களில் வாணிகராய் வந்து நுழைந்து காலனிகளைத் தோற்றுவித்தார்கள்.

எகிப்து முதலிய நாகரிக நாடுகளின் அரசுகளிடமிருந்து இசைவுஞ் சலுகையும் பெற்றுக்கொண்டு அந்தந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்விடங்களுக்குத் தொலைவில், தனியிடங்களில், தங்கள் கடைகளையும் கடைத் தெருக்களையும் அமைத்துக் கொண்டனர். அங்கே சுதந்தரமாய்ச் செயல்பட அவர்களுக்கு உரிமையிருந்தது.

நாகரிகம் குறைந்த நாடுகளிலோ எளிதில் தற்காத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்ற சிறு தீவுகளில் பாசறைகளை நிறுவிக்கொண்டனர். வட ஆப்பிரிக்கா, ஸ்பெயின் முதலிய பகுதிகளில் காலனிகளை உருவாக்கியதுடன் மக்களை அடிமைப் படுத்தவுஞ் செய்தனர். நகரங்களை நிர்மாணித்ததும் உண்டு; அவற்றுள் முக்கியமானது முன் சொன்ன கர்த்தேஜ்.

கடற்கரைக் காலனிகளிலிருந்து உள் பகுதிக்குச் சரக்குக் கொண்டு போகவும் அங்கிருந்து எடுத்து வரவும் ஒட்டகங்களைப் பயன்படுத்திய பினீசிய வியாபாரிகள் பயணித்த வண்ணமாய்க் காணப்பட்டார்கள். அதனால் காலனிகளிலும் அவர்களின் மொழி பரவிற்று.

மாபெருங் கண்டுபிடிப்பு - அளவு கடந்த வாணிகப் பெருக்கத்தை முறைப்படுத்த, மதிப்பிட, கணக்கு வைக்க எழுத்துத் தேவைப்பட்டது. "தேவைதான் கண்டுபிடிப்பின் தாய்" என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. எனவே பினீசியர் உருவாக்கினர் மேலையுலக நாகரிக வளர்ச்சிக்கான முக்கிய கருவியாய் நெடுங்கணக்கை.

கெபால் நகரின் புதைபாடுகளில் சித்திர அல்லது ஆப்பு வடிவ எழுத்துகளாலா அன்றித் தனித் தனிக் குறிகளால் எழுதப் பெற்ற ஆவணம் ஒன்று கிடைத்தது. அதன்காலம் பொ.மு. 2000 - 1500 ஆண்டு எனக் கணிக்கப்பட்டது. வேறெந்த நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட எழுத்தாவணம் காணப் பெறாமையால் பினீசியர்தான் முதன் முதலில் நெடுங்கணக்கை உண்டாக்கினர் என்பதற்கு அந்த ஆவணம் தக்க சான்றாயிற்று. அதைத் தந்த கெபாலின் பெயர் பிப்லோசு என மாறியது. அந்தச் சொல்லுக்குப் பொருள் "தாள் நகரம்" என்பதாம், அதாவது புத்தக நகரம்.

அதுவரை மெசொப்பொட்டேமியரும் எகிப்தியரும் பழங்கிய எழுத்துகள் சிக்கல் மிகுந்தவை என்பது நாமறிந்ததே. அவற்றுக்கு மாற்றாய்ப் பினீசியர் தம் மொழியின் ஒலிகளைச் சுட்டுவதற்கு ஏற்ற 22 குறிகளை ஏற்படுத்தினர். அவர்களின் நுண்ணிய சிந்தனையின் விளைவாய் 3500 ஆண்டுக்கு முன்பு எளிமையான நெடுங்கணக்கு (அல்ஃபாபெட்) மேலையுலகுக்கு அறிமுகம் ஆயிற்று.

முதல் குறியை அலேஃப் என்றும் அடுத்த குறியை பெத் என்றும் பினீசியர் சுட்டினர். இந்தக் குறிகளைப் பின்னாளில் கிரேக்கர் அல்ஃபா எனவும் பீட்டா எனவும்

அழைத்தனர். நெடுங்கணக்குக்கு அவர்கள் வைத்த பெயரான அல்ஃபாபெட்டோசுதான் ஆங்கிலத்தில் அல்ஃபாபெட் ஆனது.

பிளீசிய சொற்களில் முதல் இடை கடை ஆகிய மூவிடங்களிலும் மெய்யொலிகளே இடம் பெற்றன. மொழியின் உயிரொலிகள் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறாமையால் அவற்றுக்குத் தனிக் குறியீடுகள் தேவைப்படவில்லை. ஆகவே சொற்கள் மெய் மெய் மெய் என்ற அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன. 22 எழுத்துகளுக்கும் அவர்களுக்குப் பழக்கமான எழுத்து ஒட்டகம் வீடு முதலிய பொருள்களின் சிறு பாகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைப் போலக் கோடு வரைந்து எழுத்து ஆக்கினர்.

காட்டாக, மாட்டின் கொம்புகளும் அவற்றுக்கு இடைப்பட்ட தலைப்பகுதியும் சேர்ந்து அலேஃப் என்ற முதலெழுத்தை உருவாக்கின. (இதுவே ஆங்கில ஏ- A)

கண்ணின் கருவிழி - o (வட்டம்)

தராசு - T

இந்தியில் போலச் சொற்களுக்கு இடையே குட்டையான செங்குத்துக் கோடு கிழித்து அவற்றைப் பிரித்துக் காட்டினர்.

எகிப்தியர் கண்டுபிடித்த பெப்பயரசைப் பிளீசியரும் பயன்படுத்தி ஒருவித நாணலால் தயாரித்த மெல்லிய தூரிகை (பிரஷ்) யைத் தடித்த கறுப்பு வண்ணத்தில் தோய்த்து வலமிருந்து இடமாய் எழுதினர்.

யூத, அராமிக், அரபு மொழிகளின் நெடுங்கணக்குகளுக்கும் பிளீசியரது நெடுங்கணக்கே அடிப்படை. அம்மொழிகள் வலமிருந்து இடமாய்த்தான் எழுதப்படுகின்றன. யூத அரபு மொழிகளின் முதலெழுத்து அலிஃப் என்றுதான் சொல்லப் பெறுகின்றன.

பிளீசியரின் முதலெழுத்து ஒன்று என்னும் எண்ணைக் குறித்தது. இதை யூதரும் கிரேக்கரும் பின்பற்றினர். ஆங்கிலத்தில் கூட முதல் என்பதை 'ஏ' காட்டுகிறது.

காட்டுகள்: முதல் தரம் - கிரேடு ஏ.

மிக மிக முதல் தரம் - ஏ ஒன்று (ஏ ஒன்)

ஆக்கிரமிப்புகள் - பகைவர் படையெடுப்புகளிலிருந்து காப்பதற்குக் கிழக்கில் மலையரணும் மேற்கில் கடலரணும் இருந்தபோதிலும் வலிய பெரிய கடற்சேனைகளைச் சமாளிக்க இயலாத பினீசியர் கப்பங்கட்டித் தங்கள் சுதந்தரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தனர். ஆயினும் பொ.மு. 18 ஆம் நூற்றாண்டில், எகிப்தியரின் ஆதிக்கம் காரணமாய்ப் பினீசியர் அவர்களுடைய ஏவலர்களாய்ச் செயல்பட வேண்டி வந்தது. எகிப்திய மன்னர்கள் சீதோனைக் கடற்படைத் தளமாய்ப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். எகிப்தியர்களுக்காகப் புதுப்புது நிலப் பகுதிகளைக் கண்டறியும் நோக்கத்துடன் பினீசியர் தொலைதூரப் பயணங்களை மேற்கொண்டனர். இத்துறையில் பின்னாளைய போர்த்துக்கீசியர், பிரெஞ்சியர், ஆங்கிலேயர்களுக்கு அவர்களே முன்னோடிகள்.

அந்தப் பயணங்களுள் நெக்காஓ, அன்னோன் ஆகிய இருவர் பெயரால் வழங்கும் பயணங்கள் புகழ் பெற்றவை.

பொ.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் நெக்காஓ என்ற பெயரோடுக்காகச் செய்த பயணம் நெக்காஓ பயணம் எனப்படுகிறது. அதைப் பற்றிய விவரம் கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர் எரோடெத்தசு இயற்றியுள்ள ஒரு நூலால் தெரிகிறது.

“நெக்காஓ தம் கப்பல்களில் பினீசியர்களைப் பயணிக்க அனுப்பினார். அவரது கட்டளைப்படி அவர்கள் எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டுச் செங்கடலில் நுழைந்து தென் கடலில் பயணித்தார்கள். கார்காலம் வந்தபோது லிபியா அருகில் கப்பல்கள் சென்றுகொண்டிருந்தன. பயணத்தை நிறுத்தி அவர்கள் அந்த நாட்டில் இறங்கிக் கோதுமை விளைத்தார்கள். அறுவடைக் காலம் வரை காத்திருந்து விளைச்சலை அறுத்துக் கொண்டு மீண்டும் பயணித்து இரண்டு ஆண்டுக்குப் பின்பு ஜிப்ரால்டர் நீர்ச்சந்தி வழியாய் நடுநிலக் கடலை அடைந்து எகிப்துக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். லிபியா நாட்டை நாம் அறிந்துகொண்டது அவர்களால்தான்.”

ஆப்பிரிக்காவை முழுச் சுற்றுச் சுற்றி வர இரண்டு ஆண்டுகாலம் ஆகியிருக்கிறது. நவீன கருவிகள், தொலைத் தொடர்பு வசதிகள் இல்லாத சூழ்நிலையில் முன்பின்

அறியாத கடற்பகுதிகளில் அவ்வளவு நீண்டகாலம் தொடர்ந்து பயணிப்பதற்கு எவ்வளவு நெஞ்சுரமும் உடல் திறனும் தேவைப்பட்டிருக்கும்!

ஜிப்ரால்டர் வழியாய் அட்லாண்டிக் பெருங்கடலையடைந்து தென்திசை நோக்கிச் சென்று ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரையை ஆராய்வதற்காகச் செய்த இரண்டாம் பயணத்துக்குத் தலைவர் அன்னோன். இது பற்றியும் எரோடெத்தசு விவரித்துள்ளார்.

அன்னோனின் கூற்றாக வரும் பகுதியை வாசிப்போம்:

“உயரமான மலைகள் சூழ்ந்திருந்த ஒரு பெரிய ஏரியை அடைந்தோம். விலங்குத் தோல்களை உடுத்துக் கொண்டு அங்கே வசித்த காட்டு மிராண்டிகள் கற்களை வீசி எங்களை இறங்க விடாமல் தடுத்துவிட்டார்கள்.

ஒரு கரையை ஒட்டினாற்போல் பயணித்தோம். அங்கே கால் வைக்க முடியா அளவுக்குத் தரை துடேறியிருந்தது. பின்பு தீவு ஒன்றை அணுகி இறங்கினோம். அங்கேயும் வாழ்ந்த காட்டுமிராண்டிகளுள் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்களே மிகுதியாய்க் காணப்பட்டார்கள். அவர்களின் உடல் முழுதும் ரோமம் அடர்ந்திருந்தது. எங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர் அவர்களை கொரில்லாக்கள் என்றார்.

உணவு தீர்ந்துவிட்டதால் பயணத்தை நாங்கள் தொடரவில்லை.”

ஆய்வாளர்கள் அந்தப் பயணம் நடைபெற்றுள்ள தொலைவு கினி வளைகுடா வரை, அதாவது சுமார் 5000 கி.மீ (!) என்கிறார்கள்.

இறுதி - பொ.மு. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் அசீரியர்க்குப் பினீசியா அடிபணிந்தபோது டயர் மட்டும் தப்பிப் பிழைத்து வாணிகத்தைத் தொடர்ந்தது. டயரின் வேந்தன் முதலாம் ஹிராம் (பொ.மு. 969 - 935) யூத மன்னன் சாலமனுடன் நட்புப் பூண்டிருந்தான். ஜெருசலத்தில் தேவாலயங் கட்டப்பட்டபோது செதார் மரம் உள்ளிட்ட கட்டுமானப் பொருள்களையும் கட்டட வல்லுநர்களையும் தொழிலாளர்களையும் அனுப்பி

உதவினான். அந்த ஆலயம் பினீசிய பாணியில் நிறுவப் பெற்றது எனக் கருதுகிறார்கள் அறிஞர்கள்.

பொ.மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கரிடஞ்சிக்கியது பினீசியா.

முடிவுரை - கலைத் துறையில் பினீசியரின் பங்களிப்பு எதுவுமில்லை எனினும் உலக முன்னேற்றத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் அவர்கள் உதவியுள்ளார்கள். பற்பல நாடுகளுடன் வாணிகஞ் செய்த அவர்கள் மெசொப்பொட்டேமியா, எகிப்திய நாகரிகங்கள் பரவுவதற்குக் காரணர்களாய் இருந்துள்ளார்கள். அவர்களின் காலனிகள் நாகரிகமடையாத மக்களை மேம்படுத்தியுள்ளன.

மேலையுலகுக்கு நெடுங்கணக்கு அளித்த பெருமை அவர்களுக்குத்தானே?

7. யூதர்

உலக வரலாற்றில் யூதர்களைப் போலப் பலவிதக் கொடுமைகளுக்கு ஆளானவர்கள் யாருமில்லை. அவர்களைப் பற்றி இப்போது தெரிந்துகொள்வோம்.

பூர்வீகம் - பிளீசியரைப் போலச் செமித்திய இனத்தாரான யூதர்களுக்குப் பூர்வீகம் மெசொப்பொட்டேமியாவின் கேல்தீயா பிரதேசம். வறண்ட பகுதிகளில் ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் மேய்த்துக்கொண்டு தீவனந் தேடியலைந்த பழங்குடி மக்களுள் குறிப்பிடற்கு உரியவர்கள் அவர்கள்.

பெருமை - உலகோர் யாவரும் இயற்கைப் பொருள்களையும் விலங்குகளையும் வேறு கற்பனையுருவங்களையும் தெய்வம் என்றும் தேவதை என்றும் நம்பி வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் கடவுள் ஒன்றையொன்றுதான் என்று தெளிவாய் உணர்ந்த பெருமை யூதர்களுக்கு உரியது. கடவுளின் இலக்கணத்தைச் சரியாய் வரையறுத்து அதற்கேற்ப ஒரேயோர் தெய்வத்தை வழிபட்டு மதத் துறையிற் புரட்சி செய்தவர்கள் அவர்கள்.

எல்லாம் வல்லவர், முதலும் முடிவும் அற்றவர் என்ற பொருளில் யெகோவா என அந்தக் கடவுளுக்கு அவர்கள் பெயரிட்டார்கள். யெகோவாவுக்கு உருவம் இல்லை என்று அவர்கள் கொண்ட கொள்கை அவர்களின் நுண்ணறிவுக்கு ஒரு சான்று. கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளை மானசீகமாக வழிபடுவது கடினம் அல்லவா? தெய்வத்துக்கு உருவங்கள் கற்பிப்பதையும் அவற்றை ஒவியந் தீட்டிச் சிலைகளாய் வடித்து வணங்குவதையும் அவர்களின் மறையான விவிலியம் தடை செய்கிறது.

“மேலே வானத்திலும் கீழே பூமியிலும் பூமியின் கீழ்த் தண்ணீரிலும் உண்டாகியிருக்கிறவற்றுக்கு ஒப்பான ஒரு சொருபத்தையாகிலும் யாதொரு விக்கிரகத்தையாகிலும் நீ உனக்கு உண்டாக்க வேண்டாம். நீ அவர்களை வணங்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்.”

(யாத்திராகமம் - 20 ஆம் அதிகாரம். கர்த்தர் மோசேக்கு இட்ட கட்டளை.

“நீங்கள் எனக்கு ஒப்பாக வெள்ளியாலோ பொன்னாலோ தெய்வங்களை உங்களுக்கு உண்டாக்கவே வேண்டாம்.”

(மேற்படி ஆகமம் மேற்படி அதிகாரம்)

இதனால்தான் யூதர்கள் ஓவியம் சிற்பம் ஆகிய கலைகளில் ஈடுபடவில்லை; இந்தக் கலைகளுக்கு அவர்களின் நாகரிகத்தில் இடம் இல்லாமலே போயிற்று.

வரலாறு - ஆராய்ச்சியாளரின் கூற்றுப்படி பொ.மு. 1200 ஆண்டளவில் எழுதத் தொடங்கப் பெற்ற விவிலியம் யூதர்களின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்கிறது.

அவர்கள் ஒன்றுபட்ட சமுதாயமாய் ஒரு தலைவருக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்தார்கள். அந்தத் தலைவர் பூசாரி, தீர்ப்பாளர், சேனாபதி என மூன்று பதவிகள் வகித்தார்.

முதல் தலைவராய்ச் செயல்பட்ட ஆபிரகாம் சுமேரியாவின் 'ஊர்' நகரிற் பிறந்தவர். அவரது காலமாகிய பொ.மு. 2000 -த்தில் யூதர்கள் மெசொப்பொட்டேமியாவை விடுத்துப் பாலத்தீனத்தின் கானான் என்னும் பகுதியிற் குடியேறி அங்கே நிலைத்து வாழ்ந்தார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு ஹீப்ரு என்று பெயர் உண்டாயிற்று. அந்தச் சொல் "ஆற்றுக்கு அக்கரையில் இருப்போர்" என்ற பொருள் உடையதாம். இங்கே ஆறு என்பது யூப்ரைட்டைசைக் குறிக்கிறது.

ஆபிரகாமின் பெயராகிய யாக்கோபுக்கு 'மிக வலியவன்' என்று அர்த்தந்தரும் இஸ்ரவேல் என்னும் புதுப் பெயரைத் தேவன் சூட்டினார்:

"உன் பெயர் இனி யாக்கோபு எனப்படாமல் இஸ்ரவேல் எனப்படும்." (ஆதியாகமம் 34. அதி.32)

அதுமுதற்கொண்டு யூதர் இஸ்ரவேலர் எனப்பட்டனர்.

சட்டம் - இஸ்ரவேலர்க்குச் சட்ட திட்டம் வகுத்துத் தந்து அறநெறி காட்டியவர் மோசே (பொ.மு. 1300) கடவுள் தம் மூலமாய் மக்களுக்கு அறிவித்தவை என்று அவர் கூறிய போதனைகள் அம்முராபியின் தாக்கம் பெற்றவை; எனினும் அதைவிட மேம்பட்டவை. சிலவற்றைக் கீழ்க் காணலாம்.

1. உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம் பண்ணு.
2. தந்தையை அல்லது தாயைச் சபித்தவனோ அடித்தவனோ நிச்சயமாகக் கொல்லப்படக் கடவன்.

3. நரைத்த முடி உடையவர்களைக் கண்டால் எழுந்து நில்.
4. கொலை, விபசாரம், களவு செய்யாதே.
5. அளவிலும் நிறையிலும் படியிலும் அநியாயம் செய்யாதிருப்பீர்களாக.
6. பழிக்குப் பழி வாங்காமல் உன்னில் நீ அன்பு கூர்வதுபோல் பிறனிலும் அன்பு கூர்வாயாக.
7. அந்நியனைச் சிறுமைப்படுத்தாமலும் ஒடுக்காமலும் இருப்பீர்களாக.
8. அறுவடையின்போது வயலின் ஓரத்தில் இருக்கிற பயிரைத் தீர அறுக்காதே. சிந்திக் கிடக்கிற கதிர்களைப் பொறுக்காதே. திராட்சை பறிக்கும்போது கொடியில் தங்கிவிட்ட குலைகளையும் தரையில் விழுந்த பழங்களையும் எளியவனுக்கும் அந்நியனுக்கும் விட்டுவிடு.
9. கூலிக்காரனுடைய கூலி விடியற்காலம் வரை உன்னிடத்தில் இருத்தலாகாது.
10. பிறனுடைய உடையைக் கடனுக்கு ஈடாக வாங்கினால் பொழுதுபோகு முன்னமே அதை அவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடு. அவன் போர்வை அதுதானே! அதுவே அவன் தன் உடம்பை மூடிக்கொள்கிற துணி. வேறு ஏதனாலே போர்த்துப் படுத்துக் கொள்வான்?
11. பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதே.
12. நியாய விசாரணையில் அநியாயம் செய்யாதிருங்கள். சிறியவனுக்கு முக தாட்சணியஞ் செய்யாமலும் பெரியவனுடைய முகத்துக்கு அஞ்சாமலும் நீதியாகப் பிறனுக்கு நியாயந் தீர்ப்பாயாக.
13. கொலைக் குற்றக் கேசில் சாட்சிகளை விசாரித்த பின்னரே தண்டனை வழங்கவேண்டும். ஒரேயொரு சாட்சி போதாது.

(லேவியராகமம் அதி. 19,20)

இந்தச் சட்டங்களில் மாந்த நேயம் மேலோங்கி மிளிர்வதை உணருகிறோம். இவற்றுள் முக்கியமான பத்துக்குப் பெயர் “பத்துக் கட்டளைகள்” என்பது.

“சீத்திம் மரத்தினால் ஒரு பெட்டி பண்ணு. அதன் நீளம் 2½ முழமும், அகலம் 1½ முழமும், உயரம் 1½ முழமுமாக இருக்கட்டும். அதைப் பசும்பொன் தகட்டால் மூடிவிடு. நான்கு பொன் வளையங்களை வார்ப்பித்து நான்கு மூலைகளிலும் தைத்துவிடு. சீத்திம் மரத்தால் தண்டுகள் செய்து பொன் தகட்டால் மூடி அவை பெட்டியைச் சுமக்கும்படி அவற்றை வளையங்களுக்குள் நுழை. அவை பெட்டியிலிருந்து கழற்றப்படக் கூடாது. நான் உனக்கு அளிக்கும் சாட்சி பிரமாணத்தை அந்தப் பெட்டியில் வை.”

என்று கர்த்தர் ஆணையிட்டபடி (யாத்திராகாமம் 2. அதி 5) மோசே ஒரு பெட்டி தயாரித்து அதில் சட்டங்கள் எழுதிய கற்பலகைகளை அடுக்கினார். புலம் பெயரும்போதெல்லாம் அந்தப் பெட்டியை யூதர்கள் சுமந்து சென்றார்கள். அது அவர்களுக்கு வழிகாட்டுந் தேவனின் அம்சமாயும் போர்க் காலங்களில் வெற்றியளிக்கும் ஆற்றலாயுங் கருதப்பட்டது. அது ஆங்கிலத்தில் ‘ஆர்க் ஆஃப் கொவனாண்ட்’ எனப்படுகிறது.

வாணிகம் - கட்டடம் - பொ.மு. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெருசலத்தைப் பகைவரிடமிருந்து கைப்பற்றிய தாவீது அதை யூத அரசின் தலைநகராக்கினார்.

அவருடைய மகன்தான் தலைசிறந்த நீதிமான் எனப் புகழ்ப் பெறும் சாலமன் (பொ.மு 970 -931). அவரது காலத்தில் யூத நாடு மகோன்னத நிலையை எய்திற்று. கப்பல்களைப் பல தேசங்களுக்கும் அவர் அனுப்பினார். எகிப்திலிருந்து லினன், தேர், குதிரை முதலானவற்றை வாங்கி வரச் செய்து பிற நாடுகளுக்கு விற்றார். இந்தியாவுக்கும் கப்பல்கள் வந்து தந்தம், பொன், நவமணிகள், குரங்கு, மயில் முதலியவற்றை வாங்கிச் சென்றன. ஜெருசலம் வழியாய்ப் பயணித்த வாணிகக் குழுக்களிடம் நுழைவு வரி வசூலித்து அதனால் திரண்ட வருமானத்தைக் கொண்டு தமக்கு ஓர் ஆடம்பர மாளிகையும் கர்த்தருக்கு ஒரு பெரிய கோயிலுங் கட்டினார்.

அந்தக் கோவில் பிளீசிய பாணியில் எழும்பிற்று என்பதும் அதைக் கட்டுவதற்குப் பிளீசிய அரசன் ஹிராம் உதவினான் என்பதும் நாம் முன்னரே அறிந்தவை.

சுவர்களைக் கற்களால் கட்டி மர வேலைப்பாடுகள் செய்து அவற்றைப் பொன் தகடுகளால் மூடினர். வாயிலில் இரு வெண்கலத் தூண்கள் நின்றன; உட்புறம் கருவறை, பிரார்த்தனைக் கூடம் என இரண்டு மண்டபங்கள் அமைத்துக் கருவறையில்

மோசேயின் பெட்டியை வைத்துப் பராமரித்தனர். ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை தலைமையர்ச்சகர் மட்டுமே அதில் நுழைய உரிமை பெற்றிருந்தார்.

(அந்தப் பெட்டி பிற்காலத்தில் தொலைந்து போயிற்று.)

சீர்கேடு - சாலமனுக்குப் பின்னர் யூத மக்களின் ஒற்றுமை சீர்குலைந்தது. மதத்திலும் அந்நியச் சடங்குகள் நுழையத் தொடங்கின. அப்போது சிலர் மக்களிடையே போய் அறிவுரை கூறி மதத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டனர். தீர்க்க தரிசிகள் என்று சுட்டப்பட்ட அவர்களின் போதனைகளுட் சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்வோம்:

“கடவுள் கூறுகிறார்:

நீங்கள் தருகிற இந்த ஏராள பலிகள் எனக்கு எதற்காக? மாடுகளையும் ஆடுகளையும் பார்த்து நான் வெறுப்படைகிறேன். அவற்றின் குருதி எனக்குச் சிறிதேனும் மகிழ்ச்சி கொடுக்கவில்லை. இவற்றையெல்லாம் நான் கேட்டேனா? இரத்தந் தோய்ந்த கைகளோடு நீங்கள் செய்கிற பிரார்த்தனைகளுக்கு நான் செவி சாய்க்கவே மாட்டேன். உங்களின் தீய எண்ணங்களைத் துறந்துவிடுங்கள். இனிமேலாவது தீமை இழைக்காதீர்கள். நன்மை புரியக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீதியை நாடுங்கள். ஒடுக்கப்பட்டவர்களை ஆதரியுங்கள். அதன்பின்பு வந்து உங்கள் பிரச்சினைகளை என்முன் வையுங்கள்.”

இன்றைக்கும் எல்லா மதத்துப் பக்தர்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய அறிவுரைகள்.

தீர்க்கதரிசிகளால் மதந் தூய்மையுற்றது. பத்துக் கட்டளைகளையும் தவறாமல் பின்பற்றவும் பிற மதச் சடங்குகள் தவிர்க்கவும் மக்கள் முன்வந்தார்கள். இருப்பினும் சுமேரிய மன்னன் நெபியுக்கெதனசரால் (பொ.மு. 6 நூ.) யூத நாடு கைப்பற்றப்பட்டுக் கோயில் அழிக்கப்பட்டது. கைதிகளாய்ச் சிக்கிய யூதர்களைச் சுமேரியாவுக்கு இட்டுச் சென்றனர். ஒரு பகுதியினர் எகிப்துக்குத் தப்பி ஓடினர். அவர்களின் வாழ்வு இருண்டது.

நாகரிகச் சிறப்பு - யூதக் கைவினைஞர் மரத்தாலும் பொன் வெள்ளி வெண்கலம் ஆகிய உலோகங்களாலும் பொருள் தயாரித்தனர். கட்டடங்கட்டவும் அறிந்திருந்தனர்.

சூரியன் மறையும் நேரத்தில் நாள் தொடங்குவதாய்க் கணக்கிட்டனர். இப்போதும் அவ்வாறே கணக்கிடுகின்றனர். இந்த வழக்கத்தை முசுலிம்களும் பின்பற்றுகிறார்கள்.

ஏழுநாள் கொண்ட கால அளவை (வாரத்தை) உலகுக்கு வழங்கியோர் யூதரே. ஆறு நாள் வேலை ஒருநாள் ஓய்வு என்னும் திட்டம் அவர்களின் மறையால் தரப்பட்டது.

தேவன் மோசேயிடங் கூறினார்:

“ஆறு நாளும் நீ வேலை செய்து உன் கிரியைகளை எல்லாம் நடப்பிப்பாயாக. ஏழாம் நாளோ உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய ஓய்வு நாள். அதிலே நீயோ உன் பிள்ளைகளோ வேலைக்காரர்களோ விலங்கோ உன்னுடைய வாசலில் இருக்கிற அந்நியனோ யாரானாலும் வேலை செய்யவேண்டாம்.”

(யாத்திராகமம். அதி. 21)

ஏழாம் நாள் நற்செயல் செய்யக்கூடாது என்பது சுமேரியரின் நம்பிக்கை; அதைச் சட்டமாய் அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. வாரம் என்னுங்கால அளவை அவர்கள் அறியார்கள்.

யூதர் தமது மொழிக்கெனத் தனி எழுத்தையும் நெடுங்கணக்கையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர். அந்த நெடுங்கணக்குக்கு அலேஃப்பெத் என்பது பெயர். அதற்கு அடிப்படையான பிணிய நெடுங்கணக்கைப் போலவே அதுவும் வலமிருந்து எழுதப்படுகிறது என்பது தெரிந்ததே.

பிற நாகரிக மக்கள் ஆவணங்கள் சட்டங்கள் பற்பல செய்திகள் முதலியவற்றை எழுத்தில் பதித்தார்கள் என்றாலும் பெரிய அளவில் இலக்கியம் இயற்றவில்லை. முதன்முதலில் இலக்கியம் படைத்தவர் யூதர்.

விவிலியம் அவர்களின் மறையாக மட்டுமா விளங்குகிறது? அது அந்த மக்களின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. பாலத்தீன வரலாற்றைக் கூறுகிறது. பல வர்ணனைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சிறந்த இலக்கியமாகவும் திகழ்கிறது. இச்சாக் பலி, சாம்சனும் தலிலாவும், தாவீதும் கோலியாத்தும், நீதிமான் சாலமன் முதலிய சுவையான பகுதிகள் அதில் காணப்படுகின்றன. உயர் இலக்கியத் தரமுடைய பக்கங்களும் உள்ளன.

ஓர் எடுத்துக்காட்டாகச் சவுலும் அவருடைய மகன் யோனத்தானும் கில்போவா மலைமீது நிகழ்ந்த போரில் கொல்லப்பட்ட செய்தியறிந்த தாவீதின் மனமுருக்கும் புலம்பலைச் சொல்லலாம். (சாமுவேல் 2. அதி.1):

“கில்போவா மலைகளே! உங்கள் மேல் பனியும் மழையும் பெய்யாமலும் காணிக்கைக்கு ஏற்ற பலன் தரும் வயல்கள் இல்லாமலும் போகட்டும்! அங்கே பராக்கிரமசாலிகளுடைய கேடயம் அவமதிக்கப்பட்டது; சவுல் தைலத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்படாததுபோல அவரது கேடயமும் அவமதிக்கப்பட்டதே!

கொலையுண்டவர்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்காமலும் பராக்கிரமசாலிகளின் நிணத்தை யுண்ணாமலும் யோனத்தானுடைய வில் பின்வாங்கினதில்லை; சவுலின் பட்டயம் வெறுமையாய்த் திரும்பியதில்லை.

உயிரோடே இருக்கையில் சவுலும் யோனத்தானும் பிரியமும் இன்பமுமாய் இருந்தார்கள்; மரணத்திலும் பிரியவில்லை. கழுகுகளைப் பார்க்கிலும் வேகமும் சிங்கங்களைக் காட்டிலும் பலமும் உள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள்.

இஸ்ரவேலின் குமாரத்திகளே, உங்களுக்கு இரத்த உடையைச் சிறப்பாய் உடுப்பித்து உங்கள் உடையின் மேல் பொன் நகைகளைத் தரிப்பித்த சவுலுக்காக அழுது புலம்புங்கள்.

போர்முகத்தில் பலசாலிகள் விழுந்தார்களே! யோனத்தானே, உயரமான ஸ்தலங்களிலே வெட்டுண்டு போனாயே!

என் சகோதரனாகிய யோனத்தானே! உனக்காக நான் வியாகுலப்படுகிறேன். நீ எனக்கு வெகு இன்பமாய் இருந்தாய்; உன் நட்பு உயர்வாய் இருந்தது.

பராக்கிரமசாலிகள் விழுந்து போனார்களே! போர்க் கருவிகள் எல்லாம் அழிந்து போயினவே!"

தாவீதும் யோனத்தானும் நண்பர்கள் என்பதும் இவர்களின் நட்புக்கு மூலம் கில்காமேஷ் - எனக்கிடு நட்பு என்பதும் நினைவுக்கு வருகின்றனவா?

கடவுள் நம்பிக்கை என்னும் மையக் கருத்தைக் கொண்டு தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை கட்டுக்கோப்பான இலக்கியமாக யூதர் மறை ஒளிர்கிறது.

அது அறநூலும் ஆகும்: பத்துக் கட்டளைகள் அல்லாமல் நீதிமொழிகள் என்னும் பகுதியில் நயமாவுஞ் சுருக்கமாகவும் மனத்தில் தைக்கும்படியும் அறிவுரைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. சில காட்டுகளைக் காணலாம்:

“நன்மை செய்ய உனக்குத் திராணி இருக்கும்போது அதைச் செய்யத் தக்கவர்களுக்குச் செய்யாமல் இராதே.

சோம்பேறியே, நீ எறும்பினிடத்தில் போய் அதன் வழிகளைப் பார்த்து ஞானத்தைக் கற்றுக்கொள். அது கோடைக்காலத்தில் தனக்கு உணவைச் சம்பாதித்து அறுப்புக் காலத்தில் தனக்குத் தானியத்தைச் சேர்த்து வைக்கும்.

சொற்களின் மிகுதியில் பாவமில்லாமல் போகாது; தன் உதடுகளை அடக்குகிறவன் புத்திமான்.

அநியாயமாய் வந்த அதிக வருமானத்திலும் நியாயமாய் வந்த கொஞ்ச வருமானமே உத்தமம்.

பொன்னைச் சம்பாதிப்பதிலும் ஞானத்தைச் சம்பாதிப்பது எவ்வளவு மேன்மை!

இனிய சொற்கள் தேனடைபோல் ஆத்துமாவுக்கு மதுரமும் எலும்புகளுக்கு மருந்தும் ஆகும்.

பலவானைப் பார்க்கிலும் நீடிய சாந்தமுள்ளவன் உத்தமன்; பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைக் காட்டிலும் தன் மனத்தை யடக்குகிறவன் உத்தமன்.

உன் பகைவன் விழும்போது மகிழாதே; அவன் இடறும்போது உன் இதயம் களிகூராது இருப்பதாக.

ஏற்ற சமயத்தில் சொன்ன வார்த்தை வெள்ளித்தட்டில் வைத்த பொற்பழங்களுக்குச் சமம்.

விறகு இல்லாமல் நெருப்பு அவியும்; கோள் சொல்கிறவன் இல்லாமல் சண்டையடங்கும்.

நண்பன் அடிக்கும் அடிகள் நேர்மையானவை; பகைவன் இடும் முத்தங்களோ வஞ்சனையுள்ளவை.

படுகுழியை வெட்டுகிறவன் தானே அதில் விழுவான்.”

கில்காமேஷ் இதிகாசமும் விவிலியமும் - கில்காமேஷ் இதிகாசம் வெள்ளப் பெருக்கை வர்ணித்த விவரத்தைப் படித்திருக்கிறோம். அதைத் தழுவி விவிலியம் எப்படி வர்ணிக்கிறது என்பதையுந் தெரிந்துகொள்வோம்:

ஆதியாகமம். அதி.7,8:

“பிரளயம் நாற்பது நாள் பூமியின் மேல் உண்டானபோது நீர் பெருகி (நோவா இருந்த) பேழையைக் கிளப்பியது. அது பூமிக்குமேல் மிதந்தது... உயரமான மலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன. அவற்றுக்கு மேலாய்ப் பதினைந்து முழ உயரத்துக்கு நீர் பெருகிற்று...

நாற்பது நாள் சென்ற பின்பு, தான் பேழையில் செய்திருந்த சன்னலை நோவா திறந்து ஒரு காக்கையை வெளியில் விட்டான். அது புறப்பட்டுப் பூமியின்மேல் இருந்த நீர் வற்றிப் போகும் வரைக்கும் போகிறதும் வருகிறதும்பாய் இருந்தது.

பின்பு நீர் குறைந்து போயிற்றா என்று அறிவதற்காக ஒரு புறாவை வெளியில் விட்டான். எங்கும் நீர் இருந்தமையால் அது தன் உள்ளங்காலை வைத்து இளைப்பாற இடங்காணாமையால் திரும்பிப் பேழைக்கு வந்தது. நோவா கையை நீட்டி அதைப் பிடித்துப் பேழையில் சேர்த்துக் கொண்டான்.

ஏழு நாளுக்குப் பின் மறுபடியும் புறாவை வெளியில் விட்டான். அது மாலையில் அவனிடம் வந்து சேர்ந்தது. அது கொத்திக் கொண்டு வந்த ஒலிவ மரத்தின் இலையொன்று அதன் வாயில் இருந்தது. அதனாலே நீர் குறைந்து போயிற்று என்று அறிந்தான்.

பின்னும் ஏழு நாள் பொறுத்துப் புறாவை வெளியில் விட்டான். அது திரும்பி வரவில்லை.”

தாய் மதம் - விவிலியம் கிறித்தவர்க்கும் மறைதான்; முசுலிம்களுக்கும் ஏற்புடையதே.

தம் நுண்ணறிவால் யூதர் உணர்ந்து கடைப்பிடித்த ஒரே தெய்வ வணக்கம் அரபுகளிடத்துந் தாக்கம் ஏற்படுத்தியதால் ‘உருவமற்ற ஒரே கடவுள்’ கொள்கை அவர்களிடத்தில் முகம்மது நபிமூலம் பரவிற்று.

உலகின் முதல் மாந்தர் ஆதாம் ஏவாள் என யூத மறை சொல்வதை முசுலிம்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆதாம் அவ்வா என அவர்களைச் சுட்டுகிறார்கள். ஆதாம் சாகிபு எனப் பெயர் வைத்துக் கொள்வதுண்டு. ஆபிரகாம், மோசே, ஏசு ஆகியோரை இப்ராகீம் நபி, மூசா நபி, ஈசா நபி என்னும் பெயர்களில் இறைத் தூதர்கள் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களின் வழிவந்த இறுதி நபி முகம்மது என்று போற்றுகிறார்கள்.

கீழ்க்காணும் பெயரொற்றுமைகளைக் கவனிப்போம்:

விவிலியம்	குர்ஆன்
ஆபிரகாம்	இப்ராகீம்
இஸ்மவேல்	இஸ்மாயில்
இத்சாக்	இசாக்
சாலமன்	சுலைமான்
தாவீது	தாலூது
யாக்கோபு	யாக்கூபு
யோசேப்	யூசுப்

யூதம் கிறித்துவத்துக்கும் இசுலாத்துக்கும் தாய் மதம் எனல் மிகையாகாது. யூதர் போன்றே முசுலிம்களும் ஓவியம் சிற்பம் ஆகிய கலைகளில் ஈடுபடவில்லை; கிறித்துவருள் ஒரு பிரிவினர் மட்டும் விவிலிய மாந்தர்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கருவாய்க் கொண்டு சிலைகள் வடித்தும் ஓவியந் தீட்டியும் கலைஞர்கள் தத்தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்த வழி கோலினர்.

முடிவுரை - ஜெருசலத்துக் கோயில் இடிக்கப்பட்டு மோசேயின் பெட்டி களவாடப்பட்டாலும் யூதர் தம் பழக்க வழக்கங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர்.

மற்றெல்லாப் பழைய நாகரிகங்களைக் காட்டிலும் யூதரின் நாகரிகந்தான் மேற்கத்திய சமுதாய அமைப்பில் மாபெருந் தாக்கம் ஏற்படுத்திற்று.

8. கிரேக்கம்

இதுவரை நாம் அறிந்துகொண்ட நாகரிகங்கள் யாவற்றையும் மிஞ்சிய வகையில் மானுட முன்னேற்றத்துக்கு மிகப் பெரும் பங்கு ஆற்றிய கிரேக்க நாகரிகத்தை இனிப் பார்ப்போம்.

இந்த நாகரிகந்தான் வெள்ளையர்களின் பண்பாடு, நாகரிகம், சிந்தனையோட்டம், ஆராய்ச்சியில் நாட்டம், உள்ளத் திண்மை, அழகுணர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு ஊற்றாகத் திகழ்வது. கிரேக்கரின் அதியுன்னதக் கலை மற்றும் இலக்கியப் படைப்புகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுதான் வெள்ளைக்காரர்களின் ஆக்கங்கள் உருவாயின.

கட்டடம் சிற்பம் கவிதை நாடகம் இலக்கணம் வரலாறு வானியல் கணிதம் மருத்துவம் தத்துவம் விளையாட்டு எனக் கிரேக்கர் தொடாத துறையில்லை, தொடடதில் உச்சத்தைத் தொடாமல் விட்டதில்லை. உலக மக்களிலேயே ஆழமான ஆராய்ச்சியார்வம் நிரம்பியவர்களும் கற்பனையின் சிகரங்களில் ஏறிக்கொடி நாட்டியவர்களும் படைப்பாற்றலில் விஞ்சி நின்றவர்களும் நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்கவர்களும் பழங்கால கிரேக்கர்களே.

பூர்வீகம் - கிரேக்க நாட்டுக்கு வடக்கிலிருந்து குழுக்குழுவாய் அவ்வப்போது வந்து அந்த நாடுமுழுவதும் பரவியவர்களே கிரேக்கர்கள். முதலில் வந்த ஏக்கெயினர் நாட்டைக் கைப்பற்றிப் பல நூற்றாண்டு காலம் அரசோச்சினர். அவர்களின் அரசன் அகமெம்நோன் தலைமையில் ட்ரோயர்களை எதிர்த்து நடந்த போரைப் பாடுவதுதான் பொ.மு. 9 ஆம் நூற்றாண்டு கிரேக்கக் கவிஞர் ஓமரின் முதல் இதிகாசமாகிய இலியட்.

ஏக்கெயினர் தம் நகரங்களைச் சுற்றிப் பெரும் பெருங்கருங்கற்பாளங்களை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய் அடுக்கிச் சுவர்கள் எழுப்பி வலிய கோட்டைகள் போன்று அமைத்துக் கொண்டனர். அவற்றுள் பொ.மு. 1500 அளவில் தலை சிறந்த நகராய் ஒளிர்ந்தது மய்சீனி. கிரீட்டியரின் வாணிகப் போக்குவரவு அந்தவூரின் வழியாய் நடைபெற்றதால் நுழைவு வரி விதித்து மய்சினியரசு பெருத்த வருவாயை எய்திற்று. நாகரிகத்தில் மேம்பட்டிருந்த அந்தக் கிரீட்டியரின் நடையுடை பாவனை, வாழ்க்கை முறை, விளையாட்டுகள் ஆகியவற்றில் மனத்தைப் பறிகொடுத்த ஏக்கெயினர் அவற்றைத் தாமும் பின்பற்றலாயினர்.

மய்சீனி இருந்த இடத்தில் அகழ்வாய்வை மேற்கொண்ட ஜெர்மானியர் எயின்ரிச் ஸ்கிலீமான் (1822-1890) அது ஒரே இடத்தில் ஒன்பது தடவை திரும்பத் திரும்ப அமைக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்தார் (1871). ஓர் அடுக்கிலிருந்து விதவித வெண்கலக் கலைப்பொருட்களை 1873 இல் கண்டெடுத்தார். பாறைகளிற் குடையப்பட்டிருந்த பல கல்லறைகளும் தென்பட்டன. அவை மன்னர்களுடையவை என்பது பிணங்களின் தலையில் பொன் கண்ணி, உடலில் தங்க நகைகள், அருகில் அற்புதமாய்ச் செதுக்கிய போர்க்கருவிகள் முதலியவை காணப்பட்டமையால் தெரியவந்தது. ஓர் உடல் எகிப்திய மம்மிபோல் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு முகத்தில் பொன் முகமூடி தரித்திருந்தது. கல்லறைகளில் குழந்தைகளுக்கான பலவித விளையாட்டுப் பொருள்களும் அகப்பட்டன. களிமண் பொம்மைகள் சிலவற்றின் கைகள் அசையக்கூடியவையாய்ச் செய்யப்பட்டிருந்தன.

மூன்று நூற்றாண்டு கழித்து இரும்பு ஆயுதங்களுடன் நுழைந்த தொரியர் கையில் நாடு சிக்கியது; இருந்தாலும் மய்சினய நாகரிகம் ஓரளவே சிதைந்தது. மக்களுள் ஒரு பகுதியினர் புலம் பெயர்ந்து தற்போதைய துருக்கியின் மேற்குக் கரையிற் குடியேறினர். அங்கேதான் கிரீட்டிய நாகரிகமும் ஏக்கெயின நாகரிகமும் கலந்த கலவையாய்ப் புதிய கிரேக்க நாகரிகம் தோன்றிப் பின்பு கிரேக்கத்துள் புகுந்து உருமலர்ந்தது. அப்போதைய படைப்புகளே இலியெட், ஓடிசி. இவை வரலாற்று நூல்கள் அல்லவெனினும் இவற்றிலிருந்து ஓமர் காலத்துக் கிரேக்கர்களின் நாகரிகம் பற்றி அனுமானித்திருக்கின்றனர் அறிஞர்.

என்னென்ன அனுமானம்?

சமுதாயம் - கிரேக்கர்கள் பற்பல குழுக்களாய்ப் பிரிந்து வாழ்ந்தார்கள். அவர்களுடைய வேந்தன் ஆளுபவனாய் மட்டுமல்லாமல் படைத்தலைவனாயும் மத விழாக்களில் முதலிடம் பெறுபவனாயும் திறந்த வெளியில் (நம் திரைப்படப் பஞ்சாயத்துப் போல்) வழக்கு விசாரித்துத் தீர்ப்பு வழங்குபவனாயுந் திகழ்ந்தான். ஒரு பெரிய வீடுதான் அவனது அரண்மனை.

போர் வீரர்கள் தலைக்கவசம், உடல் கவசம், கெண்டைக்கால்களில் உலோக உறைகள் ஆகியவை தரித்துக் கேடயம், குண்டாந்தடி, வில், அம்பு, ஈட்டி, வாள் முதலியவற்றை ஆயுதங்களாய்ப் பயன்படுத்தினார்கள். தலைவர்கள் தேரில் நின்று போரிட்டார்கள்.

சமரில் வீர சாகசம் புரிந்த மறவர்கள் அமைதிக் காலத்தில் எளிய கிராமவாசிகளாய்த் தத்தம் வேலையாள்களுடன் (அவர்கள் அடிமைகளாய் இருந்தாலும்) சேர்ந்து உண்பதும் கூடி உழைப்பதுமாய் வாழ்ந்தார்கள். ஓடிசியின் தலைவன்தானே கப்பல் கட்டுவதையும் ஓர் இளவரசி தன் ஊழியர்களுடன் போய் ஆற்றில் துணி துவைப்பதையும் அந்த இதிகாசம் விவரிக்கிறது.

தாய் என்ற முறையில் பெண் மதிப்பும் மரியாதையும் நல்கப் பெற்றாள்; ஆனால் அவள் இல்லத்தரசியாய் இருந்தாளேயொழியப் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடவில்லை.

ஆதி கிரேக்கர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் பண்பாடு பற்றிய மேற்கண்ட தகவல்களை ஓமரிடமிருந்து பெற முடிகிறது. பிற்காலக் கிரேக்கர்களைப் பற்றியும் அவர்களது நாகரிகங் குறித்தும் ஆதாரபூர்வத் தகவல்களை அந்த நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்களின் நூல்கள், கல்வெட்டுகள், கலைப்படைப்புகள், நாணயங்கள் ஆகியவை வழங்குகின்றன.

இனம் - இதுவரை நாம் தெரிந்துகொண்ட மக்களைப் போலன்றிக் கிரேக்கர் இந்தோ-ஐரோப்பியர் என்னும் ஆரிய இனத்தார். அவர்கள் ஆரோக்கியமான மற்றும் நன்கு திரண்ட தசைகள் கொண்ட வலிய நெடிய உடலோடு கூரிய அறிவுங்குறைவறப் பெற்றவர்கள்.

அவர்களை ஒன்றுசேர விடாமல் தடுத்தவை நாடு முழுவதையும் ஆக்கிரமித்திருந்த மலைகள். மலைகளுக்கு இடையே அங்குமிங்கும் சிதறிக் கிடக்கிற சிறு சிறு குறுகிய சமவெளிகளில் வாழ நேர்ந்த மக்கள் தனித்தனி அரசுகளைத் தானே அமைத்துக்கொள்ள இயலும்?

அப்படியமைந்த பல அரசுகளுள் ஸ்பார்ட்டாவையும் ஏதென்சையுந் தலைநகர்களாய்க் கொண்டவை, பிறவற்றைவிடப் பன்மடங்கு மேம்பட்டிருந்தன. போர்ப் பயிற்சியும் வீரமும் ஸ்பார்ட்டாவில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஏதென்சில்தான் கைத்தொழில் வர்த்தகம் இலக்கியம் கலை செழித்து வளர்ந்தன. அப்போதைய உலகின் மிக வலிய கடற்படையும் அங்கிருந்தது.

மொழி - ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு வட்டார மொழி புழங்கியதேயொழிய நாட்டுக்கெனப் பொதுமொழி இல்லாமலிருந்தது. ஏதென்சின் வட்டார மொழி அட்டித்தான் மேலோங்கி நாளடைவில் மற்ற மொழிகளே இன் வளர்ச்சியைக் குன்றச் செய்துவிட்டது. இந்த மொழியில் தோன்றிய விழுமிய இலங்கியங்களையே கிரேக்க இலக்கியங்கள் என்கிறோம்.

சமுதாயம் - ஏதென்சு மக்கள் மூன்று வருணத்தாராய்ப் பிரிந்திருந்தார்கள்.

அ) குடிமக்கள் - உள் நாட்டிற் பிறந்தவர்களும் அவர்களின் வழிவந்த ஆடவர்களும் குடிமக்கள் எனப்பட்டார்கள். மொத்த மக்கள் தொகையில் அவர்களின் விழுக்காடு ஏறக்குறைய நூற்றுக்குப் பத்து.

ஆ) வந்தேறிகள் - வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து குடியேறிய இவர்கள் அதிகப்படியான வரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இவர்களுக்கு ஆட்சியில் பங்கில்லையென்றாலும் மத விழாகளில் கலந்துகொள்ள உரிமையிருந்தது. சட்டத்தின் முன் இவர்களும் குடிமக்களுக்குச் சமமானவர்களே.

இ) அடிமைகள் - ஏதென்சின் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் அடிமைகள். செல்வர்களிடம் கடன் பெற்றுத் திருப்பிச் செலுத்தாதவர்கள், போர்க் கைதிகள், விலைக்கு வாங்கப் பட்டவர்கள், அடிமைகளின் பிள்ளைகள் இவர்கள் எல்லாம் அடிமை வர்க்கத்தார்கள். இவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் அரசு பணியாளர்களாய்க் காவலராகவோ சுரங்கத்தில் அல்லது தொழிற்சாலைகளில் உழைப்பவராகவோ வேலை செய்தனர்; மற்றவர்கள் தனியாரிடம் ஊழியம் புரிந்தார்கள்.

பெண்ணடிமைத் தனம் தொடர்ந்து நீடித்தது. இல்லத்தில் பெண்கள் முடங்கிக் கிடந்து நெசவு, பின்னல் முதலிய கைவேலைகளைக் கற்றுக்கொண்டார்கள். அரசியலிலோ பொதுவாழ்க்கையிலோ அவர்களுக்குச் சிறிதும் இடம் இல்லை. கோயிலில் பூசாரியாய்ப் பணியாற்றுவது ஒன்றே வீட்டுக்கு வெளியே அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை.

இல்லிலே கூட அவர்களுக்கு உறைவிடம் தனியாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. முற்றத்தில் ஆண்கள் நடத்தும் விருந்துக் களியாட்டங்களில் அவர்களை மகிழ்விப்பதற்காக இசையும் நடனமும் அறிந்த வெளிப்பெண்கள் வந்து கலந்து கொண்டார்கள்.

உருளை வடிவமும் மூடியுங்கொண்ட பேழைகளில் பெண்கள் தங்கள் நகைகளையும் அழகு சாதனங்களையும் பத்திரப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களுடன் அந்தப் பேழைகளும் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டன.

வீடுகள் - வெயிலிற் காயவைத்த களிமண் கற்களால் பெரும்பாலான வீடுகள் கட்டப்பட்டன. அவனை நீண்ட காலம் நிலைக்க இயலுமா? காலப்போக்கில் அடியோடு அழிந்துபோயின. இருப்பினும் அகழ்வாளர்களின் தகவல்படி கீழ்க்காண்பவற்றை அறிகிறோம்.

1. முற்றத்தைச் சுற்றி வீட்டின் அறைகள் அமைந்தன. மரக் கதவுகள் பொருந்திய சிறு சன்னல்கள் சுவர்களின் மேற்பாகத்தில் வெண்டிலேட்டர்கள் போல இடம் பெற்றன.
2. முற்றத்தின் நடுவில் பீடமொன்று இருந்தது. தெய்வங்களுக்குப் படையல் போட அது பயன்பட்டிருக்கலாம்.

சிறிய எளிய வீடுகளில் கிரேக்கர்கள் வசித்தார்கள் என்பது தெரிகிறது. செல்வர்கள் மட்டுமே பெரிய வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

நம்பிக்கைகள் - சகுனங்களில் அபார நம்பிக்கை வைத்திருந்தமையால் எந்த நல்ல செயலுந் தொடங்குகையில் கிரேக்கர் சகுனம் பார்த்தனர். இடியோசை, பறவைகள் பறந்து செல்லுந்திக்கு, தும்மல் முதலியவை முக்கிய சகுனங்கள். தும்மல் நல்ல அறிகுறியாய்க் கருதப்பெற்றது என்பது கவனத்துக்கு உரியது. சாமி வந்தவர்களிடங் குறி கேட்பதுண்டு. சுவர்க்க நரக நம்பிக்கையோடு மறுபிறப்பு நம்பிக்கையும் இருந்தது.

இறந்தவரின் உயிரை எர்மேசு என்னுந் தெய்வம் ஸ்டிக்கசு என்னும் ஆற்றின் கரைக்கு அழைத்துச் செல்லும். அந்த ஆற்றுக்கு அப்பால்தான் ஆவிகளின் உலகு இருக்கிறது. கரோன் என்னும் ஓடக்காரரிடங் கட்டணஞ் செலுத்தி அக்கரையை அடைய வேண்டும்.

அதற்காகப் பிணத்தின் வாயில் நாணயம் ஒன்றைப் போட்டுவைப்பார்கள். (நெற்றியில் நாணயம் பதிக்கும் இந்து வழக்கம் நினைவுக்கு வரும்)

அக்கரையுலகத்தில் மறுபிறப்புக்காக ஆவிகள் காத்திருக்கும். அவற்றுக்கான உணவையும் நீரையும் இவ்வுலக உறவினர்கள் ஆண்டின் சில குறிப்பிட்ட பருவங்களில் படைக்க வேண்டும். (திவசம்)

ஆவிகள் அந்த உலகிலிருந்து வெளியேறிவிடாமல் காவல் காக்க மூன்று தலை நாய் ஒன்று உண்டு.

தெய்வங்கள் - கிரேக்கரின் எல்லாத் தெய்வங்களும் மணம் புரிந்துகொண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றுக் குடும்பம் நடத்தின. வேற்றுருவங் கொள்ளவும் அசரீரியாகவும் அவற்றால் முடியும். விசேஷ உணவை (அமிழ்தம்)யும் நீர்மத்தையும் உண்டும் பருகியும் கடவுள்கள் சிரஞ்சீவிகளாய்ப் பொலிந்தார்கள்.

தலைமைக் கடவுளாம் சியூசு உலகத்தில் நன்மை தீமைகளைத் தோற்றுவித்தல், நீதி பரிபாலனஞ் செய்தல் ஆகியவற்றுக்கு அதிபதி. அவரது இருப்பிடம் ஒலிம்ப்புசு மலை.

அவருடைய தம்பி எதீசு இந்து மத எமனுக்கு நிகரானவர். பாதாளத்தின் தலைவராம் இவரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது இறந்தவர்களின் ஆவியுலகு.

கடலில் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் பொசெய்தோவுக்கு ஆயுதம் திரிசூலம்.

சியூசின் மனைவி ஈரா மூன்று மக்களைப் பெற்ற மகராசி: அவர்கள் எர்மீசு, ஆர்த்தேமீசிய, அப்பொலோ. எர்மீசு மழை, பேச்சுக்கலை, வாணிகம் ஆகியவற்றுக்கான கடவுள். ஆர்த்தேமீசிய நிலாத்தெய்வம். வேட்டைக்காரி உருவத்தில் அதை உருவகப்படுத்துவர். சூரியக் கடவுளான அப்பொலோ வெளிச்சம், இசை ஆகியவற்றுக்கும் அதிகாரி.

சியூசின் வேறு மூன்று பிள்ளைகள்:

1. அவருடைய செல்ல மகளாம் ஏதெனா அறிவுக்கு அதிபதியாய் விளங்குபவள். இதயத்தில் காம வேட்கைக்கு அணுவளவும் இடங்கொடாத பெண்ணாகையால் கன்னி என்னும் அர்த்தத்தில் பர்த்தேனோசு எனவும் அவளை அழைத்தனர்.
2. அழகுக்குங் காதலுக்கும் தேவதையான அஃப்ரோதீத்து.
3. தலைக்கவசமும் கைவேலும் தாங்கிய போர்க்கடவுளான அரேசு.

காலஞ்சென்ற யாவரும் தெய்வம் ஆகின்றனர் என்பது கிரேக்கரின் நம்பிக்கையாதலால் அவர்கள் பரம்பரை அவர்களைத் தொழுதது.

அரச குடும்பத்தில் பிறந்து நகரங்களை நிர்மாணித்தும் மாவீரத்துடன் போரிட்டும் சாகசச் செயல்கள் புரிந்தும் புகழ் நிறுவி இறந்துபோன சிலரை அவர்களின் வழி வந்தோர் மட்டும் அல்லாமல் ஊர்க்காரர்களும் காவல் தெய்வம் எனக் கொண்டாடினர். அவர்களேயன்றிக் கடவுளுக்கும் மானுடப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர்களும் தெய்வ நிலைக்கு உயர்ந்தார்கள்.

அவர்களுள் கீர்த்தியில் விஞ்சியவன் எராக்கிசு. இவனை ரோமானியர் எர்க்குலீசு என்றனர். உடல் வலிமைக்கான தேவன் என இவன் நாடு முழுதுந் தொழப்பட்டான். ஆம்பிபித்திரியோ என்ற தளபதியின் மனைவி அல்க்குமேன் என்பவளின் மீது ஒரு கண் வைத்த சியூசு அவளுடைய கணவனைப் போல் உருமாறி அவன் இல்லாதபோது வந்து அவளை ஏமாற்றியதால் பிறந்த குழந்தைதான் எராக்கிசு. (இப்படித்தானே இந்திரனிடம் மோசம் போனாள் அகலிகை?)

மன்மதனைப் போல அம்பு தொடுத்து மாந்த நெஞ்சங்களில் மட்டுமன்றித் தெய்வ இதயங்களிலும் மோகத்தை மூட்ட வல்லவன் ஈரோசு. இறகு விரித்துப் பறக்கும் நிலையில் கையில் வில் அம்புடன் இவனது சிலை காட்சியளிக்கும்.

இவனால் காதல் வயப்பட்டுத் துயருழந்த இரண்டு இணை பற்றிய கதைகளைச் சுருக்கமாக அறிவோம்:

பபிலேன் நகரில் பக்கத்துப் பக்கத்து வீடுகளில் வசித்த பிராமுசு, திஸ்பே இருவருங் காதலர். தூரதிர்ஷ்ட வசமாய் இரு தரப்புப் பெற்றோர்க்கும் இடையே பகை ஏற்பட்டு விடவே காதலர்களின் சந்திப்பு தடைப்பட்டது. இல்லங்களின் இடைச் சுவரில் தென்பட்ட ஓர் ஓட்டை வழியாய் இருவரும் உரையாடி ஊரை விட்டு ஓடிவிட முடிவு செய்து நகருக்கு வெளியே கல்லறையொன்றின் அருகே வெண்ணிறக் காய்கள் காய்க்கும் முசுமுசுக்கை மரத்தடியில் இரவில் சந்திக்க நேரங்குறித்தனர்.

அங்கே முதலில் போய்க் காத்திருந்தாள் திஸ்பே. மான் ஒன்றைக் கொண்டு தின்றுவிட்டுக் குருதி நிறைந்த வாயுடன் அவளெதிரில் திடீரெனத் தோன்றிய சிங்கத்தைக் கண்டு அலறியடித்துக்கொண்டு அவள் ஓட்டம் பிடித்தபோது அவளது வெள்ளை மேல்துண்டு நழுவி வீழ்ந்தது. அதன்மீது பாய்ந்த சிங்கம் அதைக் கடித்துக் குதறிப் பிய்த்தெறிந்துவிட்டுச் சென்றது. சற்று நேரத்தில் அங்கு வந்த பிராமுசு தன் காதலியின் துணி பட்ட பாட்டைப் பார்த்து அவள் ஏதோ கொடூர மரணம் எய்திவிட்டாள் என நம்பித் தற்கொலை செய்துகொண்டான். திரும்பி வந்த திஸ்பே அவனது உடலைக் கண்டு ஆறாத்துயர் கொண்டு அவனது இதயத்தை ஊடுருவியிருந்த இரும்பு முனையுடைய சுளுக்கியைப் பிடுங்கித் தன்னைக் குத்திக்கொண்டு அவன் மேலேயே விழுந்து உயிர் துறந்தாள். அவளுடைய இரத்தத்துளிகள் மரத்தின் காய்களின் மேலே தெறித்து அவற்றுக்கு செந்நிறம் பூசின.

அப்போதிருந்துதான் முசுமுசுக்கை மரங்கள் சிவப்புக் காய்களைக் காய்க்கத் தொடங்கின.

ஒரு கோயிலின் பூசாரிச்சி பேரழகி ஈரோவும் பக்கத்து ஊர்க் கட்டழகன் வியாந்தரும் ஒருவரையொருவர் கண்டதுங் கொண்டனர் காதல். இருவரின் உறைவிடங்களையும் பிரித்தது பாறைகள் நிறைந்த குறுங்கடல்.

இரவுதோறும் கோயில் கோபுரத்தில் தீப்பந்தம் ஏற்றி வைப்பாள் காதலி. அது உமிழ்ந்த வெளிச்சத்தால் வழியறிந்து கடலை நீந்தி வந்து காதலியைச் சந்தித்துக் களிப்பதை வழக்கமாய்க் கொண்டான் அவன். அந்தோ! அவர்களின் மாசில்லா இன்பத்துக்கு இறுதி நேர்ந்ததே! ஓரிரவு பாதிப் பயணத்தின்போது ஒரு புயல் திடீரெனச் சுழன்றடித்துத் தீப்பந்த ஒளியை அவித்து அவனையுந் தாக்கியது. நீச்சலில் அசாதாரண திறமை பெற்றிருந்தும் புயலை எதிர்த்து இலக்குத் தெரியாமலேயே நெடுநேரம் நீந்திக் களைத்துப் போய் நீரில் மூழ்கிவிட்டான்.

அலைகள் தள்ளிக் கரையொதுங்கிய அவனது உடலை மறுநாள் காலையில் பார்த்துப் பரிதவித்த ஈரோ அழுது புலம்பியவாறே அவன்மீது விழுந்து வாழ்வை நீத்தாள்.

தொன்மங்கள் (புராணங்கள்) - தெய்வங்களைக் கதை மாந்தராய்க் கொண்டு கிரேக்கர் இயற்றிய சுவை சொட்டுந் தொன்மங்கள் அவர்களின் கற்பனைக் கொழுமைக்குச் சிறந்த சான்றுகளாய் மிளிர்கின்றன. அவை எண்ணற்ற பன்னாட்டுக் கலைவாணர்களுக்கும் கவிஞர்களுக்கும் ஓவியந்தீட்ட, சிலை சமைக்க, பாட்டுப்புணைய, நாடகம் இயற்றக் கரு வழங்கும் அமுதசுரபியாய் ஒளிர்ந்தன.

அவற்றுக்கும் இந்தியத் தொன்மங்களுக்கும் இடையே காணப்படும் வியத்தகு ஒற்றுமைகள் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக் காட்டுதல் பொருந்தும் எனக் கருதுகிறேன்.

1. அப்பொலோ தன்னைக் கொல்ல வந்த பயங்கரப் பாம்பை அழித்தான். (தன் உயிரைப் பறிக்க முயன்ற காளிங்கன் என்ற அரவத்தைக் கண்ணன் கொன்றான்.)
2. லைரா என்ற இசைக் கருவியை ஒர் பியூசு மீட்டினால் காட்டு விலங்குகளும் அவன் காலடியில் வந்து படுக்கும். (கண்ணனின் குழலோசைக்கு அந்த ஆற்றல் உண்டு.)
3. இங்கே மன்மதனும் ரதியும் எழிலார்ந்த இணையர். அங்கே பேரழகன் ஈரோசும், கட்டழகி அஃப்ரோதீத்தும் மைந்தனுந் தாயும் ஆவர்.
4. சிவனின் நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து முருகன் தோன்றினாற்போன்று சியூசின் மூளையிலிருந்து வெளிப்பட்டாள் ஏதெனா.
5. உலகைத் தலையால் தாங்குபவன் ஆதிசேடன். அதைத் தோளில் சுமப்பவன் அட்லசு.
6. உறக்க மன்னன் சும்பகர்ணனைப் போன்றவன் எந்திமியோன்.

இதிகாச நிகழ்ச்சிகளிலும் சில ஒற்றுமைகளைக் காணலாம்.

அ) ட்ரோய வேந்தன் கடத்திச் சென்ற ஹெலினாவை அவளுடைய கணவனும் பிறரும் போர் தொடுத்து மீட்டது இலியெடின் உள்ளடக்கம். இது இராமாயணத்தை நினைவூட்டாமற் போகாது.

ஆ) கிரேக்கத் தலைவரின் மகள் இஃபீஜெனயவைப் பலி கொடுத்து ட்ரோயப் போரை ஆரம்பித்தனர். அரவான் பலியுடன் மகாபாரதப் போர் தொடங்கிற்று.

இந்துக்களின் கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபர யுகம், கலியுகம் ஆகியவற்றுக்குச் சமமாகக் கிரேக்கர்க்கும் நான்கு யுகம் உண்டு; அவை மக்கள் யாவருஞ் சான்றோராய் வாழ்ந்த பொற்காலம், நற்பண்புகள் வீழ்ச்சியடைந்த வெள்ளிக்காலம், தீமை மேலோங்கிய செம்புக் காலம், எல்லாவிதக் கயமைகளுங் குடிகொண்ட இரும்புக்காலம்.

கலைகள் - பொ.மு. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டடக்கலை கிரேக்கத்தில் உருவாகத் தொடங்கி அடுத்த 200 ஆண்டுகளில் மேம்பட்டுச் செம்மை நிலையை எட்டிற்று.

கடவுள்களுக்காக அழகழகான கோவில் எழுப்பித் தூண்களின் உச்சியில் சிற்ப வேலைப்பாடுகளை நேர்த்தியாய்ச் செய்தனர். கோயில்களின் உள்ளே தெய்வங்களின் கற்சிலைகள் செதுக்கி நிறுவியதுடன் கோவில் முழுதுக்கும் பற்பல கல்லுருவங்களால் எழிலூட்டினர். எனவே கட்டடக் கலையும் சிற்பக் கலையும் கைகோத்து வளர்ந்தன.

ஓவியம் பின்தங்கிவிடவில்லை. ஓவியர்கள் சிற்பங்களுக்கு வண்ணம் பூசியதோடு சுட்ட மண்பாண்டங்களில் வியக்கத்தக்க அழகோவியங்கள் தீட்டினார்கள்.

பொ.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிரேக்க நாகரிகம் திக்கெல்லாஞ் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தது. நாடு முழுதுங் கலைப் படைப்புகள் பரவலாய் உருவாயின என்றாலும் ஏதென்சில்தான் மிக அதிக அளவில் கலைப்பணி சுறுசுறுப்பாய் நடைபெற்றது. ஊரைப் பொலிவு படுத்தியதில் முதன்மையானவராய்த் திகழ்ந்தவர் ஃபிதியசு என்னுஞ் சிற்பியர் திலகம். அரசின் முழு ஆதரவு பெற்ற அவர் கலை வல்லார் பலரைச் சேர்த்துக்கொண்டு இருபது ஆண்டு காலம் மும்முரமாய் உழைத்து அதுவரை கலையுலகங் கண்டறியா வனப்போடுஞ் செம்மையோடும் விழுமிய படைப்புகளை உருவாக்கி அந்தவூரைப் பாரின் ஒப்பற்ற கலைக்கருவூலமாய், கலைகளின் தலைநகரமாய் உயர்த்திப் பொன்றாப் புகழ் எய்தினார். தெய்வமாகட்டும் மாந்தராகட்டும் கம்பீரமும் அமைதி தவமும் முகமும் கூடிய அற்புதமான எழில்மிகுத் தோற்றத்துடன் அவர் சிலை வடித்தார். ஆதலால் 'சலவைக் கல்லுக்கு உயிரூட்டுபவர்' என்று அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

ஏதென்சின் குன்றம் ஒன்றனுக்கு அக்ரோப்பொலிசு என்று பெயர். பழங்காலத்தில் மய்சீனி நகரின் ஒரு பகுதியாய் இருந்த அதன்மேலே பகைவர்களிடமிருந்து காத்துக்கொள்ளக் கோட்டையொன்றை மய்சீனியர் கட்டியிருந்தனர். அந்தப் பழையக் கோட்டை இப்போது சீர்படுத்தப்பட்டு அழகு ததும்பும் கலைக்கூடமாய் மாறிற்று. கோயில்களும் சிலைகளும் அங்கங்கு எழும்பின. அவையெல்லாவற்றினுந் தலை சிறந்தது வெற்றிக்கும் நகரத்தின் காவலுக்கும் அதிபதியான ஏதெனா தெய்வத்தின் ஆலயந்தான். ஏதெனாவின் மற்றொரு பெயர் பர்த்தேனோசு என்பதை நாம் அறிவோம். இந்தப் பெயரால் பர்த்தேனோன் என்று அது அழைக்கப்பட்டது.

ஃபிதியசின் மேற்பார்வையில் இக்தினுசு என்ற கட்டடக் கலைஞர் அதை 69 மீ. நீளமும் 30 மீ. அகலமும் உடைய செவ்வகக் கட்டடமாய் நிர்மாணித்தார். (பொ.மு.5 ஆம் நூ.) முழுதுஞ் நலவைக் கல்லால் உருவான அந்தக் கோயிலைச் சுற்றிச் சலவைக் கற்பாளங்களை இணைப்புக் கலவை எதுவுமின்றி இணைப்புப் பகுதியில் கோடோ பள்ளமோ கண்ணுக்கு எளிதில் புலப்படா விதமாய் மிக்க திறமையுடன் அடுக்கிச் சுவர் எழுப்பினர். என்னே கட்டடக் கலைஞர்களின் கைவண்ணம்!

சுவர்களின் நாற்புறமும் 160 மீ. நீளத்துக்குச் செதுக்கிய 350 சலவைக்கல் சிறு சிற்பங்கள் மத ஊர்வலம் ஒன்றைக் கண்முன் படம்போல் காட்டின. சிற்பியர் குழு செதுக்கிய அந்த ஆண் பெண் சிலைகள் வெவ்வேறான தோற்றங்களில் காட்சியளித்தன. எல்லாம் இயல்பான, கண்ணையும் சிந்தையையும் கவர வல்ல, கம்பீரமான உருவங்கள்!

கருவறையில் ஏதெனாச் சிலையை வடித்தவர் ஃபிதியசு என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? (கலையழகு பொதிந்த அந்தச் சிலை பிற்காலத்தில் திருடு போயிற்று.)

கற்பனைக் கொழுமையும் கை லாகவமுங் குறைவறப் பெற்ற கிரேக்கச் சிற்பிகளின் உளி பட்டுப் பொலிவார்ந்த கோயில்களாயுஞ் சிலைகளாயும் புத்துருவம் எய்துவதற்கு மூல்பொருளாய் நிலத்தடியில் நிறையக் கிடைத்த உயர்தரச் சலவைக்கல் ஒரு வரப்பிரசாதமாய் அமைந்தது. இன்று அக்ரோப்பொலிசு சிதைந்த நிலையிற் காணப்படுகிற போதிலும் சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கும் ஆற்றலைச் சிறிதும் இழந்துவிடவில்லை.

ஏதென்சு நகருக்கு வெளியிற்கட்டிய கோயில்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவை இரண்டு.

ஒன்று, தென் கிரேக்கத்தில் ஒலிம்பியியா என்னும் ஊரில் எழுப்பிய சியூசின் பெரிய கோயில். இதனுள்ளே பிதியசு தம் திறமை முழுதையும் வெளிப்படுத்தும் விதமாய்த் தந்தத்தாலும் பொன்னாலும் உருவாக்கிய பிரம்மாண்டமான மற்றும் கலையெழில் நிரம்பிய சியூசின் அமர்ந்த திருக்கோலத்துச் சிலை உலக ஏழு அதிசயங்களுள் ஒன்றாய் வைத்து எண்ணப்படுகிறது. மற்றது, கிரேக்கத்துக்குச் சொந்தமானதும் கிரீட்டுக்கு வடகிழக்கேயுள்ளதுமான ரோட்சு தீவில் பொ.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட அப்பிரோதீத்து கோவில். இதில் வானுற ஓங்கி நின்ற அப்பொலோவின் வெண்கலச் சிலையும் அதிசயங்களின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பெற்றது.

எகிப்தியரைப் போல மிகப்பெரிய கட்டடங்களைக் கிரேக்கர் எழுப்பவில்லை யாயினும் உலகிலேயே அதிக வனப்பு வாய்ந்த கோயில்களையுஞ் சிலைகளையும் அவர்கள் தோற்றுவித்தனர்.

மத விழாக்கள் - அங்கங்குச் சிதறித் தனித்தனிச் சுதந்தரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து உட்பகையற்றுத் தங்களுக்குள் போரிட்டுக் கொள்வதையே வரலாறாய்க் கொண்ட கிரேக்கர்களை அவ்வப்போது ஒன்றுபடுத்தக்கூடிய ஆற்றலை மதம் மட்டுமே பெற்றிருந்தது. நாடு முழுதும் ஒரே மாதிரியான வழிபாடும் எல்லார்க்கும் பொதுவான மதப் பண்டிகைகளும் கிரேக்கர்களைத் தற்காலிகமாகவேனும் பிணைத்தன.

வழிபாட்டின் குறிக்கோள் தெய்வங்களின் அருளைப் பெற்று நலமும் வளமும் நிறைந்த வாழ்வை அடைவதே. பிரார்த்தனை, காணிக்கை, உயிர்ப்பலி, மத விழாக் கொண்டாடல் ஆகியன வழிபாட்டின் கூறுகளாய் அமைந்தன.

ஏதென்சு மக்கள் எடுத்த விழாக்களுள் மிக முக்கியமானவை இரண்டு;

1. பான் ஏதெனே - நான்காண்டுக்கு ஒரு தடவை கொண்டாடிய இந்த விழா ஏதென்சின் தேசிய விழா. அப்போது ஓடியன் என்ற இசைமன்றத்தில் பக்க வாத்தியங்களுடன் பாட்டுப் பாடுவார்கள்; ஸ்டேடியம் என்று அழைக்கப்பட்ட திடலில் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெறும். குதிரையோட்டமும் தேரோட்டமும் குதிரைப்

பந்தய மைதானத்திலும் படகு போட்டிகள் பைரியசு என்ற துறைமுகத்தின் அருகிலும் நிகழும். நகர மங்கையர் எம்பிராய்டரி பின்னிய ஒரு மெல்லிய துணியை ஊர்வலமாய் எடுத்துக்கொண்டு போய் அக்ரொப்பொலிசு மலையில் ஏறி ஏதெனாவுக்கு அந்தத் துணியைக் காணிக்கையாய்ச் செலுத்தியவுடன் விழா முடிவுறும்.

2. தியோனிசியசு - மதுக் கடவுளாம் தியோனிசியசுக்காக நடைபெற்ற இந்த விழாவின்போது தெய்வச் சிலை நகர் வலஞ்செல்ல, மாறுவேடம் பூண்ட இளைஞர்களின் குழுக்கள் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் தொடர்ந்துபோகும். இந்த விழாவை முன்னிட்டுதான் துன்பியல் நாடகங்களும் இன்பியல் நாடகங்களும் மெல்ல மெல்ல தோன்றி வளர்ந்தன. (பொ.மு.6 ஆம் நூ.)

தியோனிசியசு பல நாடுகளுக்கும் பயணித்த தெய்வம். இந்தியாவிலிருந்து யானை ஊர்ந்து அது திரும்பி வருவதைக் காட்டும் ஓவியம் பாரீசு காட்சியகத்தில் உள்ளது.

ஒலிம்பிக் விழா - மேற்கண்ட இரு விழாக்களும் ஏதன்சு விழாக்கள். கிரேக்க நாடு முழுதுக்குமான பொது விழா ஒலிம்பிக் மதவிழா. நான்காண்டு இடைவெளியில் கொண்டாடப்பட்டதும் சியூசுக்கு உரியதுமான இதில் கிரேக்கர் மட்டுமே கலந்துகொள்ளலாம்.

கொண்டாட்டம் தொடங்குவதற்குச் சில நாள் முன்பே புனித அமைதிக் காலம் அறிவிக்கப்பட்டு எல்லாப் போர்களும் கிளர்ச்சிகளும் கண்டிப்பாக நிறுத்தப்படும். எனவே பயணிகள் அச்சமோ கவலையோ இன்றித் தென் கிரேக்கத்தின் ஒலிம்பியா ஊரை அடையமுடியும். அந்தவூரின் அழகிய கட்டடங்கள் கோவில்கள் சிலைகள் முதலியவற்றை அவர்கள் பார்த்துக் களித்துப் பரவசம் உறுவார்கள். சிறப்பாகச் சியூசின் கோயிலும் அதனுள்ளே சியூசின் அற்புதச் சிலையும் அவர்களின் கண்களுக்கும் மனத்துக்கும் இன்ப விருந்தளிக்கும்.

ஐந்து நாள் ஒலிம்பிக் விழாவில் மத நிகழ்ச்சிகளும் விளையாட்டுப் போட்டிகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்றன.

போட்டிகள் பல வகை:

குதிரை மைதானத்தில் நம் காலத்துக் குதிரைப் பந்தயம் போன்ற பந்தயமும் நான்கு குதிரை பூட்டிய தேர்ப் பந்தயமும் நிகழ்ந்தன. அசீரியரைப் போலவே கிரேக்கரும் கடிவாளம் சேணம் இன்றியே குதிரை ஓட்டினர்.

ஓட்டம், குத்துச் சண்டை, மற்போர், தலையில் கவசமும், கையிற் கேடயமும் ஆக ஓடுதல், பாய்ச்சலும் ஓட்டமும் ஈட்டியெறிதலும் மற்போரும் வட்டெறிதலும் ஒருங்கே இடம் பெற்ற ஐம்போட்டி முதலியவை விளையாட்டுத் திடலில் நிகழ்ந்தன. இன்றைய ஸ்பெயின் முதலான நாடுகளில் முக்கிய விளையாட்டாக விளங்குகிற காளைப் போர்க்கும் பூர்வீகம் கிரேக்கமே.

வட்டெறிவதற்குப் பெரும்பான்மை வெண்கல வட்டுகளும் சிறுபான்மை இரும்பு, ஈயம், கல், வட்டுகளும் பயன்பட்டன. அவற்றின் அளவும் எடையும் வயதுக்கும் தகுதிக்குந் தக்கவாறு வேறுபட்டன.

இசைப் போட்டியும் நாடகப் போட்டியும் தியேட்டரில் நடந்தன. ஒவ்வோர் விழா ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் நாடக ஆசிரியர்கள் தங்கள் படைப்புகளைத் தலைமைத் தீர்ப்பாளரிடங் கொடுப்பார்கள். சிறப்பானவற்றை இவர் தேர்ந்தெடுப்பதுடன் அவற்றைத் தயாரித்து அரங்கேற்றுவதற்காக ஒவ்வோர் ஆசிரியருக்கும் அரசு செலவில் நடிகர்களையும் தயாரிப்பாளர்களையும் ஏற்பாடு செய்வார். குறிப்பிட்ட நாளில் நடக்கும் நாடகங்களைக் கட்டணஞ் செலுத்திய மக்கள் பார்க்கலாம்.

குலுக்குச் சீட்டு போட்டுத் தேர்ந்தெடுத்த நடுவர்கள் பரிசுக்குரிய நாடக ஆசிரியர்களையும் நடிகர்களையும் தயாரிப்பாளர்களையும் அறிவிப்பார்கள்.

பந்தயங்களின் முடிவில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்குமான பரிசுகளை வழங்கினார்கள். தங்கப்பதக்கம் வெள்ளிப்பதக்கம் எனப் பிரமாதமான பரிசு எதுவும் இல்லை. ஒலிவ் இலைகளால் பின்னிய கண்ணிதான் தலையிற் சூட்டப்பெற்றது. எனினும் வெற்றி வீரர்கள் தத்தம் ஊர்களையடைந்ததும் கோலாகல வரவேற்புப் பெற்றார்கள். அவர்களுக்குச் சிலை நிறுவியும் அவர்களின் புகழைக் கவிஞர்கள் பாடியும் எந்த நிகழ்ச்சியானாலும் அவர்களுக்குச் சிறப்பிடம் நல்கியும் பெருமைப்படுத்தினார்கள். ஆதலால் ஒலிம்பிக் வெற்றி போல் வேறெதுவும் ஒரு கிரேக்கனுக்குப் பெருமிதத் தரவில்லை.

ஓலிம்பிக் விழா பற்றிய தகவல் பதிவு பொ.மு.776 இலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது.

இப்போது ஓலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள் உலக விழாவாய் மாறிவிட்டன. எந்த நாட்டின் அரங்கில் போட்டிகள் நடக்க உள்ளனவோ அங்கு ஓலிம்பிக் தீப்பந்தம் தொடரோட்டமாய் எடுத்துவரப்பட்டு சோதியைக் கொளுத்தி விடுகிறது என்பது எல்லார்க்குந் தெரியும். அந்தப் பந்தம் கிரேக்கத்திலிருந்து கிளம்புகிறது என்பதுந் தெரிந்திருக்கும். ஆனால் கிரேக்கத்தின் எந்த இடத்திலிருந்து புறப்படுகிறது?

ஓலிம்பிக் உள்ள ஈரா தெய்வத்தின் கோவிலில்தான் அது கொளுத்தப்பட்டுப் பயணந் தொடங்குகிறது.

தற்கால ஓலிம்பிக் போட்டியான மாரத்தான் ஓட்டம் மத்த் தொடர்புடையது அல்ல; அது கிரேக்க வரலாற்றுத் தொடர்பை உடையது.

ஏதென்சைக் கைப்பற்றுவதற்காகப் பொ.மு. 490 இல் பெர்சிய வேந்தன் டேரையசு தன் கடற்படையை ஏவினான். ஏதென்சுக்கு வடக்கிலுள்ள மாரத்தான் துறைமுகத்தில் நடந்த கடற்போரில் 20,000 பேர் கொண்ட பகைப் படையை 10,000 மறவரே உடைய கிரேக்கப் படை முறியடித்தது. வெற்றிச் செய்தியை ஏதென்சுக்குத் தெரிவிக்க மறவன் ஒருவன் 32 கி.மீ. தொலைவை ஓடியே கடந்தான். அதுவே மாரத்தான் ஓட்டம்.

நாணயங்கள் - பண்டமாற்று வாணிகம் நடைபெற்ற காலத்தில் நாணயம் பயன்படுத்தும் எண்ணம் கிரேக்க மூளையில்தான் உதித்தது. வியாபாரத்துக்கு அவர்கள் காட்டிய புது வழியில்தானே இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு மேலாய் உலகம் நடைபோடுகிறது?

ஏதெனா தலை ஒரு புறமும் சிறகு விரித்து நிற்கும் ஆந்தையுருவம் மறுபுறமும் பொறித்த வெள்ளிக்காசுகள் பொ.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் புழக்கத்துக்கு வந்தன. ஏதெனாவுக்கு உரிய பறவை ஆந்தையென்பது அறியத் தக்கது.

சில வெள்ளிக் காசுகள் ஒரு பக்கம் ஏதெனா உருவமும் பின்பக்கம் பறக்குங் குதிரையான பெகாசெசு வடிவமும் கொண்டிருந்தன. வேறு சில வெள்ளிக்காசுகளில் உட்கார்ந்த கோலத்தில் சியூசு முன் பக்கமும் எராக்கிளிசு தலை பின்புறமும் காணப்பட்டன.

நெடுங்கணக்கு - முதலில் கிரேக்கர் பயன்படுத்திய எழுத்துக்கு வினியர் பி என்று பிற்கால ஆராய்ச்சியாளர் பெயரிட்டனர் என்பது நமக்குத் தெரியும்.

பின்பு பினீசியரின் நெடுங்கணக்கைக் கிரேக்கர் கைக்கொண்டனர். ஆனால் அதில் சிறு மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன. பினீசியரின் நெடுங்கணக்கில் F G J U V W X ஆகிய ஏழு ஒலிகளுக்கான குறிகள் இல்லை; கிரேக்கருக்குத் தேவையற்ற வேறு மூன்று ஒலிகளுக்கானவை இருந்தன. எனவே இந்த மூன்றையும் நீக்கித் தமக்கு வேண்டிய புதுக் குறியீடுகள் சேர்த்து 26 எழுத்துக்கொண்டதாய் அந்த நெடுங்கணக்கைத் திருத்தியமைத்தனர். அதுமட்டுமல்ல, எல்லா எழுத்துக்களையும் இடமிருந்து வலமாய் எழுதிப் புதிய முறையை வழக்கத்துக்குக் கொண்டு வந்தனர்.

கிரேக்க எழுத்துக்களும் சொற்களும் உலக முழுதும் ஓரளவு பயன்படுகின்றன. வட்டம் பற்றிய கணக்கில் “பை” தேவைப்படுகிறது. “அல்ஃபா, பீட்டா, கம்மா” கதிர்கள் பற்றி இயற்பியல் கூறுகிறது. காவிரியின் “டெல்ட்டா” நமக்குத் தெரியும். இவை சில எடுத்துக் காட்டுகள், எழுத்துகளுக்கு.

சொற்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகள்;

சில விண்மீன் கூட்டங்களின் பெயர்கள் கிரேக்க மொழியில் உள்ளன:

ஒர்ஃபியூசு, பெர்செயூசு, அந்துரோமெடா, பெகாசெசு.

விண்மீன் குழுமங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு மீனையுங் குறிக்கக் கிரேக்க நெடுங்கணக்கே உதவுகிறது.

ரோகிணி - ரிஷபத்தின் அல்ஃபா, பூசம் - கடகத்தின் எப்சிலோன், சிம்மத்தின் பீட்டாவும், டெல்ட்டாவும் உத்திரம். கேட்டை - விருச்சிகத்தின் அல்ஃபா. உத்திரட்டாதி - கம்மா பெகாசெசு.

கால அளவு - யூதரைப் போன்று ஞாயிறு மறையும் நேரத்தை நாளின் தொடக்கமாய்க் கணக்கிட்ட கிரேக்கர் பிற்காலத்தில் சூரிய உதயத்துக்கு மாறினர்.

எகிப்தியரைப் போல் பத்து பத்தாய் நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்துவிட்டுப் பொ.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் யூதரைப் பின்பற்றி வாரத்தை ஏற்றனர்.

இன்ன மன்னனின் ஆட்சியில் இத்தனாவது ஆண்டு என்று குறிக்கும் வழக்கம் முதலில் இருந்தது. (தமிழர்களிடையே இந்த வழக்கம் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட செய்தி கல்வெட்டுகளால் தெரிகிறது.) பின்பு ஒலிம்ப்பியடுகளை உடைய காலண்டரை உருவாக்கினர். நான்கு ஆண்டு கொண்ட காலம் ஓர் ஒலிம்ப்பியடு. இதன்படி ஒரு நிகழ்ச்சி இத்தனாம் ஒலிம்ப்பியடில் இத்தனாவது ஆண்டில் நடந்தது என்று குறிப்பிட்டனர். காட்டு: 45 ஆம் ஒலிம்ப்பியடில் 3 ஆம் ஆண்டு.

அறிவியல் - கிரேக்கம் பல துறை அறிவியலை வளர்த்த மேதைகள் பலரையீன்று பெரிது உவந்தது. அவர்களுள் சிலரையேனும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அறிவின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தி மானுட இனத்தை முன்னேற்றக் காரணர்களாய் விளங்கியவர்கள் ஆயிற்றே! நன்றியுடன் நினைவு கூர்வோம்!

பித்த கோரசு - பூமி உருண்டை வடிவினது. அது நடுவில் உள்ள ஒரு தீயைச் சுற்றுகிறது என்று கூறிய உலக முதல்வர். அவரது பெயரால் வழங்கும் பித்தகோரசு தேற்றம் நாமறிந்ததே. (பொ.மு. 6 ஆம் நூ.)

இப்போக்கிராட்டிசு - மருத்துவத்தின் தந்தை எனப் புகழப் படுபவர். உலகமெங்கும் அலோப்பதி மருத்துவம் பயிலும் மாணவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் உறுதிமொழிகளுள் ஒரு பகுதி அவரால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆதலால் அது "இப்போக்கிராட்டிசு உறுதிமொழி" எனப்படுகிறது. (பொ.மு. 5 ஆம் நூ.)

யூக்கிளிடு - 2000 ஆண்டுக்கு மேலாகக் கணிதத் துறைக்கு அடிப்படையாக விளங்குகிற ஒரு நூலை (13 மடலம்) இயற்றியவர். அவற்றுள் 9 மடலம் வடிவக் கணிதத்தையும் 4 மடலம் சாதாரணக் கணக்கையும் பற்றியவை. (பொ.மு. 3 ஆம் நூ.)

அரிஸ்த்தார்க்கசு - பூமி சூரியனைச் சுற்றுகிறது என முதன்முதல் அறிந்து கூறியவர். சூரிய சந்திரர்களின் அளவுகளையும் அவற்றுக்கும் பூமிக்கும் உள்ள தொலைவுகளையுங் கணக்கிட்டுச் சொன்னார். ஆனால் அவனை அவ்வளவு சரியானவையல்ல என்று பின்னாளில் தெரிந்தாலும் அவரது முயற்சி போற்றற்குரியதே. (பொ.மு. 3 ஆம் நூ.)

ஆர்க்கிமிடீசு - இயற்பியலில் ஆர்க்கிமிடீசு தத்துவம் பற்றிப் படிக்கிறோம். வடிவக் கணிதத்திலும் இயந்திரவியலிலும் முத்திரை பதித்தவர். (பொ.மு. 3 ஆம் நூ.)

இப்பார்க்கசு - வானியல் மற்றும் கணித நிபுணரான இவர் 1080 விண்மீன்களின் இருப்பிடங்களைக் காட்டும் வரைபடத்தைத் தயாரித்தார். ஓர் ஆண்டின் கால அளவு 365 நாள் 5 மணி 55 நிமிடம் என்று துல்லியமாய்க் கணக்கிட்ட மேதை. நவீன கருவிகளின் உதவி கண்டுபிடித்துள்ள இப்போதைய அளவைக் காட்டிலும் அது 6 நிமிடந்தான் கூடுதல்! அவரது அறிவுக் கூர்மையும் ஆராய்ச்சி வன்மையும் வியப்புக்கு உரியவை. முக்கோணவியல் (ட்ரிகோனோமெட்ரி) என்னுங் கணிதப் பகுதிக்கு அவரே தந்தை (பொ.மு. 2 ஆம் நூ.) இவரது நினைவைப் போற்றும் விதமாய் இப்பார்க்கோசு என்னும் பெயரில் விண்மீன்களை ஆராய்வதற்கான முதல் செயற்கைக் கோளை 1989 இல் ஐரோப்பிய விண்வெளி முகமை (யூரோப்பியன் ஸ்பேசு ஏஜென்சி) வானில் செலுத்திற்று.

தியோப்பாந்தசு - இயல் கணிதம் பற்றி முதன் முதல் நூல் இயற்றியவர். கணக்கு (அரித்மெட்டிக்கா) என்னுந் தலைப்பில் அவர் எழுதிய நூல்களுள் ஆறு மட்டுங் கிடைத்தன. அவற்றில் எழுத்தை எண்ணுக்குப் பதிலாய்ப் பயன்படுத்திக் கணக்குகளுக்குந் தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது. (பொ.பி. 3 ஆம் நூ.) கணக்கில் “தியோப்பாந்தீன் சமன்பாடுகள்” இவரது பெயருக்கு அமரத்துவங் கொடுத்துள்ளன.

பொழுதுபோக்கு - மேல்மட்ட மக்களுக்குப் போதிய பொருள் வசதியும் ஒழிவும் இருந்தமையால் அவர்கள் பலவகை ஆட்டபாட்டங்களிலும் விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபட்டார்கள். ஹாக்கி விளையாட்டுப் பொ.மு. 514 இல் கெரிட்டிசின் என்ற பெயரில்

ஆடப்பட்டமைக்கு ஏதென்சு காட்சியகத்தில் உள்ள சலவைக்கல் ஆவணம் ஒன்று சான்றளிக்கிறது.

தெய்வங்களை மகிழ்விப்பதற்காக நாடகங்கள் அவற்றுக்கான மண்டபங்களில் நடிக்கப் பெற்றன. அங்கே அரை வட்ட வடிவ மேடையும் அதைச்சுற்றிப் பல அடுக்குக் கல்லிருக்கைகளும் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆண்கள் மட்டுமே நடித்தார்கள். பெண் வேடங்களையும் அவர்களே தாங்கினார்கள். ஒருவரே வெவ்வேறு முகமூடிகளையணிந்து வெவ்வேறு கதை மாந்தராக மாறுவதும் உண்டு. நாடகத்தில் நடிக்க மட்டுமின்றி நாடகம் பார்க்கக் கூடப் பெண்டிருக்கு உரிமையில்லை.

மக்களாட்சி - முடியாட்சியிலிருந்து மக்களாட்சிக்கு மாறி ஒரு புதிய, முன்னேற்றமான ஆட்சி முறையை உலகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை கிரேக்கரைச் சாரும். ஸ்பார்ட்டா தவிர மற்றெல்லாப் பகுதிகளிலும் பொ.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் குடியாட்சி முகிழ்த்தது.

30 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆடவர் 500 பேரைச் சீட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களைக் கொண்ட அவை அமைத்து அதனிடம் ஆட்சியதிகாரத்தை ஒப்படைத்தனர். பொதுக்கட்டடங்களைக் கட்டுதல், பொது இடங்களை வாடகைக்கு விட்டு வாடகை வசூலித்தல், அரசு பணி முடித்தவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தருதல், அந்நிய நாட்டுப் பிரதிநிதிகளை வரவேற்றல், போரா அமைதியா என்பதை முடிவு செய்தல் முதலிய பொறுப்புகள் அந்த அவைக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அதன் உறுப்பினர்கள் ஊதியம் பெற்றார்கள். அவர்களின் பதவிக் காலம் ஒரேயோர் ஆண்டே. எவரும் இரு தடவைக்கு மேல் பதவி வகிக்க இயலாது. அந்த அவையை மேலவை எனலாம். ஏனெனில் அதற்குக் கட்டுப்பட்ட கீழவை ஒன்றிருந்தது.

இந்தக் கீழவையில் ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்கள் இடம் பெற்றார்கள். இவர்களை மேலவைதான் நியமித்தது. இதில் மேலவையின் உறுப்பினர்களோ அரசு அதிகாரிகளோ அங்கத்தினர் ஆக முடியாது. ஆண்டுக்கு 40 தடவை கீழ்ச்சபை கூடிப் பலதரப்பட்ட பொது விஷயங்கள் பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்தது.

நம் கால ஜனநாயக நாடுகளில் சட்டப்பேரவை, சட்ட மேலவை என இரண்டு அவைகள் இயங்குவதற்கு வழி காட்டியோர் கிரேக்கரே.

அந்த மக்களாட்சி பிற்காலத்தில் பண்பலமும், பிற்பலமும் பெற்றோர்களின் ஆட்சியாய் மாறிப் போயிற்று. இன்றைக்கும் உலக நிலைமை அப்படியேதான் நீடிக்கிறது.

வாணிகம் - கிரீட்டியரிடமிருந்து நாகரிகம் கற்ற கிரேக்கர் அவர்களைப் போன்றே கடல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். பினீசியர் காட்டிய வழியில் காலனிகளை நிறுவினர். அவற்றுள் மிகப் பெரியவை, மிக வலியவை இப்போதைய துருக்கியின் மேற்குப் பாகத்திலும், தென் இத்தாலியிலும் தோன்றியவையே. இவை முறையே ஆசிய கிரேக்கம், பெருங் கிரேக்கம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தன. பிரான்சின் இரண்டாம் பெரிய நகரமும் தலைசிறந்த தென் துறைமுகமுமாய் மிளிர்கிற மர்சேய் பொ.மு. 600 வாக்கில் கிரேக்கர் உருவாக்கியதுதான்.

முடிவு - பொ.மு. முதல் நூற்றாண்டில் கிரேக்கத்தைப் பிடித்த ரோமானியர் அந்த மேன்மைமிகு நாகரிகத்தின் கூறுகளைப் பார்த்து வியந்து போற்றித் தாமும் அவற்றைப் பின்பற்றலாயினர். அவற்றை ரோமானியர் மூலம் ஐரோப்பாவும் ஏற்றுக்கொண்டதால் அந்தக் கண்டத்துக்கே குருவானது கிரேக்கம். ஆகையால் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆத்திரேலியா ஆகிய மூன்று கண்டத்து வெள்ளையர் அனைவர்க்குமான கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையாக விளங்குவது கிரேக்க நாகரிகம் என்பது அந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு பெருமை தரக்கூடியது!

9. ரோம்

இத்தாலியின் தலைநகர் ரோம் ஒரு காலத்தில் பெருஞ் சாம்ராஜ்யம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்து ஐரோப்பாவை ஆட்டிப் படைத்ததும் தன் மொழியாகிய லத்தீனை மேற்கத்திய அறிஞர்கள் நீண்ட காலம் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு மேம்படுத்தியதும் மகத்தான சாதனைகள்.

எத்துருக்கர் - இத்தாலியின் நடுப் பகுதியில், மேற்குப் பக்கக் கடலை ஒட்டினாற்போல, டைபர் (லத்தீனில் திபெரிசு) ஆற்றின் கழிமுகத்தருகே, நெருக்கமாய் உயர்ந்துள்ள ஏழு குன்றுகளின் மேலே பொ.மு. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானது ரோம் நகர்; அதன் மக்களான ரோமானியர் அங்கே சுதந்தரமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தபோது எத்துருக்கர் என்னும் இனத்தார் தங்கள் பூர்வீகமான தற்போதைய துருக்கியிலிருந்து பொ.மு. 1000 ஆண்டளவில் இத்தாலிக்குள் நுழைந்து அந்த நாடு முழுவதையுங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கைப்பற்றி ரோமையும் வசப்படுத்திப் பொ.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியின் மிக வலிய மக்களாய் ஆதிக்கஞ் செலுத்தினர்.

உழவுத் தொழிலிலும் உலோகத் தொழிலிலும் கைதேர்ந்த அவர்கள் படு சுட்டியான வாணிகர்களுங்கூட. தொழில் மற்றும் வாணிக முக்கியத்துவத்தாலும் பிற மக்களைப் பார்த்துப்போலவாக்குஞ் சாதூர்யத்தாலும் அவர்கள் பினீசியர்களின் வாரிசுகள் போல் அமைந்தார்கள். அந்த முன்னோர்களைப் போன்றே பல தெய்வ வழிபாட்டினரான எத்துருக்கர் மின்னல் முதலிய இயற்கை நிகழ்வுகளைச் சகுனமாய்க் கொண்டு கடவுள்களின் விருப்பு, வெறுப்புகளை அறிந்ததாய் நம்பினர்.

ரோமானியர் மீது அவர்களது தாக்கம் கணிசமானது. அவர்கள் தங்கள் மதப்பழக்க வழக்கங்களை ரோமானியரிடம் பரப்பியதுடன், அவர்களுக்கு வீடுகளும் கட்டடங்களில் வளைவுகளும் (ஆர்ச்)வில் வளைவுக் கூரைகளும் கட்டுங்கலை, கழிவு நீர்ப் பாதையமைக்கும் நுட்பம் முதலியவற்றைக் கற்பித்தார்கள். பினீசியரின் நெடுங்கணக்கை எத்துருக்கர் மூலமாய்த்தான் கிரேக்கர் கற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ரோம் நிலவரை - பொ.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் எத்துருக்கரின் பிடி தளரவே ரோமானியர் வலுவடைந்து துணிச்சலாலும் வீரத்தாலும் இத்தாலி முழுதையுந் தம்மடிப்படுத்தினர். பின்பு அண்டை அயல் நாடுகளையும் பிடித்துக்கொண்டே போய்க் கிரேக்கத்தையுங் கைப்பற்றினர். முன்பே நாமறிந்ததுபோல அந்த நாட்டின் நாகரிகக் கொழுமையையும் கலைச் செல்வங்களையுங் கண்டு பெரு வியப்பும்

கழிபேருவகையும் அடைந்து அவற்றைப் பின்பற்றலாயினர். நெடுங்கணக்கு, தூண்கள் தாங்கிய கட்டடங்கள் கட்டுந் தொழில்நுட்பம், கலைகள், அறிவியல் உண்மைகள், இலக்கியங்கள் முதலானவை அவர்கள் கிரேக்கரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டவை.

சமுதாயம் - ரோமானியர் பெரும் பெரும் குழுக்களாய்ப் பிரிந்திருந்தனர். ஒரு மூதாதையின் வழிவந்த நூற்றுக்கணக்கான உறுப்பினர் அடங்கியது ஒரு குழு. குழுவுறுப்பினர் அனைவருஞ்சேர்ந்து தனிநாடு போல் இயங்கினர். அவர்களுக்கு உரிமையான நிலபுலன்களைப் போர்க்கைதிகளாய்ப் பிடித்துக் கொணர்ந்த பிற பகுதி மக்களைக் கொண்டு உழுவித்தனர். குழுவின் தலைவன் மதகுரு, நாட்டாண்மை, படைத்தலைவன் எனப் பல பொறுப்புகளை ஏற்றிருந்தான். எல்லாக் குழுக்களுக்கும் அரசில் ஒத்த உரிமையிருந்தது.

பிறரெல்லாம் (இவர்களே பெரும்பான்மையர்) அந்நியராய்க் கருதப்பட்டு நகருக்குள் குடியிருக்கவோ ஆட்சியில் பங்கு பெறவோ தகுதியற்றவராய்ப் புறஞ்சேரிகளில் வசித்தனர். நீண்ட நெடுங்காலக் கிளர்ச்சிகளுக்குப் பின்னரே எல்லா உரிமைகளையும் அவர்கள் பெற முடிந்தது.

மக்கள் - ரோமானிய மக்கள் பெரும்பாலும் உழவர்களே. அவர்கள் எளிய வாழ்க்கையர். அவர்களின் உணவு கொஞ்சங் கஞ்சியும் காய்கறிகளும் பாலாடைக் கட்டியுந்தான். ஊனுணவும் உட்கொண்டனர். ஆண்களுக்கு வேட்டி மட்டுமே உடை; விழாக் காலங்களில் ஒரு பெரிய துண்டைப் போர்த்துக் கொள்வார்கள்.

கிரேக்க வீடுகளைப் போன்று ரோமானிய இல்லங்களும் சிறியனவாய்க் கட்டப்பட்டன. நான்கைந்து மாடிகள் உடைய சில பெரிய வீடுகள் பல குடியிருப்புப் பகுதியகளாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு குடும்பம் வாழ்ந்தது.

செல்வர்கள் உயர்தர உணவு வகைகளை உண்டும் முதல்தர மது பருகியும் இன்புற்றார்கள். அவர்களின் வீடுகள் வசதியாயும் அலங்காரமாயும் விருந்தினர் தங்குவதற்குத் தனியறை உட்படப் பல அறைகளும் வண்ணம் பூசிய சுவர்களும் மொசைக் தரைகளுங் கொண்டு பொலிவுடன் காட்சியளித்தன. பின்பக்கம் தோட்டம் அணி செய்தது. வீடுகளுக்கு இரவில் விளக்குகள் ஒளி வழங்கின. களிமண் அல்லது வெண்கலம் அல்லது கண்ணாடியால் இயன்ற விளக்கினுள் ஒலிவ் எண்ணெய் ஊற்றித் திரிபோட்டு எரித்தனர்.

குடும்பத் தலைவனாகிய தகப்பன் எல்லா அதிகாரமும் கொண்டவன். தன் பிள்ளைகளை அவன் வீட்டை விட்டு விரட்டலாம், விற்கவுஞ் செய்யலாம். அவர்கள்

சம்பாதிக்கிற சொத்தெல்லாம் அவனுக்கேயுரியது. குடும்பவறுப்பினர் இழைத்த பெருந்தவற்றுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கவும் அவனுக்கு உரிமையாயிருந்தது. மனைவியும் அவனுக்கு அடங்கியவளே. எனினும் அவனுக்குக் கிடைக்கிற கௌரவங்களில் அவளும் பெங்கு பெற்றாள்.

மகளிர் பல வுரிமைகளைத் துய்த்தனர். அவர்கள் கடை கண்ணிக்கும் கோயிலுக்கும் போகலாம். விளையாட்டுகளையோ நாடகங்களையோ கண்டுகளிக்கலாம். பொதுவாழ்க்கையில் மட்டும் அவர்கள் பங்கு பெறல் இயலாது. மேட்டுக்குடிப் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமையும் சொந்த வாணிக நிலையங்களை நிறுவி வர்த்தகஞ் செய்யும் உரிமையும் இருந்தன. மொத்தத்தில் “வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம்” என்ற கொள்கையினரான கிரேக்கரைப்போல வன்றி ரோமானியர் முற்போக்கு மனப்பான்மையராய் இலங்கினர்.

பெண்ணின் திருமண வயது 12 என நிர்ணயித்துப் பெற்றோரே மண ஏற்பாடு செய்தனர். மதச் சம்பிரதாயப்படி திருமணங்கள் நடைபெற்றன. பதிவுத் திருமணமும் வழக்கத்தில் இருந்தது.

வாரிசுக்காக மகன் வேண்டும் என எல்லா ரோமானியரும் விரும்பினர். புதல்வன் பிறக்காவிடின் தத்து எடுத்துக்கொண்டனர். (இரண்டாந் தாரம் நாடாத நற்பண்பு உடையோர்!)

பாட்டன், பாட்டி, பெற்றோர், புதல்வர், மருமகங்கள், பேரப் பிள்ளைகள், அடிமைகள், அடங்கிய கூட்டுக் குடும்பம் ரோமானிய குடும்பம். பிற்காலத்தில் பெரும்பாலான உயர்குடித் தாய்மார்கள் அதிகக் குழந்தைகளைப் பெற விரும்பாமல் சிசுக் கொலை, கருக்கலைப்பு ஆகியவற்றை மேற்கொண்டனர்.

கல்வி - குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோரே பழக்க வழக்கங்கள், போர்ப் பயிற்சி, உழவு முதலியவற்றைக் கற்பித்தனர். கிரேக்கத் தொடர்பு ஏற்பட்ட பின்புதான் பள்ளிக் கல்வி நடைமுறைக்கு வந்தது.

பொதுப் பள்ளிகளில் படிக்க, எழுத, கணக்குப் போடக் கற்றனர். ஆறு அல்லது ஏழு வயதில் மெழுகு தடவிய பலகைகளில் கூரிய குச்சியால் எழுதப் பயின்றனர். உயர் பள்ளிகளில் இலக்கியம் வடிவக் கணிதம் இசை வானியல் முதலியவை பாடமாய் இருந்தன. கிரேக்க இலக்கியத்துக்குத் தலைமை தரப்பட்டதால் மாணவர்கள் இரு மொழிப் புலமை எய்தினார்கள். முடிந்தவர்கள் ஏதென்சுக்கே சென்று மேல் கல்வி கற்றார்கள். பத்தாண்டு காலம் பள்ளிப்படிப்பு முடிந்த பின்பு 17 ஆம் வயதில் பையன் குடிமகனாய்ப் பதிவு செய்யப் பெற்றான்.

நூலகம் - ரோமானியரின் சிறப்புகளுள் ஒன்று நூலகத்துக்கு அவர்கள் கொடுத்த முக்கியத்துவம். பொ.மு. முதல் நூற்றாண்டிலேயே நீள் சதுரப் பெப்பயரசு தாள்களை இரண்டாய் மடித்துத் தைத்துக் கிட்டத்தட்ட நம் கால நூல்களுக்கு நிகரான புத்தகங்களை அவர்கள் தயாரித்தார்கள். அவற்றை அரிய கருவூலமாய்க் கருதிய கல்விமான்களுள் பலர் தங்கள் இல்லங்களில் சேகரித்து நூலகங்கள் அமைத்துக் கொண்டனர். பொது நூலகங்களை நிறுவுவதில் அரசும் அவக்கறை செலுத்தியது. பொ.மு. முதல் நூற்றாண்டில் ஜூலியஸ் சீசர் பொது நூலகம் ஒன்றை ரோமில் அமைத்து அதன் நூலகராய் வர்ரோ என்னும் பேரறிஞரை நியமித்தார். பொ.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் ரோமப் பேராட்சியில் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட பொது நூலகங்கள் இயங்கின.

படாடோபம் - ரோமானியர் தாம் வென்ற நாடுகளில் நிலவிய ஆடம்பர மோகத்துக்கு ஆட்பட்டுத் தம் எளிய வாழ்க்கை முறையைப் பொ.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் கை கழுவினர். அந்தத் தேசங்களிலிருந்து திரட்டிக் கொணர்ந்த கொண்டியின் காரணமாய் ரோமில் செல்வம் மண்டிற்று. செல்வர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிற்று. இவர்கள் உணவு வகைகளை வெள்ளிக் கலங்களில் உண்டார்கள்; சன்னத் துணியாடைகளை உடுத்தார்கள். பெரிய மாளிகைகளை எழுப்பி, அவற்றை அழகுபடுத்தியும் மொசைக் தரையமைத்தும் மேசை, நாற்காலி, கட்டில் முதலிய தளவாடச் சாமான்களால் நிரப்பியும் சொகுசாய் வாழத் தொடங்கினார்கள். கலைப் பொருட்களையும் ஓவியங்களையும் திரட்டி இல்லங்களை அலங்கரித்தார்கள். தம் முன்னோர்களின் மார்பளவு சிலைகளைச் சலவைக் கல்லால் செதுக்குவித்துப் பூசையறையில் நிறுத்தினார்கள்.

மகளிரோ மோதிரம், வளை, காதணி, சங்கிலி எனப் பொன் நகைகளையணிந்தனர்; கழுதைப் பாலில் குளிக்கிற அளவுக்குச் சிலர் சுகபோகத்தின் உச்ச எல்லையை எட்டினர்.

பொம்ப்பேயீ - பொ.பி முதல் நூற்றாண்டின் ரோமானிய நாகரிகச் சின்னங்களைப் பாருக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருப்பது ஒரு பழைய நகரம். அதுவே பொம்ப்பேயீ. தென்னித்தாலியில் நேப்பிள்சு நகருக்குத் தென்கிழக்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் அழகிய ஊராய்த் திகழ்ந்த அது பொ.பி. 79 இல் வெசுவியசு எரிமலை கக்கிய தீக்குழம்பு எங்கும் பரப்பிய சுடுசாம்பலின் கீழே 20 அடி ஆழத்திற் புதையுண்டு மறைந்தது.

18 ஆம் நூற்றாண்டின் அகழ்வாய்வு அதைக் கட்டத்தட்ட முழுதமாய் மீட்டது. அங்கே இடம் பெற்றுள்ள கற்பாளங்கள் பதித்த சாலைகள், தளவாடப் பொருள்களும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் உடைய மாளிகைகள், இருபாலாரும் தனித்தனியே குளிக்கவும் ஆடை மாற்றிக் கொள்ளவும் பொதுக் குளியலறைகள், சிறு தியேட்டர், கடைகள்,

ரொட்டி தயாரிப்பு நிலையம் மற்றும் கோதுமை அரைக்கும் நான்கு கருங்கல் இயந்திரங்கள், இடிந்த சுவர்கள் ஆகியவை ரோமானியரின் நகர வாழ்வுக் காட்சிகளைக் கண்முன் கொண்டு வருகின்றன.

உல்லாச வாழ்வுக்கு யாவரும் ஏங்கி எப்படியாவது செல்வஞ் சேர்க்கவேண்டும் என்னும் ஆசைக்கு ஆட்பட்டதால் கையூட்டுப் பெறல், பொதுப் பணங்கையாடல், ஓட்டுகளை விலைக்கு விற்றல் என்று எல்லாவித ஊழல்களும் மலிந்தன.

பணக்காரர் அடிமையர் எனச் சமுதாயம் இரண்டே வர்க்கம் உடையதாய் மாறிப் போயிற்று. அடிமைகளுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லாமையால் அவர்களை விற்கலாம், வாங்கலாம், தண்டிக்கலாம் என்ற பரிதாப நிலைமை ஏற்பட்டது. செல்வர்கள் அடிமைகள் பலரை வாங்கி முடி திருத்த, தச்சு வேலை செய்ய, நகை செய்ய, ஏவலராக, கணக்கெழுதுவோராக, நூலகராகப் பணியாற்ற வைத்துக்கொண்டனர்.

அடிமைகள் தங்கள் எஜமானரின் நலன்களைக் காக்கக் கடமை உடையவர்கள். எஜமான் ஒருவன் கொலையுண்டால் அவனுடைய அடிமைகள் யாவரும் விசாரணையின்றியே மரண தண்டனைக்கு ஆளானார்கள். கொலை நடந்ததை அவர்கள் தடுக்கவில்லையல்லவா? ஆகவே அவர்களை குற்றத்துக்கு உடந்தை எனக் கருதப்பட்டது. எஜமானன் தற்கொலை செய்துகொண்டாலும் அடிமைகளுக்கு அதே கதிதான்.

புத்திசாலித்தனமும் அப்பழுக்கற்ற நன்னடத்தையும் உடைய அடிமைகளுக்குச் சுதந்தரம் அளிக்கப்பட்டதும் உண்டு.

அரங்குகள் - செல்வர்களுக்குப் பொழுதுபோக வேண்டுமே! அதற்காக வெவ்வேறு விதமான அரங்குகள் கட்டி மக்கள் பார்த்துப் பரவசமுறப் பலவகைப் பொது நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தனர். நகைச்சுவை நாடகம் முதலிய சாதாரண நிகழ்வுகளுக்குக் கிரேக்க பாணியில் அரங்கம் அமைந்தது. அதாவது மேடையை அரை வட்டமாயும் அதைச்சுற்றி மக்கள் உட்காரக் கல் இருக்கைகளைப் பல அடுக்குகளாயும் கட்டியிருந்தனர். பெரிய அளவு பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கும் வாள் போர்களுக்கும் தற்கால உதை பந்துக் களம்போல நீள்வட்ட வடிவத்தில் விசாலமான தியேட்டர்கள் எழுப்பியிருந்தார்கள். அந்த வளைவு அரங்குகள் ஆங்கிலத்தில் ஆம்.பித் தியேட்டர் எனப்படுகின்றன. ஆம்.பி என்னும் லத்தீன் சொல்லுக்குச் சுற்றிலும் என்பது பொருள்.

வளைவரங்கின் முக்கிய நிகழ்வு வாட்போர்தான். யாராவது ஒருவர் சாகும்வரை இருவர் வாட்சண்டையிடுவது எத்துருக்கரின் பொழுதுபோக்கு. பொ.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் அதில் ஈடுபடத் தொடங்கிய ரோமானியர் அதைக் குழுப் போராகவும்

மாற்றினர். மரண தண்டனை பெற்ற குற்றவாளிகள், போர்க் கைதிகள், சிலசமயம் அடிமைகள் ஆகியோரை இருவர் இருவராகவோ குழுவாகவோ மோதவிட்டு அவர்கள் வெட்டுப்பட்டு வீழ்ந்து குருதி வெள்ளத்தில் மிதந்து துடிதுடித்து இறப்பதைக் கண் குளிர மனம் மகிழ்ப் பார்த்துச் சுவைக்கிற கொடூரர்களாய் ரோமானியர் வாழ்ந்துள்ளனர். அதைவிடக் கொடுமை ஒரு சிங்கத்தைப் பட்டினி போட்டு அதனெதிரில் தள்ளப்பட்ட கைதியொருவர் (ஆண் அல்லது பெண்) பரிதாபமாய்ப் போராடிக் கடித்துக் குதறிக் கிழித்து எறியப்படுகிற, நெஞ்சைப் பதற வைக்கிற அவலக் காட்சியை ஆர்வத்துடன் நோக்கி ரசித்த செய்கை. இந்தத் துறையில் அவர்கள் அசீரியர்க்கு வாரிசுகள் எனலாம்.

குதிரை பூட்டிய தேரோட்டப் பந்தயங்கள் நடந்த இடங்கள் சர்க்கசு என அழைக்கப்பட்டன. (லத்தீன் சிர்க்கசு - வட்டம்) ரோமில் கட்டப்பட்டிருந்த “மாபெருச் சர்க்கசு” எனப் பொருள் தரும் “சிர்க்கசு மக்சிமுசு” 25,000 பார்வையாளர்களுக்கு இடந்தந்தது எனில் அது எவ்வளவு விசாலமான அரங்கம் என்பதைக் கற்பனை செய்து பார்த்தால் மலைப்பு ஏற்படாமற் போகாது. தேர்கள் ஏழுமுறை சுற்றிவரவேண்டும் என்பது பந்தய விதி. ஒரு பகல் முழுதும் நடைபெற்ற அந்தப் பந்தயத்தில் சிவப்பு, வெள்ளை, நீலம், பச்சை என்ற நிற அடிப்படையில் நான்கு குழுக்களாய்ப் பிரிந்து போட்டியிட்டனர். இன்றைய பள்ளி விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சிவப்புக் குழு (ரெட் ஹவுஸ்) முதலிய நிற அடிப்படைப் பிரிவுகள் ஏற்பட வழி கோலியவர் ரோமானியர் என்பது சொல்லாமலே புரியும்.

கலைகள் - கிரேக்கரைப் போலச் சிற்பக் கலையில் ரோமானியர்க்குத் திறமையில்லை. இவர்கள் பெரும்பாலும் மார்பளவு சிலைகளும் புடைப்புச் சிற்பங்களும் மட்டுமே செதுக்கினார்கள்.

இறந்துபோனவர்களை நினைவு கூர்வதையும் கௌரவப்படுத்துவதையும் ரோமானியர் மிக முக்கியமாய்க் கருதியமையால் ஈமச் சடங்குகள் அவர்களின் வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன.

பிணங்களை எரிப்பது அல்லது புதைப்பது தொல்வழக்கமாய் இருந்தது. எரித்தால் சாம்பலை ஒரு கல்லறையுள் பாதுகாப்பாய் வைத்தனர். பின்னாளில் புதைப்பதை மட்டுமே கடைப்பிடித்தனர். பிணப்பெட்டி மரத்தாலோ சலவைக் கல்லாலோ தயாரித்தார்கள். அதன்மேல் புடைப்புச் சிற்பங்கள் செதுக்குவதும் உண்டு. கல்லறைக்காக ஊருக்கு வெளியே இடம் ஒதுக்கப்பெற்றிருந்தது. இடப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது இருபுறமும் நீண்ட இரண்டு அல்லது மூன்று அடுக்குகளும் நடுவில் நடைபாதையும் உடைய பாதாளக் கல்லறைகளைக் கட்டினர். அவற்றுக்கு ஆங்கிலத்தில் ‘கேட்டக்கோம்ப்சு’ என்று பெயரிட்டுள்ளனர்.

பிணப்பெட்டிகளைக் கைவினைஞர் இருவிதமாய்த் தயாரித்தனர். சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்த ஒரு வகை; செல்வர்கள் வாங்குவதற்கு அலங்கார வேலைப்பாடுகள் கொண்டவை மறுவகை.

இறந்தவரின் பெயர், முகம், அவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் பெட்டியின் மீது செதுக்கப்பட்டன.

கட்டடக் கலையிலும் பொறியியலிலும் ரோமானியர் வல்லவராய் விளங்கினர். அவர்களைப் போல வேறெந்த மக்களும் ஏராள இடங்களில் விதவிதமான கட்டடங்களைக் கட்டியதில்லை. கலையழகு மிக்க கட்டடங்கள் நிரம்பிய ரோம் உலகப் பாரம்பரியச் சின்னங்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவற்றுட் குறிப்பிடற்கு உரியது பொ.பி. முதல் நூற்றாண்டில் உருவாகி இப்போதும் (ஓரளவு சிதைந்த நிலையில்) காணப்படுகிற பிரம்மாண்டமான கொலோசெயும். 49 மீ. உயரத்துக்கு ஓங்கி நிற்கிற நாலடுக்கு வளைவரங்கமான அதில் 50000 மக்கள் வசதியாக அமரலாம்.

ரோம் நகரின் அரசியல் மையமாய்த் திகழ்ந்த ஃபொரும் என்று சுட்டப்பட்ட பொதுத் திடலைச் சுற்றி மேலவை மண்டபம், வெற்றி வளைவு, கோயில்கள் எனப் பல கட்டடங்கள் அணி செய்தன. அவற்றின் இடிபாடுகளைக் காணச் சுற்றலாப் பயணிகள் பேரெண்ணிக்கையிற் கூடுகின்றனர்.

தாங்கள் கைப்பற்றி ஆண்ட அந்நிய நாடுகளிலும் ரோமானியர் என்றும் நின்று நிலைக்கக்கூடிய திண்ணிய கட்டடங்களைக் கட்டினர். ஸ்பெயினில் அமைத்த அல்க்காந்த்ரா பாலம் 60 மீ. உயரமும் 188 மீ. நீளமும் உடையது. அதன் நடுப்பகுதியில் ஒரு வெற்றி வளைவு குறுக்காக நின்று அழகு சேர்க்கிறது. அல்ஜீரியாவில் உள்ள மிகப்பெரிய வெற்றி வளைவின் உச்சியில் இருபுறமும் இருந்த மாடங்களில் வடித்திருந்த சிலைகள் மட்டுமே சிதைந்து போயுள்ளன. த்ரயான் வெற்றி வளைவு என்பது அதன் பெயர். துனிசியாவில் எல்ஜெம் என்னும் ஊரில் இன்றுங் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது மூன்றடுக்கு வளைவரங்கு ஒன்று. தென் பிரான்சில் பல கட்டடங்களை ரோமானியர் எழுப்பினர். வியேன் என்னும் ஊரில் சக்கரவர்த்தி அகஸ்டசுக்காகக் கட்டிய ஒரு பெரிய கோயிலும் நீம் நகரில் சதுர வீடு என்று சுட்டப்படுகிற கோயில் மற்றும் 21 மீ. உயரம், 133 மீ. நீளம், ஈரடுக்கு, 30,000 பேர் அமர வசதி ஆகியவையுள்ள வளைவரங்கம் என இரண்டு கட்டடங்களும் சுற்றுலாப் பயணிகளை மலைக்க வைக்கின்றன. ஓரான்ழ் நகரத்தில் ஒரு வளைவரங்கு சிதைந்த நிலையிற் காணப்படுகிறது; ஆனால் ஓர் அழகிய வெற்றி வளைவு நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. இவையெல்லாம் உலகப் பாரம்பரியச் சின்னங்கள் என ஏற்கப்பட்டுள்ளன.

காலத்துக்குக் காலம் ரோம் நகரின் பரப்பளவு விரிவடைந்து கொண்டே சென்றது. மக்கள் தொகையும் அபரிமிதமாய்ப் பெருகிப் பொ.பி. முதல் நூற்றாண்டில் 65,000 பேரைக் கொண்ட உலகின் முதல் பெரிய நகரமாய்ப் பொலிந்தது. அதைப்

பகைவரிடமிருந்து காக்க 18 கி.மீ. நீளமும் 400 சதுரக் கோபுரங்களும் உடையதாய்ப் பொ.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் மதிற்சுவர் ஒன்றைக் கட்டினர்.

ரோமுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர உயரத்தில் மாபெருங் கற்குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று 87 கி.மீ. நீளம் உடையதாய் 32 கி.மீ உயரத்தில் 14 தூண்களால் தாங்கப் பெற்றிருந்தது. இது மகத்தான பொறியியற் சாதனை!

படகுப் போர் விளையாட்டு நடத்துவதற்கு முன் சொன்ன கொலோசெயும் அரங்கில் நீரை நிரப்பி ஏரி போலாக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தமையும் வியத்தகு தொழில்நுட்பச் சாதனையே!

ரோமிலிருந்து பிற பகுதிகளுக்குப் படை நடத்தவும் திரும்பி வரவும் பெரிய கருங்கற் பாளங்கள் பதித்துப் போட்ட அகலமான சாலைகள் இன்றும் இத்தாலியின் சில பிரதேசங்களிற் காணப்படுகின்றன. அவற்றை ஆங்கிலத்தில் ரோமன் ரோட்சு என்கிறார்கள்.

மொழி - பிளீசியரின் நெடுங்கணக்கைக் கிரேக்கரிடமிருந்து கற்ற ரோமானியர் அதைத் தம் மொழியின் தேவைகளுக்கு ஏற்பச் சிறிது மாற்றிக் கொண்டனர். மொத்தம் 23 எழுத்துகள் லத்தீனுக்குப் போதுமானவையாய் இருந்தன. பிற்காலத்தில் J U W ஆகிய மூன்றுஞ்சேர்ந்து 26 எழுத்துடைய நெடுங்கணக்கு உருவாயிற்று. அதில் ரோமானியர் சேர்த்த ஒரு புதுமை, நிறுத்தற் குறிகள். இது உலகுக்கு அவர்களின் கொடை.

ரோம நெடுங்கணக்கின் எழுத்துகள் தான் ரோமன் எழுத்து அல்லது லத்தீன் எழுத்து என்னும் பெயரில் ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளையும் மட்டுமன்றித் துருக்கியம் மலேசியம் வியட்நாமியம் முதலியவற்றையும் எழுதப் பயன்படுகின்றன. இவ்வாறு ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆத்திரேலியா ஆகிய மூன்று கண்டங்களிலும் முழுக்க முழுக்க லத்தீன் நெடுங்கணக்கே புழக்கத்தில் உள்ளது; ஆசியப் பகுதிகளிலும் புழங்குகிறது.

லத்தீன் எழுத்துகளுள் பெரியவை வடிவக் கணிதத்திலும் சிறியவை இயற் கணிதத்திலும் பயன்படுகின்றன. ரோமன் எண்களாகிய I, II முதலியவை புத்தகங்களிலும் கடிகாரங்களிலும் இடம் பெறுகின்றன.

ஏராள லத்தீன் சொற்களையும் உலகு பயன்படுத்துகிறது.

1. **கோள்களின் பெயர்களாக:** ஜூப்பிட்டர், மார்சு, யுரானுசு, வீனசு.

2. விண்மீன்களின் பெயராக: சதயம் - அக்குவாரியசு; பூராடம் - சகித்தாருசு.
3. நட்சத்திரக் குழுக்களைக் குறிக்க: சப்த ரிஷி மண்டலம் - உர்சா மயோர்; மகரம் - கப்ரிக் கோர்னசு, சிறு நாய் - கனிசு மினோர்.

4. உயிரியலில்:

இன்றைய மாந்தன் - ஹொமோ சப்பியேன்சு சப்பியேன்சு.

(ஹொமோ - மனிதன்; சப்பியேன்சு - அறிவுள்ள)

குயில் - குக்குலுசு கனோருசு

இந்திய மயில் - பவோ கிரிஸ்தாத்துசு

ஊர்வன - ரெப்த்திலியா

அரச மரம் - ஃபிக்குஸ் ரெலிகியோசா

தாமரை - நெலும்பா நுசிஃபெரா

மிளகு - பிப்பேர் நிகுரும்

5. மாதப் பெயர்களாக: ஜனவரி முதலிய பன்னிரண்டுக்கும் மூலம் லத்தீன் சொற்களே.

லத்தீனின் சேய்களான இத்தாலியம், ருமேனியம், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ், போர்த்துகீசு ஆகியவை ரொமானசு மொழிகள் எனப்படுகின்றன. இவற்றுள் பின்னவை இரண்டும் அமெரிக்கக் கண்டத்தின் நடுப்பகுதி மற்றும் தென்பகுதி நாடுகளின் மொழியாய் இருப்பதால் அந்த இருபது நாடுகளும் அமைந்துள்ள பிரதேசம் “லத்தீன் அமெரிக்கா” என்று பெயர் பெற்றிருந்தது.

ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் இணைப்பு மொழியாய்ப் பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்த பெருமை லத்தீனுக்கு உண்டு.

காலக் கணக்கு - யூதர் காட்டிய வழியில் சூரியன் மறையும் நேரத்தை நாளின் தொடக்கமாய் எண்ணிய ரோமானியர் ரோம் நகரம் உருவான பொ.மு. 753 இலிருந்து ஆண்டுகளைக் கணக்கிட்டு வந்தனர். ஆனால் ஆண்டுக்கு எத்தனை நாள் என்பதில் குழப்பம் நிலவிற்று. சில நிகழ்வுகளின் நாட்கணக்கை அறுதியிடும் உரிமை பெற்றிருந்த அதிகாரி ஊழலிலும் மோசடியிலும் ஈடுபடலாயினர். வேண்டியவர்களின்

பதவிக் காலத்தை நீட்டித்தல், பிடிக்காதவர்களுக்குக் குறைத்தல், கெடுக்களைத் தள்ளிப்போடுதல் அல்லது முன்னிழுத்தல் எனப் பல வகை முறைகேடுகள் காரணமாய் மழைக்கால விழாக்களை வசந்தத்திலும் அறுவடை விழாவைப் பனிக்காலத்திலும் கொண்டாட நேர்ந்தது.

அந்தக் கோளாற்றை ஒழுங்குபடுத்தக் கருதிய சர்வாதிகாரி ஜூலியஸ் சீசர் (பொ.மு. 100 - 44) அலெக்சாந்திரியாவிலிருந்து வானியல் வல்லுநர் சொசிஜினசை வரவழைத்து அவரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்.

ஏற்கெனவே கிரேக்க அறிஞர் இப்பார்க்கசு ஆண்டின் அளவு 365 நாள் 5 மணி 55 நிமிடம் எனக் கணக்கிட்டிருந்தார் என்பது சொசிஜினசுக்குத் தெரியும். வசதி கருதி அதில் 5 நிமிடங்கூட்டி 365¼ நாளாய்க் கொண்டு அவர் ஒரு காலண்டர் தயாரித்தார். நான்காண்டுக்கு ஒரு தடவை ஒரு நாளைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என லீப் ஆண்டை ஏற்படுத்தினார். அது ஜூலியன் காலண்டர் எனப் பெயர் பெற்றது. அதுவரைக் காலக்கணக்கில் புகுந்திருந்த தவற்றைச் சரிப்படுத்த ரோமானியரின் 707 ஆம் ஆண்டுக்கு, அதாவது பொ.மு. 46 க்கு, 455 நாள் தரப்பட்டது.

சீசர் இன்னொரு மாறுதலுஞ் செய்தார்; ஆண்டின் தொடக்கமாய் இருந்து வந்த மார்ச் முதல் தேதிக்குப் பதிலாய் ரோமில் ஆளுநர்கள் பதவியேற்கும் நாளாகிய ஜனவரி முதல் தேதியைப் புத்தாண்டு நாளாக்கினார். அதனால்தான் ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து என்னும் எண்களால் பெயர் பெற்றிருந்த செப்தெம்பர், ஒக்தோபர், நொவெம்பர், தெசம்பர் ஆகியவை 9, 10, 11, 12 ஆம் மாதங்களாய்ப் பின்னால் போயின. (லத்தீனில் செப்தெம் - 7, ஒக்தோ - 8, நொவெம் - 9, தெசம் - 10).

1600 ஆண்டுக்கு மேலாகப் பயன்பாட்டில் இருந்துவந்த ஜூலியன் காலண்டரில் இருந்த குறை தெரிய வந்தது. நானூறு ஆண்டுகளுக்கு 3 நாள் வீதம் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது.

அந்தக் குறையைக் களையப் போப்பரசர் மூன்றாம் கிரிகோரி சில மாறுதல்களைச் செய்து இப்போது உலக முழுதும் உதவும் புதிய காலண்டரை உருவாக்கினர். இது கிரிகோரியன் காலண்டர் எனப்படுகிறது. (பொ.பி.1582).

ஜூலியன் காலண்டரில் 1600, 1700, 1800, 1900, 2000, ஆகியவை லீப் ஆண்டுகள். திருத்திய காலண்டர்படி 1600 உம் 2000 உம் மட்டுமே லீப் ஆண்டுகள். மற்ற மூன்று ஆண்டுகளும் ஒவ்வொரு நாளை இழப்பதால் மூன்று நாள் குறைந்து கணக்கு நேராகிவிட்டது.

ஜூலியன் ஆண்டு 365, 2500 நாள்

கிரிகோரியன் ஆண்டு 365, 2425 நாள்

துல்லியமான கணக்கு 365, 2422 நாள்

நாணயங்கள் - கிரேக்கரைப் பின்பற்றி ரோமானியரும் நாணயங்கள் தயாரித்துப் புழங்கினர். தொடக்கத்தில், அதாவது பொ.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில், நீள் சதுர வடிவ வெண்கலக் கட்டிகளில் மாட்டின் அல்லது ஆட்டின் உருவத்தைச் செதுக்கிப் பயன்படுத்தியவர்கள் பிற்காலத்தில் வெள்ளியாலும் பொன்னாலும் வட்டமான நாணயங்களை உருவாக்கி அவற்றில் வாக்குச் சாவடியில் ஓட்டுப் போடுதல், நான்கு வெள்ளைக் குதிரை பூட்டிய தேரைச் சூரியன் ஓட்டுதல் எனப் பற்பல காட்சிகளைப் பொறித்தார்கள். நெப்டியூன், அப்பொலோ, ஜூலியஸ் சீசர், அகஸ்டசு முதலியோரின் பெயருந் தலையும் இடம் பெற்ற நாணயங்களும் செலாவணியில் இருந்தன.

ரோமானியக் கப்பல்கள் தமிழகத்துக்கு வந்து பொற்காசுகள் தந்து மிளகு வாங்கிச் சென்றதாய்ப் பட்டினப்பாலை தெரிவிக்கிறது.

“யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்

பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்.”

(கறி - மிளகு)

அவர்கள் குதிரைகளும் மதுவுங்கூடக் கொணர்ந்தார்கள்:

1. மதுரைக் காஞ்சி (அடி 321 - 323):

விழுமிய நாவாய் பெருநீர் ஓச்சுநர்

நனந்தலைத் தேஎத்து நன்கலன் உய்ம்மார்

புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொடு...

(பெருநீர் - கடல், ஓச்சுநர் - மாலுமிகள், கலன் - கப்பல், புரவி - குதிரை)

2. புறநானூறு - பா. 56 அடி 18,19.

“யவனர் நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்

பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி....”

(தேறல் - மது, பொன்செய் புனைகலம் - பொற்கிண்ணம்)

எனவே தமிழ்நாட்டுக்கும் ரோமாபுரிக்கும் இடையே வாணிகத் தொடர்பு இருந்தமை தெரிகிறது.

புதுச்சேரிக்கு அருகில் அரிக்கமேடு என்னும் இடத்தில் நிகழ்ந்த அகழ்வாய்வும் அதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தெய்வங்கள் - தொடக்கக் காலத்தில் ரோமானியர்க்குத் தெய்வம் பற்றிய தெளிவான கொள்கை எதுவும் இல்லை. கோயில்களையோ சிலைகளையோ அவர்கள் நிறுவவில்லை. ஒரு கல், ஒரு வேல் எனச் சில பொருட்கள் தெய்வத்தின் குறியீடுகளாய் இருந்தன. கதவின் வாயிற்படி, விளக்கு முதலியவற்றில் தெய்வம் உறைவதாய் அவர்கள் நம்பினார்கள்.

பின்னாளில் அவர்கள் ஏராளமான தெய்வங்களை வணங்கத் தொடங்கினார்கள். பிறந்த குழந்தையை அழிச் செய்வது ஒரு தெய்வம், பால் குடிக்க அதற்குக் கற்பிப்பது வேறு தெய்வம், உண்ணச் செய்வது, வீட்டினின்றும் வெளியில் போகச் செய்வது, திரும்பி வர வைப்பது என ஒவ்வொரு சிறு செயலுக்கும் தனித்தனித் தெய்வம் என 30,000 வரை தெய்வங்கள் தொழப்பட்டன என்று கணக்கிட்டிருக்கின்றனர் ஆய்வர்.

ரோமானிய தெய்வங்கள் இருபெரும் பிரிவில் அடங்கும்:

1. இல்லுறை தெய்வங்கள் - கிரேக்கரைப் போலவே ரோமானியர் தங்கள் முன்னோர்களைத் தெய்வமாய்க் கொண்டாடினர். அவர்களுக்கும் இல்லத்தைக் காக்கும் கடவுளுக்கும் வீட்டுப் பூசையறையில் குடும்பத் தலைவன் அன்றாடம் வழிபாடு நடத்த வேண்டும்.

2. பொதுத் தெய்வங்கள் - இவற்றுள் முக்கியமானவை ஜூப்பிட்டரும் மார்கும்.

மதக் கொள்கையோ ஒழுங்குபட்ட வழிபாடோ இல்லை. சில மந்திரங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் சொல்லித் தெய்வத்தைப் போற்றுவதும், ஆடு, மாடு, பன்றிகளைப் பலியிடுவதுந்தான் வழிபாடாய்க் கடைப்பிடிக்கப் பெற்றன. தீ வளர்த்துப் பால் வெண்ணெய் மது வார்த்தலைச் சடங்குகளுள் ஒன்றாய்க் கைக் கொண்டிருந்தனர்.

எந்த முக்கிய செயலையுந் தொடங்குமுன்பு நல்ல நாள் பார்ப்பது, சகுனங்களைக் கவனிப்பது, தெய்வத்தின் இசைவையறிவது இன்றியமையாதவை. இதற்குப் பூசாரிகளை அணுகவேண்டும். பூசாரி என்று தனிவகுப்பு இல்லாமையால் அரசு அதிகாரிகளே கூடப் பூசாரி வேலை பார்த்தார்கள். இவர்களுக்கு நல்ல நாள் பார்க்கவும் சில குறிப்பிட்ட பறவைகள் பறக்கும் விதத்தையோ கத்துவதையோ புனிதக் கோழிகளின் பசியையோ நோக்கிக் கடவுள்களின் விருப்பத்தை யறியவுந் தெரியும்.

இரண்டு புனிதக் கோழிகள் ஒரு கூண்டில் வசிக்கும். போட்ட இரையை அவை எவ்வாறு தின்கின்றன என்று கவனிப்பார்கள்.

அதிக உறுப்பினர் உடைய பெரிய குடும்பங்களிலிருந்து ஆறு இள நங்கையரைத் தேர்ந்தெடுத்து அணையா விளக்கு ஒன்றைப் பராமரிக்கும் பணியை முப்பதாண்டுக் காலத்துக்கு ஒப்படைத்தார்கள். இந்தப் பெண்களும் பூசாரிகளே.

கிரேக்கரின் தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகு அவர்களின் தெய்வங்களையும் வேறு பெயர்களில் ரோமானியர் தொழுதனர். விவரங் கீழே காண்க:

1. சியூசு - ஜூப்பிட்டர்
2. ஈரா - ஜூனோ
3. ஏதெனா - மினர்வா
4. அப்பொலோ - ஃபேபுசு
5. அஃப்ரோதீத்து - வீனசு
6. எர்மீசு - மெர்க்குரியசு
7. ஆர்த்தெமிசிய - டயானா
8. அரேசு - மார்கு
9. தியோனிசசு - பக்குஸ்
10. ஈரோசு - குப்பிது
11. பொசெய்தோ - நெப்டியூன்
12. எதீசு - திசு

இவர்களுள் ஜூப்பிட்டரும் மார்கும் முறையே சியூசுடனும் அரேசுடனும் ஒன்று கலந்தனர். தமிழகத்து முருகனும் வடநாட்டு சுப்ரமணியனும் போல.

தொழில்கள் - ரோமில் தலைசிறந்து விளங்கிய தொழில் கண்ணாடித் தொழில். பிளீசிய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கண்ணாடி விளக்குகள், தட்டுகள், பாட்டில்கள், நகைகள் செய்தனர்.

எகிப்தியர் கண்டுபிடித்த அபக்கசைப் பலகைச் சட்டத்தில் அமைத்துக் கையில் எளிதில் எடுத்துச் செல்லத்தக்கதாய் மேம்படுத்தினர்.

உலோகத் தொழிலும் வர்த்தகக் கப்பல் மற்றும் போர்க்கப்பல் கட்டுந் தொழிலும் வளர்ந்தன. பகைவரின் ஊரை முற்றுகையிட்டுத் தாக்கிக் கைப்பற்றும் உத்தி கிரேக்கர்க்குத் தெரியாது. அதை ரோமானியர் கண்டுபிடித்துப் பயன் கொண்டனர். (கோபுரம் எழுப்ப அசீரியர் அறிந்திருந்தனர்.)

பகை யூரின் மதிலுக்கு வெளியே மரத்தால் சில கோபுரங்களை எழுப்பி அவற்றின் உச்சியிலிருந்து ஈட்டிகளை எறிந்தும் அம்புகளை ஏவியும் எதிரிகளை விரட்டினர். அதேசமயம் உள்ளே நுழைவதற்காக இரும்பு முனை செருகிய பருத்த உலக்கைகளால் இடித்து மதிலைச் சில இடங்களிற் சிதைத்தனர். வழி திறந்ததும் காலாட் படையும் குதிரைப் படையும் புகுந்து வாள்களால் தாக்கின. மறவர்களின் நெஞ்சுரமும் தாங்குதிறனும் செம்மையான அணிவகுப்பும் கடுமையான கட்டுப்பாடும் வெற்றிமேல் வெற்றி குவித்தன.

சட்டம் - ரோமானியர் சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பாடும் நற்பண்பினர். அவர்கள் முறையான செம்மையான சட்டங்களை இயற்றி நீதிமன்றம், வழக்குரைஞர், விசாரணை, சாட்சிகள் என்று ஏற்படுத்திய சட்ட நடைமுறைகளே இப்போதும் ஜனநாயக நாடுகளில் அமலில் உள்ளன.

1. சட்டத்தின்முன் யாவருஞ் சமம்.
2. குற்றவாளி தப்பிக்கலாம், நிரபராதியைத் தண்டிக்கக் கூடாது.

மேற்கண்ட இரண்டு முக்கியமான அடிப்படைகளும் ரோமானியரால் அமைக்கப்பட்டவை.

இங்கிலாந்து, பிரான்சு முதலிய பல நாடுகளின் சட்ட நூற்கள் லத்தீன் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையுங் கலைச் சொற்களாகப் பயன்படுத்துகின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றை அடியிற் காணலாம்.

கொர்ப்புஸ் தெலிக்தி - குற்றம் நடந்ததை நிரூபிக்கும் பொருள்

ஏக்ஸ் பார்ட்டி - வாதி பிரதிவாதிகளுள் ஒரு தரப்பார் ஆஜர்
ஆகாதபோது ஆஜரானவர்க்குச் சாதகமான.

இன் அர்த்திக்குலோ மொர்த்தீஸ் - மரண வாக்குமூலம்.

இன் கமேரா - அறைக்குள்

கப்பேனா - குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்துக்குச்

சாட்சியை வரச்சொல்லும் ஆணை.

ஹபேயாஸ் கொர்ப்புஸ் - ஆட்கொணர் மனு.

வறியவர் நலனில் அக்கறை கொண்டு ரோமானியர் சட்டம் இயற்றியதுண்டு. மாதந்தோறும் ஏழைகளுக்கு 43 லிட்டர் கோதுமையைச் சகாய விலையில் வழங்க உத்தரவிட்ட சட்டம் ஒன்று பொ.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டு நடைமுறையில் இருந்தது. பிற்காலத்தில் இலவசமாகவே கோதுமை வழங்கப்பட்டது.

ரேஷன் முறையும் இலவச விநியோகமும் பிறந்த இடம் ரோமானியரின் மூளை!

ஆட்சி முறை - ரோமில் முதலில் நிலவியது முடியாட்சியே. தெய்வங்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடைத் தரகனாக மன்னன் கருதப்பட்டமையால் அவனே தலைமைப் பூசாரியாயும் நீதிபதியாயும் போர்க் காலங்களில் சேனாதிபதியாயும் பணியாற்றினான்.

பொ.மு. 500 வாக்கில் குடியரசு தோன்றிற்று. மத்திய மாநில அரசுகள் எனத் திட்டவட்டமாய்ப் பிரித்து நாடு முழுதுக்குமான மக்களாட்சி முறையை அமல்படுத்தினர். குடியரசு என்னும் பொருளுடைய ரிப்பப்ளிக் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு மூலம் ரேஸ் புப்ளிக்கா என்னும் லத்தீன் சொற்றொடர்களே. இவற்றுக்குப் பொது விஷயம் என்பது அர்த்தம்.

ரோமானிய குடியரசில் மூன்று உறுப்புகள் இருந்தன:

1. நிர்வாக அமைப்பு - பொதுத் தேர்வில் வென்ற இரண்டு ஆளுநர்கள் சிவில் மற்றும் ராணுவ மேலதிகாரிகளாய்ச் செயல்பட்டார்கள். அவர்களின் பதவிக்காலம் ஓராண்டு மட்டும. இருவரின் ஒத்த கருத்துத்தான் செல்லுபடியாகும்; அதாவது ஒருவரின் கருத்தை மற்றவர் ஏற்க மறுத்தால் அந்தக் கருத்தைக் கைவிட வேண்டும். அதுதான் 'வீட்டோ பவர்' என ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுகிறது. பன்னாட்டு மன்ற உறுப்பு நாடுகள் சிலவற்றுக்கு வீட்டோ பவர் இருக்கிறது. வீட்டோ என்ற லத்தீன் சொல் எதிர்க்கிறேன் எனப் பொருள்படும். மேலவைக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பதும் சட்டங்களின் அமலைக் கண்காணிப்பதும் போர்க் காலங்களில் படைத் தலைவர்களாய்ச் செயல்படுவதும் ஆளுநர்களின் பணி.

2. மேலவை - முதியோர் சபை என்னும் பொருளுடைய செனாத்துசு (ஆங்கிலத்தில் செனேட்) என்று அழைக்கப்பட்ட மேலவையில் முன்னாள் ஆளுநர்கள்

மற்றும் அதிகாரிகளுள் வயது முதிர்ந்த 300 பேர் உறுப்பினர்களாய் இருந்தார்கள். சட்டம் இயற்றல் இவர்களின் பொறுப்பு. அந்த அவை நிரந்தரமானது.

அதுவே உச்ச அதிகாரம் பெற்ற அமைப்பு. மத விழாக்களைக் கொண்டாட உத்தரவிடல், வெளிநாடுகளுக்கு அரசியல் தூதர்களை யனுப்புதல், பிற நாடுகளுடன் பேச்சு நடத்தல், போர்ப் பிரகடனஞ் செய்தல், கைப்பற்றிய கைதிகளின் தலைவிதியை நிர்ணயித்தல், அமைதி ஒப்பந்தந் தயாரித்தல், வெற்றிக்கனி கொய்யக் காரண கர்த்தாக்களான தளபதிகளைக் கௌரவித்தல் ஆகிய பணிகளையும் மூத்தோரவையே ஆற்றியது. ஆளுநர் இருவருஞ் சேர்ந்து எடுத்த எந்த முக்கிய முடிவும் அந்தச் சபை ஏற்றால் மட்டுமே அமலாகும்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் மேலவையால் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

அரசு அதிகாரிகள் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். நிதித்துறை, உணவு வழங்கல், மற்றுஞ் சாலைப் பராமரிப்புத் துறை, மக்கள் கணக்கெடுப்புத் துறை ஆகிய துறைகளுக்கான அதிகாரிகளும், நீதிபதிகளும் முக்கிய அதிகாரிகள். மேலவையில் அவ்வப்போது ஏற்படுங் காலியிடங்களை நிரப்புவதற்குத் தகுதியுடைய உறுப்பினர்களை மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு அதிகாரிகள் நியமிப்பார்கள்.

தேர்தல் - தேர்தலை முறையாய் நடத்தினர். வாக்காளர்களை வாக்குச் சாவடியில் விட்டுக் கதவை அடைத்துவிடுவர். ஒருவர் மட்டுமே போகக்கூடிய குறுகிய பாதையில் ஒவ்வொருவராய்ச் சென்று வாக்குச் சீட்டைப் பெற்றுப் பெட்டியில் போட்டுவிட்டு வேறு வாயில் வழியாய் வெளியேறுவார். இந்தக் காட்சி (முன்னமே நீங்கள் அறிந்தபடி) ஒரு ரோமானிய நாணயத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு வேட்பாளர்கள் நாளடைவில் நேர்மையற்ற முறைகளைக் கைக்கொண்டார்கள். அவற்றை அங்கதமாய்ச் சுட்டிச் சுட்டிப் பொ.பி. முதல் நூற்றாண்டு எழுத்தாளர் குவிந்துசு சிசரோ எழுதியதில் ஒரு பகுதியைப் படிப்போம்; சுவையாக இருக்கும்:

“ஆளுநர் பதவிக்குப் போட்டியிடும் வேட்பாளனுக்கு அரிய யோசனைகள்:

நிறைய மனிதர்களின் பெயர்களை உனக்குத் தெரியும் என்பதைப் பிறர் அறியும்படி நடந்துகொள். பெயர் தெரிந்தவர்களின் பட்டியலை மேன்மேலும் நீண்டதாக்கு. இதைவிட ஒரு வேட்பாளனுக்கு அதிகப் பிராபல்யந் தருவது வேறில்லை.

வாயாரப் புகழ்ந்து தள்ளு; வேறு சூழ்நிலைகளில் அது மோசமான வேலைதான், ஆனால் இப்போது அது அவசியம்.

பணத்தை அள்ளி விடு. பகலோ இரவோ கதவு திறந்தே இருக்கட்டும், முகம் மலர்ந்தே இருக்கட்டும், யார் வேண்டுமானாலும் தடையின்றி அருகில் வரவிடு.

ஒருவர் ஒரு கோரிக்கை வைத்தால் எவ்வளவு நியாயமான காரணங்களைக் காட்டி நீ மறுத்தாலும் அவரை உன் எதிரியாக்கிக் கொள்வாய். அதற்கான வாக்குறுதியை அளித்தால் அதைக் கொண்டே நெடுங்காலந் தாக்குப் பிடிக்கலாம். அதற்குள் ஏதாவது நிகழ்ச்சி நடந்து வாக்குறுதியிலிருந்து உன்னை விடுவித்துவிடும்.”

இதைப் படித்தவுடன் அந்த யோசனைகள் 2000 ஆண்டுக்குப் பின்பும் நம் கால அரசியல்வாதிகளுக்கு என்னமாய்ப் பயன்படுகின்றன என்று வியாக்காமலிருக்க இயலவில்லை.

மக்களாட்சிக்கு விதையூன்றியது கிரேக்கம். அதைக் கிளைகளும் இலைகளும் மண்டிய பெருமரமாய் வளர்த்தது ரோம்; ஆனால் அந்த மக்களாட்சியைப் பொ.மு. முதல் நூற்றாண்டில் ஜூலியஸ் சீசர் குலைத்துவிட்டு சர்வாதிகாரியாய் ஆண்டான். அதன்பின்பு குடியாட்சி தலை தூக்கவேயில்லை.

முடிவு - ரோமானிய நாகரிகம் செங்கோல் சக்கரவர்த்தி அகஸ்டசு (பொ.மு. 31 - பொ.பி 14) காலத்தில்தான் மிகச்சீரிய நிலையை எய்திற்று. அப்போது உழவு, வாணிகம், தொழில், கலை முதலானவை செழித்தன. ரோமானிய வரலாற்று வானில் அவர் ஒருவரே ஞாயிறாக ஒளி வீசுகிறார். அவரது காலத்தில் அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த யூதேயா நாட்டில் ஏசு பிறந்தார் என்பது குறிப்பிடற்கு உரியது.

அவருக்குப் பின் ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்தவர்களுள் பலர் கொடியவர். அவர்களின் அரசாட்சியில் ஒழுங்கீனங்கள் பெருகின. நாடு வரவர வலுவிழந்தது.

பொ.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மானிய இனத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு கூட்டத்தார் படையெடுத்து ரோம் அரசைக் கைப்பற்றியதால் ரோமானிய நாகரிகம் நீடிக்க வழியின்றிப் போயிற்று. லத்தீனும் வேறு மொழிச் சொற்களின் அளவு கடந்த கலப்பால் தூய்மையுந் தனித் தன்மையும் இழந்து வழக்கொழிந்தது.

Tamil E-Books at :
www.fahim.link